॥ શ્રી પરમાત્મને નમઃ ॥

શોભનસ્તુતિ

શ્રીમન્ શોભન મુનિ આદિ વિરચિત સંસ્કૃત સ્તુતિ ચૈત્ય-વંદન સ્તોત્ર તથા ગુજરાતી અક્ષયનિધિતપનો વિધિ નવ-કારવાળીની સઝાય તથા શ્રી અવંતીસુકુમાળની તેરઢાળની સઝાઓ તથા મણિચંદ્રકૃત સઝાયો તથા નવકારશી આદિ પચકખાણ પારવાનો કોઠો તથા ગહુંલી વિગેરે.

શ્રીમાન પરમપુજય મુનિમહારાજ શ્રી મોહનલાલજીના શિષ્ય પન્યાસજી શ્રી હરખમુનિજીના શિષ્યો પદ્મમુનિજી તથા પન્યાસ શ્રીકનકમુનિજી ગણીના સદુપદેશથી.

છપાવી પ્રસીધ્ધકરનાર

ઝવેરી પ્રેમચંદ કલ્યાણચંદ તથા શા૦ લાલચંદ હેમચંદ સુખડીયા

તરફથી સંઘને ભેટ ઠે૦ ગોપીપુરા—સુરત.

વિક્રમ સંવત ૧૯૮૨ નો મહાસુદી ૧ વીર સં૦ ૨[illegible]

આવૃતી ૩ જી પ્રત ૨[illegible]

કિંમત અમુલ્ય (ભેટ)

॥ શ્રી પરમાત્મને નમઃ ॥

શોભનસ્તુતિ

શ્રીમત્ શોભન મુનિ આદિ વિરચિત સંસ્કૃત સ્તુતિ ચૈત્યવંદન સ્તોત્ર તથા ગુજરાતી અક્ષયનિધિતપનો વિધિ નવકારવાળીની સઝાય તથા શ્રી અવતીસુકુમાળની તેરઢાળની સઝાઓ તથા મણિચંદકૃત સઝાયો તથા નવકારશી આદિ પચકખાણ પારવાનો કોઠો તથા ગહુંલી વિગેરે.

શ્રીમાન પરમપુજય મુનિમહારાજ શ્રી મોહનલાલજીના શિષ્ય પન્યાસજી શ્રી હરખમુનિજીના શિષ્યો પદ્મમુનિજી તથા પન્યાસ શ્રીકનકમુનિજી ગણીના સદુપદેશથી.

છપાવી પ્રસીધ્ધકરનાર

ઝવેરી પ્રેમચંદ કલ્યાણચદ તથા શા૦ લાલચદ હેમચદ સુખડીયા તરફથી સંઘને ભેટ ઠે૦ ગોપીપુરા—સુરત.

વિક્રમ સંવત ૧૯૮૨ ના મહાસુદી ૧ વીર સં૦ ૨૪૫૨

અવૃતી ૩ જી પ્રત ૨૦૦૦

કિમત અમુલ્ય (ભેટ)

સુરત બગાનપુરીભાગળ પગથીઆ શેરીના નાકે આવેલા
ધી લક્ષ્મી પ્રી૦ પ્રેસમાં હીરાલાલ ચકુલાલે છાપી.

—તથા—

મરાઠીનાં કારમો અમદાવાદ ઘી કાંટા પર આવેલા
વસત પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યા.

પ્રસ્તાવના

પરમપૂજ્ય શ્રીમાન મોહનલાલજી મહારાજનાશિષ્યપન્યાસજી શ્રી હરખમુંનીજીના શિષ્યો મુંનિશ્રી પદ્મમુનિજી તથા પં૦ ન્યાસજી શ્રી કનક મુનિજી ગણિનું ચોમાસુ સુરતમાં સં૦ ૧૯૮૧માં થયું. તે વખતે મુનિશ્રીના ઉપદેશામૃત વચનોથી સમ્યકત્વને દૃઢ કરવાવાળી પરમપૂજ્ય વિદ્વત્ શિરોમણિ શ્રીમત શોભનમૂનિ વિરચિત સ્તુતિઓ છપાવવા વિચાર થયો, અને આ કાર્ય કરવાની ભલામણ થઇ, તેથી આ પુસ્તક અમોએ છપાવેલ છે. તેમાં દૃષ્ટિદોષથી અથવા પ્રેસની દોષથી જે કંઇ અધિક ન્યુન કે અશુદ્ધ રહ્યું હોય અથવા જિનાજ્ઞા વિરૂદ્ધ છપાઇ ગયું હોય તેનો મિચ્છામિદુક્કડં દઇ અત્રે વીરમુછું,

અને વાચકોને ભલામણ કરવામાં આવે છે કે તે અશુદ્ધતાને સુધારીને વાંચવું,

અને આપુસ્તકછપાવવામાં અમે નીચે મુજબ મદદ આપીછે

૧૫૧) એકશો એકાવન પ્રેમચંદ કલ્યાણચંદ ઝવેરી.

૧૦૧) એકસોએક લાલભાઇ હેમચદ સુખડીઆ. તરફથી શ્રી સંઘને ભેટ-(ઠે૦ ગોપીપૂરા સુરત

વિક્રમ સ૦ ૧૯૮૨ના મહાસુદી ૧ શ્રી વીર સં૦ ૨૪૫૨

આવૃત્તિ ૩ જી પ્રત ૨૦૦૦

અનુક્રમણીકા

૧-૧૪ શ્રીશોભનમુનિ વિરચિત સંસ્કૃત સ્તુતિઓ તથા ચૈત્યવંદનો સ્તોત્ર વિગેરે.

ગુજરાતી—

૧-૧૬ નવકારવાળીની સજ્ઝાય; અવંતી સુકુમાળનાં તેર ઢાળીયાં.

૧૭-૩૨- નવધાક્રિયાવર્ણન (મણિચંદ્રજીકૃત સજ્ઝાયો) નવકારશી આદિ પચ્ચખ્ખાણ પારવાનુ યંત્ર.

૩૩-૪૨- અક્ષયનિધિતપની વીધી

૪૨-૫૨- ગહુંલીઓ વિગેરે.

શ્રીમાન્ મોહનલાલજી મહારાજના પ્રશિષ્ય

શ્રી૦ પદ્મ મુનિજી મહારાજ.

જ.મ સ-૧૯૨૨ ના	દીક્ષા--સ ૧૯૫૬ ના
જેઠ વદ ૩	પોષ વદ ૬

ॐ श्रीवीतरागाय नमः

अथ त्रैलोक्यप्रकाशाख्यं जिन-चैत्यवन्दनम् ।

अथवा चैत्यवन्दनचतुर्विंशतिका ।

शार्दूलविक्रीडितं छन्दः ।

सद्भक्त्या नतमौलिनिर्जरवरभ्राजिष्णुमौलिप्रभा-संमिश्रारुण-
दीप्तिशोभिचरणाम्भोजद्वयः सर्वदा ।
सर्वज्ञः पुरुषोत्तमः सुचरितो धर्मार्थिनां प्राणिनाम्,
भूयाद्भूरिविभूतये मुनिपतिः श्रीनाभिसूनुर्जिनः ॥१॥

सद्बोधोपचिताः सदैव दधता प्रौढप्रतापश्रियो
येनाज्ञानतमोवितानमखिलं विक्षिप्तमन्तःक्षणम् ।
श्रीशत्रुञ्जयपूर्वशैलशिखरं भास्वानिवोद्भासयन्,
भव्याम्भोजहितः स एष जयतु श्रीमारुदेवः प्रभुः ॥२॥

यो विज्ञानमयो जगत्त्रयगुरुर्यं सर्वलोकाः श्रिताः,
सिद्धिर्येन वृता समस्तजनता यस्मै नतिं तन्वते ।
यस्मान्मोहमतिर्गता मतिभृतां यस्यैव सेव्यं वचो,
यस्मिन् विश्वगुणास्तमेव सुतरां वन्दे युगादीश्वरम् ॥३

अथ श्रीअजितप्रभुस्तुतिप्रारम्भः

(मालिनी छन्दः ।)

सकलसुखसमृद्धिर्यस्य पादारविन्दे,
विलसति गुणरक्ता भक्तराजीव नित्यम् ।
त्रिभुवनजनमान्यः शान्तमुद्राभिरामः,
स जयति जिनराजस्तुङ्गतारङ्गतीर्थे ॥ १ ॥
प्रभवति किल भव्यो यस्य निर्वर्णनेन,
व्यपगतदुरितौघः प्राप्तमोदप्रपञ्चः ।
निजबलजितरागद्वेषविद्वेषिवर्गं,
तमजितवरगोत्रं तीर्थनाथं नमामि ॥ २ ॥
नरपतिजितशत्रोर्वंशरत्नाकरेन्दुः,
सुरपतियतिमुख्यैर्भक्तिदक्षैः समर्च्यः ।
दिनपतिरिव लोकेऽपास्तमोहान्धकारो,
जिनपतिरजितेशः पातु मां पुण्यमूर्तिः ॥ ३ ॥

अथ श्रीसंभवजिनस्तुतिप्रारम्भः ॥ ३ ॥

(स्रग्धरा छन्दः ।)

यद्भक्त्यासक्तचित्ताः प्रचुरतरभवभ्रान्तिमुक्ता मनुष्याः, संजाताः साधुभावोल्लसितनिजगुणान्वेषिणः सद्य एव । स श्रीमान् सम्भवेशः प्रशमरसमयो विश्वविश्वोपकर्ता, सद्भर्ता दिव्यदीप्तिः परमपदकृते सेव्यतां भव्यलोकाः ॥१॥ शुक्लध्यानोदकेनोज्ज्वलमतिशयतस्वच्छभावाद्भुतेन, स्वस्मादाहृत्य वृत्तं शिवपद-

निगमं कर्मपङ्कप्रपञ्चम् । नीरन्ध्रं दूरयित्वा प्रकृतिमुपगतो निर्विकल्पस्वरूपः, सेव्यस्तार्क्ष्यध्वजोऽसौ जगति जिनपतिर्वीतरागः सदैव ॥ २ ॥ वार्धौ विद्योतिरत्नप्रकर इव परिभ्राजते सर्वकाले, यस्मिन्निःशेषदोषव्यपगमविशदे श्रीजितारेस्तनूजे । दुष्प्रापो दुष्टसत्त्वैः स्फुटगुणनिकरः शुद्धबुद्धिक्षमादिः, कल्याण श्रीनिवासः स भवति वदताभ्यर्चनीयो न केषाम्॥ ३ ॥

अथ श्रीअभिनन्दनस्तुतिप्रारम्भः ॥ ४ ॥

(द्रुतविलम्बितं छन्दः ।

विशदशारदसोमसमाननः, कमलकोमलचारुविलोचनः ।
शुचिगुणः सुतरामभिनन्दनो, जयतु निर्मलताश्रितभूयनः ॥१॥
जगति कान्तहरीश्वरलाञ्छित-क्रमसरोरुह भूरिकृपानिधे ।
मम समीहितसिद्धिविधायकं, त्वदपरं कमपीह न तर्कये ॥२॥
प्रवरसंवर संवरभूपते-स्तनय नीतिविचक्षण ते पदम् ।
शरणमस्तु जिनेश निरन्तरं, रुचिरभक्तिसुयुक्तिभृतो मम ॥३॥

अथ सुमतिजिनस्तुतिप्रारम्भः ॥ ५ ॥

(उपेन्द्रवज्रा छन्दः ।

सुवर्णवर्णो हरिणा सवर्णो, मनोवनं मे सुमतिर्बलीयान् ।
गतस्ततो दुष्टकुदृष्टिराग-द्विपेन्द्र नैव स्थितिरत्र कार्या ॥ १ ॥
जिनेश्वरो मेघनरेन्द्रसूनु-र्घनोपमो गर्जति मानसे मे ।
अहो गुरुद्वेषहुताशनत्वा-मसौ शमं नेष्यति सद्य एव ॥ २ ॥

इतः सुदूरं व्रज दुष्टबुद्धे, समं दुरात्मीयपरिच्छदेन ।
सुबुद्धिभर्ता सुमतिर्जिनेशो, मनोरमः स्वान्तमितोमदीयम् ॥३॥

अथ श्रीपद्मप्रभजिनस्तुति प्रारम्भः ॥६॥

(भुजङ्गप्रयातं छन्दः ।)

उदारप्रभामण्डलैर्भासमानः, कृतात्यन्तदुर्दान्तदोषापमानः।
सुसीमाङ्गजः श्रीपतिर्देवदेवः, सदा मे मुदाभ्यर्चनीयस्त्वमेव॥१॥
यदीयं मनःपङ्कजं नित्यमेव, त्वयालंकृतं ध्येयरूपेण देव ।
प्रधानस्वरूपं तमेवातिपुण्यं, जगन्नाथ जानामि लोके सुधन्यम्॥२॥
अतोऽधीश पद्मप्रभानन्दधाम, स्मरामि प्रकामं तवैवाङ्ग नाम।
मनोवाञ्छितार्थप्रदं योगिगम्यं,
यथा चक्रवाको रवेर्धाम रम्यम् ॥ ३ ॥

अथ श्रीसुपार्श्वजिनस्तुतिप्रारम्भः ॥ ७ ॥

(तोटकं छन्दः)

जयवन्तमनन्तगुणैर्निभृतं, पृथिवीसुतमद्भुतरूपभृतम् ।
निजवीर्यविनिर्जितकर्मबलं, सुरकोटिसमाश्रितपत्कमलम्॥१॥
निरुपाधिकनिर्मलसौख्यनिधिं, परिवर्जितविश्वदुरन्तविधिम् ।
भववारिनिधेः परपारमितं, परमोज्ज्वलचेतनयोन्मिलितम्॥२॥
कलधौतसुवर्णशरीरधरं, शुभपार्श्वसुपार्श्वजिनप्रवरम् ।
विनयावनतः प्रणमामि सदा, हृदयोद्भवभूरितरप्रमुदा ॥३॥

अथ श्रीचन्द्रप्रभजिनस्तुतिः ॥८॥

(वंशस्थं छन्दः ।)

अनन्तकान्तिप्रकरेण चारुणा, कलाधिपेनाश्रितमात्मसाम्यतः ।
जिनेन्द्र चन्द्रप्रभदेवमुत्तमं, भवन्तमेवात्महितं विभावये ॥ १ ॥
उदारचारित्रनिधे जगत्प्रभो, तवाननाम्भोजविलोकनेन मे ।
व्यथा समस्तास्तमितोदितं सुखं, यथा तमिस्रा दिनमर्कतेजसा॥२॥
सदैव संसेवनतत्परे जने, भवन्ति सर्वेऽपि सुराः सुदृष्टयः ।
समग्रलोके समचित्तवृत्तिना, त्वयैव संजातमतो नमोऽस्तुते॥३॥

अथ श्रीसुविधिजिनस्तुतिप्रारम्भः ॥९॥

(वसन्ततिलका छन्दः ।)

विश्वाभिवन्द्य मकराङ्कितपादपद्म,
सुग्रीवजात जिनपुङ्गव शान्तिसद्म ।
भव्यात्मतारणपरोत्तमयानपात्र,
मां तारयस्व भववारिनिधेर्विरूपात् ॥ १ ॥
निःशेषदोषविगमोद्भवमोक्षमार्गं,
भव्याः श्रयन्ति भवदाश्रयतो मुनीन्द्र ।
संसेवितः सुरमणिर्बहुधा जनानां,
किं नाम नो भवति कामितसिद्धिकारी ॥ २ ॥
विज्ञ कृपारसनिधिं सुविधे स्वयंभूर्मत्वा,
भवन्तमिति विज्ञपयामि तावत् ।

देवाधिदेव तव दर्शनवल्लभोऽहं,
शश्वद्भवामि भुवनेश तथा विधेहि ॥ ३ ॥

अथ श्रीशीतलजिनस्तुतिप्रारम्भः ॥ १० ॥

(शार्दूलविक्रीडितं छन्दः ।)

कल्याणाङ्कुरवर्धने जलधरं सर्वाङ्गिसम्पत्करं,
विश्वव्यापियशःकलापकलितं कैवल्यलीलाश्रितम् ।
नन्दाकुक्षिसमुद्भवं दृढरथक्षोणीपतेर्नन्दनं,
श्रीमत्सूरतबन्दिरे जिनवरं वन्दे प्रभुं शीतलम् ॥१॥
विश्वज्ञानविशुद्धसिद्धिपदवीहेतुप्रबोधं दध-
द्भव्यानां वरभक्तिरक्तमनसां चेतःसमुल्लासयन् ।
नित्यानन्दमयः प्रसिद्धसमयः सद्भूतसौख्याश्रयो,
दुष्टानिष्टतमःप्रणाशतरणिर्जीयाज्जिनः शीतलः ॥२॥
सद्भक्त्या त्रिदशेश्वरैः कृतनुतिर्भास्वद्गुणालंकृतिः,
सत्कल्याणसमग्रुतिः शुभमतिः कल्याणकृत्सङ्गतिः ।
श्रीवत्साङ्कसमन्वितस्त्रिभुवनत्राणे गृहीतव्रतो,
भूयाद्भक्तिमतां सदैव वरदः श्रीशीतलस्तीर्थकृत् ॥ ३ ॥

अथ श्रीश्रेयांसजिनस्तुति प्रारम्भः ॥ ११ ॥

(हरिणी छन्दः ।)

चिरपरिचिता गाढव्याप्ता सुबुद्धिपराङ्मुखी,
निजबलपरिस्फूर्त्योदग्रा समग्रतया मम ।

व्यपगतवती दूरं दुष्टा स्वनिष्ठकुदृष्टिता,
अपचितसहाः सद्यो भूत्वा यदीयसुदृष्टितः ॥ १ ॥

निरुपमसुखश्रेणीहेतुर्निराकृतदुर्दशा,
शुचितरगुणग्रामावासा निसर्गमहोज्ज्वला।
हृदयकमले प्रादुर्भूता सुतत्त्वरुचिर्मम,
विदलितभवभ्रान्तिर्यस्याप्यजस्रमनुस्मृतेः ॥ २ ॥

उपकृतिमतिदाने दक्षो निरस्तजगद्व्यथः,
समुचितकृतिर्विज्ञानांशुप्रकाशितसत्पथः,
नृपगणगुरोर्विष्णोर्वंशे प्रभाकरसन्निभः।
स भवतु मम श्रेयांसो नः प्रबोधसमृद्धये ॥ ३ ॥

अथ श्रीवासुपूज्यजिनस्तुतिप्रारम्भः ॥१२॥

(रथोद्धता छन्दः ।)

पूर्णचन्द्रकमनीयदीधितिभ्राजमानसुखमद्भुतश्रियम् ।
शान्तदृष्टिमभिरामचेष्टितं, शिष्टजन्तुपरिवेष्टितं परम् ॥ १ ॥
नष्टदुष्टमतिभिर्यमीश्वरं, संस्मरद्भिरिह भूरिभिर्नृभिः ।
क्षीणमोहसमयादनन्तरा, प्रापि सत्यपरमात्मरूपता ॥ २ ॥
पार्थिवेशवसुपूज्यवेश्मनि, प्राप्तपुण्यजनुषं जगत्प्रभुम् ।
वासुपूज्यपरमेष्ठिनं सदा, के स्मरति न हितं विपश्चितः ॥३॥

(त्रिभिः सण्टङ्कः ।)

अथ श्रीविमलजिनस्तुतिप्रारम्भः ॥ १३ ॥

(मन्दक्रान्ता छन्दः ।)

संसारेऽस्मिन्महति महिमामेयमानन्दिरूपं,
त्वां सर्वज्ञं सकलसुकृतिश्रेणिसंसेव्यमानम् ।
दृष्ट्वा सम्यग्विमलसदसज्ज्ञानधाम प्रधानं,
संप्राप्तोऽहं प्रशमसुखदां सम्भृतानन्दवीचिम् ॥१॥
ये तु स्वामिन् कुमतिमपिहितस्फारसद्बोधमूढाः,
सौम्याकारां प्रतिकृतिमपि प्रेक्ष्य ते विश्वपूज्याम् ।
द्वेषोद्भूतैः कलुषितमनोवृत्तयः स्युः प्रकामं,
मन्ये तेषां गतशुभदृशां का गतिर्भाविनीति ॥ २ ॥
श्यामाम्नो प्रतिदिनमनुस्मृत्य विज्ञानिवाक्यं,
हित्वाऽनार्यं कुमतिवचनं ये भुवि प्राणभाजः ।
पूर्णानन्दोल्लसितहृदयास्त्वां समाराधयन्ति,
श्लाघ्याचाराः प्रकृतिसुभगाः सन्ति धन्यास्त एव ॥३॥

अथ श्रीअनन्तजिनस्तुतिप्रारम्भः ॥ १४ ॥

(स्रग्विणी छन्दः ।)

यस्य भव्यात्मनो दिव्यचेतोगृहे, सर्वदानन्तचिन्तामणिर्द्योतते ।
यान्ति दूरे स्वतस्तस्य दुष्टापदो, विश्वविज्ञानवित्तं भवेदक्षयम्१
यस्तु सर्वज्ञरूपं स्वरूपस्थितं, वीक्ष्य सद्भावतः सिंहसेनात्मजम् ।
अद्भुतामोदसन्दोहसम्पूरितो,मन्यते धन्यमात्मीयनेत्रद्वयम् ॥२।

सोऽपवर्गानुगामिस्वभावोज्ज्वलां,
व्यूढमिथ्यात्वविद्रावणे तत्पराम्।
बन्धुरात्मानुभूतिप्रकाशोद्यतां, शुद्धसम्यक्त्वसम्पत्तिमालम्बते॥३॥

अथ श्रीधर्मनाथजिनस्तुतिप्रारम्भः ॥ १५ ॥

(क्रामक्रीडा छन्दः ।)

भास्वज्ज्ञानं शुद्धात्मानं धर्मेशानं सद्ध्यानं,
शक्त्या युक्तं दोषोन्मुक्तं तत्त्वासक्तं सद्भक्तम्।
शश्वच्छान्तं कीर्त्या कान्तं ध्वस्तध्वान्तं विश्रामं,
क्षिप्तावेशं सत्यादेशं श्रीधर्मेशं वन्दध्वम् ॥ १ ॥
निःशेषार्थप्रादुष्कर्ता सिद्धेर्भर्ता सन्धर्ता,
दुर्भावानां दूरे हर्ता दीनोद्धर्ता संस्मर्ता।
सद्भक्तेभ्यो मुक्तेर्दाता विश्वत्राता निर्माता,
स्तुत्यो भक्त्या वाचोयुक्त्या चेतोवृत्त्या ध्येयात्मा ॥२॥
सम्यग्दृग्भिः साक्षाद्दृष्टो मोहास्पृष्टो नाकृष्टः,
स्रोतोग्रामैः संपज्ज्येष्ठः साधुश्रेष्ठः सत्प्रेष्ठः।
श्रद्धायुक्तस्वान्तैर्जुष्टो नित्यं तुष्टो निर्दुष्ट-
स्त्याज्यो नैव श्रीवज्राङ्कोनष्टातङ्को निःशङ्कः ॥ ३ ॥

अथ श्रीशान्तिनाथजिनस्तुतिप्रारम्भः ॥ १६ ॥

(द्रुतविलम्बितं छन्दः ।

विपुलनिर्मलकीर्तिभरान्वितो, जयति निर्जरनाथनमस्कृतः।
लघुविनिर्जितमोहधराधिपो,जगति यः प्रभुशान्तिजिनाधिपः?

विहितशान्तसुधारसमज्जनं, निखिलदुर्जयदोषविवर्जितम् ।
परमपुण्यवतां भजनीयतां, गतमनन्तगुणैः सहितं सताम् ॥२॥
तमचिरात्मजमीशमधीश्वरं, भविकपद्मविबोधदिनेश्वरम् ।
महिमधाम भजामि जगत्त्रये, वरमनुत्तरसिद्धिसमृद्धये ॥ ३ ॥

अथ श्रीकुन्थुनाथजिनस्तुतिः ।

गीतपद्धतिश्छन्दः ।

जय जय कुन्थुजिनोत्तम सत्तमतत्त्वनिधान,
धर्मिजनोज्ज्वलमानसमानसहंसमान ।
ज्ञानाच्छादकमुख्यमहोद्धतकर्मविमुक्त,
विषमविषयपरिभोगविरक्त शुभाशययुक्त ॥ १ ॥
जय जय विश्वजनीन मुनिव्रजमान्य विशुद्ध,
चेतन चारुचरित्रपवित्रित लोकविबुद्ध ।
निरुपममेरुमहीधरधीर निरन्तरमेव,
गर्वविवर्जितसर्वसुपर्वविनिर्मितसेव ॥ २ ॥
जय जय सूरनरेश्वरचन्दनकल्प,
जिनेश विश्वविभावविनाशक वीतविकल्प ।
निर्मलकेवलबोधविलोकितलोकालोक,
प्रादुर्भूतमहोदयनिर्वृति नित्यविशोक ॥ ३ ॥

अथ श्रीअरनाथजिनस्तुतिप्रारम्भः ।

(रामगिरिरागेण गीयते)

दिव्यगुणधारकं भव्यजनतारकं,
दुरितमतिवारकं सुकृतिकान्तम् ।

जितविषमसायकं सर्वसुखदायकं,
जगति जिननायकं परमशान्तम् ॥ १ ॥
स्वगुणपर्यायसंमीलितं नौमि तं,
विगतपरभावपरिणतिमखण्डम् ।
सर्वसंयोगविस्तारपारंगतं,
प्राप्तपरमात्मरूपं प्रचण्डम् ॥ दि० ॥ २ ॥
साधुदर्शनव्रतं भाविकैः प्रस्तुतं,
प्रातिहार्याष्टकोद्भासमानम् ।
सततमुक्तिप्रदं सर्वदा पूजितं,
शिवमहीसार्वभौमप्रधानम् ॥ दि० ॥ ३ ॥
त्रिभिर्विशेषकम् ।

अथ श्रीमल्लिजिनस्तुतिप्रारम्भः ।

(गेयपद्धतिरागः)

कुम्भसमुद्भव सम्मदाकर
गुणवर हे । मल्लिजिनोत्तम देव,
जय जय विश्वपते ॥ १ ॥
कृत्याकृत्यविवेकिता जिन समुचिता
हे । त्वयि जागर्ति जिनेश जय जय विश्वपते २
नित्यानन्दप्रकाशिका भ्रमनाशिका
हे । तव शुभदृष्टि रतीश जय जय विश्वपते ॥ ३ ॥
शुद्धिनिबन्धनसन्निधे सद्गुणनिधे

हे। वर्जितसर्वविकार जय जय विश्वपते ॥ ४ ॥
निजनिरुपाधिकसम्पदा शोभित सदा।
हे निर्मलधर्मधुरीण जय जय विश्वपते ॥ ५ ॥

अथ श्रीमुनिसुव्रतजिनस्तुतिप्रारम्भः ॥

(अन्यगेयपद्धतिराग:)

उत्तमचेतन धर्मसमृद्ध जगत्पते,
नित्याऽनित्यपदार्थनिचयविलसन्मते।
निजविक्रमजितमोहमहोद्भटभूपते,
श्रीपद्मातनुजात सुजातहरिद्युते ॥ १ ॥
श्रीमुनिसुव्रत सुव्रतदेशक सज्जनाः,
कृतसद्गुरुशुभवाक्यसुधारसमज्जनाः।
ये प्रणमन्ति भवन्तमनन्तसुखाश्रितं,
केवलमुज्ज्वलभावमखण्डमनिन्दितम् ॥२॥
ते निःसंशयमेव जगत्त्रयवन्दिताः,
सद्भावेन भवन्ति सुदृष्टया नन्दिताः।
कृत्यं स्वोचितमेव यतः किल कारणं,
जनयति नात्मविरुद्धमिहासाधारणम् ॥३॥
त्रिभिर्विशेषकम्।

अथ श्रीनमिनाथजिनस्तुतिप्रारम्भः।

(पञ्चचामरं छन्दः)

नमीश निर्मलात्मरूप सत्यरूप शाश्वतं,
परोर्ध्वसिद्धिसौधमूर्ध्नि सत्स्वभावतः स्थितम्।

विधाय मानसाब्जकोशदेशमध्यवर्तिनं,
स्मरामि सर्वदा भवन्तमेव सर्वदर्शिनम् ॥१॥
प्रफुल्लकोकलाञ्छनप्रभूततेजसोऽद्य ते,
दिवाकरस्य वा महेश्वराभिदर्शनेन मे ।
प्रमादवर्धिनी सुदुर्मतिर्निशेव दुर्भगा,
गता प्रणाशमाशु हृत्कजे विनिद्रताऽभवत् ॥२॥
निरस्तदोषदुष्टकष्टकार्यमर्त्यसंस्तवो,
भवे भवे भवत्पदाम्बुजैकसेवकः प्रभो ।
भवेयमीदृशं भृशं मदीयचित्तचिन्तितं,
तव प्रसादतो भवत्ववन्ध्यमेव सत्वरम् ॥३॥

अथ श्रीनेमिजिनस्तुतिप्रारम्भः ।

(उपजातिश्छन्दः)

विशुद्धविज्ञानभृतां वरेण,
शिवात्मजेन प्रशमाकरेण ।
येन प्रयासेन विनैव कामं,
विजित्य विक्रान्तनरं प्रकामम् ॥१॥
विहाय राज्यं चपलस्वभावं,
राजीमतिं राजकुमारिकां च ।
गत्वा सलीलं गिरिनारशैलं,
भेजे व्रतं केवलमुक्तियुक्तम् ॥२॥
निःशेषयोगीश्वरमौलिरत्नं,

जितेन्द्रियत्वे विहितप्रयत्नम् ।
तमुत्तमानन्दनिधानमेकं,
नमामि नेमिं विलसद्विवेकम् ॥३॥

अथ श्रीपार्श्वजिनस्तुतिप्रारम्भः ।

(पञ्चचामरं छन्दः)

श्रयामि तं जिनं सदा मुदा प्रमादवर्जितं,
स्वकीयवाग्विलासतो जितोरुमेघगर्जितम् ।
जगत्प्रकामकामितप्रदानदक्षमक्षतं,
पदं दधानमुच्चकैरकैतवोपलक्षितम् ॥ १ ॥
सतामवद्यभेदकं प्रभूतसंपदां पदं,
वलक्षपक्षसंगतं जनेक्षणक्षणप्रदम् ।
सदैव यस्य दर्शनं विशां विमर्दितैनसां,
निहन्त्यशातजातमात्मभक्तिरक्तचेतसाम् ॥ २ ॥
आवाप्य यत्प्रसादमादितः पुरुश्रियो नरा,
भवन्ति मुक्तिगामिनस्ततः प्रभाप्रभास्वराः ।
भजेयमाश्वसेनदेवदेवमेव सत्पदं,
तमुच्चमानसेन शुद्धबोधवृद्धिलाभदम् ॥ ३ ॥

अथ श्रीवीरजिनस्तुतिप्रारम्भः ।

(पृथ्वीछन्दः)

वरेण्यगुणवारिधिः परमनिर्वृतः सर्वदा,
समस्तकमलानिधिः सुरनरेन्द्रकोटिश्रितः ।

जनातिसुखदायको विगतकर्मवारो जिनः,
मुमुक्तजनसंगमस्त्वमसि वर्धमानप्रभो ॥ १ ॥
जिनेन्द्र भवतोऽद्भुतं मुखमुदारबिम्बस्थितं,
विकारपरिवर्जितं परमशान्तमुद्राङ्कितम् ।
निरीक्ष्य मुदितेक्षणः क्षणमितोऽस्मि यद्भावनां,
जिनेश जगदीश्वरोद्भवतु सैव मे सर्वदा ॥ २ ॥
विवेकिजनवल्लभं भुवि दुरात्मनां दुर्लभं,
दुरन्तदुरितव्यथाभरनिवारणे तत्परम् ।
तवाङ्ग पदपद्मयोर्युगमनिन्द्य वीरप्रभो,
प्रभूतसुखसिद्धये मम चिराय सम्पद्यताम् ॥ ३ ॥
हीनपुण्या न पश्यन्ति, रागान्धास्तत्त्वसंस्थितिम्
लाभेऽलाभफलं चैव, लभन्ते ते नराधमाः ॥ १ ॥
इति चैत्यवन्दनचतुर्विंशतिका समाप्ता ।

अथ शोभनमुनिकृता चतुर्विंशतिजिनस्तुतिः ।

अथश्री ऋषभजिनस्तुतिः ।

भव्याम्भोजविबोधनैकतरणे विस्तारिकर्मावली-रम्भासामज
नाभिनन्दन महानष्टापदाभासुरैः ।
भक्त्या वन्दितपादपद्म विदुषां संपादय प्रोज्झिता-रम्भासाम
जनाभिनन्दन महानष्टापदाभासुरैः ॥ १ ॥
ते वः पान्तु जिनोत्तमाः क्षतरुजो नाचिक्षिपुर्यन्मनो,
दारा विभ्रमरोचिताः सुमनसो मन्दारवा राजिताः ।

यत्पादो च सुरोज्झिताः सुरभयाञ्चक्रुःपतन्त्योऽम्बरा-
दाराविभ्रमरोचिताः सुमनसो मन्दारवाराजिताः ॥ २ ॥
शान्ति वस्तनुतान्मिथोऽनुगमनाद्यन्नैगमाद्यैर्नयै-रक्षोभं
जनहेऽतुलां छितमदोदीर्णाङ्गजालं कृतम् ।
तत्पूज्यैर्जगतां जिनैः प्रवचनं दृप्यत्कुवाद्यावली-
रक्षोभञ्जनहेतुलाञ्छितमदो दीर्णाङ्गजालंकृतम् ॥ ३ ॥
शीतांशुत्विषि यत्र नित्यमदधद्गन्धाढ्यधूलीकणा-
नाली केसरलालसा समुदिताशु भ्रामरीभासिता ।
पायाद्वः श्रुतदेवता निदधती तत्राब्जकान्ती क्रमौ
नालीके सरलालसा समुदिता शुभ्रामरीभासिता ॥ ४ ॥

इतिश्री ऋषभजिनस्तुतिः ।

अथ श्रीअजितनाथस्तुतिः ।

तमजितमभिनौमि यो विराज-द्वनघनमेरुपरागमस्तकान्तम् ।
निजजननमहोत्सवेऽधितष्ठा-वनघनमेरु परागमस्तकान्तम् ॥१॥
स्तुत जिनिनिवहं तमर्तितमा-ध्वनदसुरामरवेण वस्तुवन्ति ।
यममरपतयः प्रगाय पार्श्वे-ध्वनदसुरामरवेणव स्तुवन्ति ॥ २ ॥
प्रवितर वसतिं त्रिलोकबन्धो, गम नययोगततान्तिमे पदे हे ।
जिनमत विततापवर्गवीथी-गमनययो गततान्ति मेऽपदेहे॥३॥
सितशकुनिगताशु मानसीद्धा-त्ततिमिरंमदभा सुराजिताशम् ।
वितरतु दधती पविं क्षतोध-त्ततिमिरं मदभासुराजिता शम्॥

इत्यजितनाथस्तुतिः ।

अथ श्री शंभवजिनस्तुतिः ।

निर्भिन्नशत्रुभवभय शं भवकान्तारतार तार ममारम् ।
वितर त्रातजगत्त्रय शंभव कान्तारतारतारममारम् ॥ १ ॥
आश्रयतु तव प्रणतं विभया, परमा रमारमानमदमरैः ।
स्तुत रहित जिनकदम्बक, विभयापरमार मारमानमदमरैः॥२॥
जिनराज्या रचितं स्ता-दसमाननयानया नयायतमानम् ।
शिवशर्मणे मतं दधदसमाननयानयानया यतमानम् ॥ ३ ॥
शृङ्खलभृत्कनकनिभा याताम-समानमानमानवमहिताम् ।
श्रीवज्रशृङ्खलां कजयाताम-समानमानमानवमहिताम् ॥ ४ ॥

इति श्री शंभवजिनस्तुतिः ।

अथ श्री अभिनन्दनजिनस्तुतिः ।

त्वमशुभान्यभिनन्दन नन्दिता-सुरवधूनयनः परमोदरः ।
स्मरकरीन्द्रविदारणकेसरिन्-सुरव धूनय नः परमोऽदरः॥१॥
जिनवराः प्रयतध्वमितामया, मम तमोहरणाय महारिणः ।
प्रदधतो भुवि विश्वजनीनता-ममतमोहरणा यमहारिणः॥२॥
असुमतां मृतिजात्यहिताय यो, जिनवरागम नो भवमायतम् ।
प्रलघुतां नय निर्मथितोद्धता-जिनवरागमनोभवमाय तम्॥३॥
विशिखशङ्खजुषा धनुषास्तस-त्सुरभिया ततनुन्नमहारिणा ।
परिगतां विशदामिह रोहिणीं, सुरभियाततनुं नम हारिणा ।४।

इति श्री अभिनन्दनजिनस्तुतिः ।

अथ श्री सुमतिजिनस्तुतिः ।

मदमदनरहित नरहित,
सुमते सुमतेन कनकतारेतारे ।
दम दमपालय पालय,
दरादरातिक्षतिक्षपातः पातः ॥ १ ॥
विधुतारा विधुताराः,
सदा सदाना जिना जिताघाताघाः ।
तनुतापातनुतापा हितमा-
हितमानवनवविभवा विभवाः ॥ २ ॥
मतिमति जिनराजि नराहितेहिते,
रुचितरुचि तमोहे मोहे ।
मतमत नूनं नूनं स्मरास्मरा-
धीरधीरसुमतः सुमतः ॥ ३ ॥
नगदामानगदा मामहो,
महो राजिराजितरसा तरसा ।
घनघनकाली काली,
बतावतादूनदूनसत्रासत्रा ॥ ४ ॥

इति श्री सुमतिजिनस्तुतिः ।

अथ श्री पद्मप्रभजिनस्तुतिः ।

पादद्वयी दलितपद्ममृदुः प्रमोद-
मुन्मुद्रताभरसदामलतान्तपात्री ।

पाद्मप्रभो प्रविदधातु सतां वितीर्ण-
मुन्मुद्रतामरसदा मलतान्तपात्री ॥ १ ॥
सा मे मतिं वितनुताज्जिनपङ्क्तिरस्त-
मुद्रा गतामरसभासुरमध्यगाद्याम् ।
रत्नांशुभिर्विदधती गगनान्तराल-
मुद्रागतामरसभासुरमध्यगाद्याम् ॥ २ ॥
श्रान्तिच्छिदं जिनवरागममाश्रयार्थ-
माराम मा नम लसन्तमसंगमानाम् ।
धामाग्रियं भवसरित्पतिसेतुमस्त-
मारामभानमलसंतमसं गमानाम् ॥ ३ ॥
गान्धारि वज्रमुसले जयतः समीर-
पातालसत्कुवलयावलिनीलभे ते ।
कीर्तीः करप्रणयिनी तव ये निरुद्ध-
पातालसत्कुवलया बलिनी लभेते ॥ ४ ॥
इति श्री पद्मप्रभजिनस्तुतिः ।

अथ श्री सुपार्श्वजिनस्तुतिः ।

कृतनति कृतवान्यो जन्तुजातं निरस्त-
स्मरपरमदमायामानवाधायशस्तम् ।
सुचिरमविचलत्वं चित्तवृत्तेः सुपार्श्वं,
स्मर परमदमाया मानवाधाय शस्तम् ॥ १ ॥
व्रजतु जिनततिः सा गोचरं चित्तवृत्तेः,

सदमरसहिताया वोऽधिका आनवानाम् ।
पदमुपरि दधाना वारिजानां व्यहार्षी-
त्सदमरसहिता या बोधिकामा नवानाम् ॥ २ ॥
दिशदुपशमसौख्यं संयतानां सदैवो-
रु जिनमतमुदारं काममायामहारि ।
जननमरणरीणान्वासयन्सिद्धवासे-
ऽरुजि नमतमुदारं काममायामहारि ॥ ३ ॥
दधति रविसपत्नं रत्ननाभास्तभास्व-
न्नवघनतरवारिं त्वा रणारावरीणाम् ।
गतवति विकरत्यालीं महामानसीष्टा-
न्नव घनतरवारिं वारणारावरीणाम् ॥ ४ ॥

इति श्री सुपार्श्वजिनस्तुतिः ।

अथ श्री चन्द्रप्रभजिनस्तुतिः ।

तुभ्यं चन्द्रप्रभ जिन नमस्तामसोज्जृम्भितानां
हाने कान्तानलसम दयावन्दितायासमान ।
विद्वत्पंपङ्क्त्या प्रकटित पृथुस्पष्ट दृष्टान्त हे तू-
हानेकान्तानलसमदया वन्दितायासमान ॥ १ ॥
जीयाद्राजिर्जनितजननज्यानिहानिर्जिनानां
सत्यागारञ्जयदमितरुक्सारविन्दावतारम् ।
भव्योद्धृत्या भुविकृतवती या वहद्धर्मचक्रं
सत्यागा रञ्जयदमितरुक्सा रविन्दावतारम् ॥ २ ॥

सिद्धांतः स्तादहितहतयेऽख्यापयद्यं जिनेन्द्रः
सद्राजीवः सकविधिषणापादनेऽकोपमानः।
दक्षः साक्षाच्छ्रवणचुलकैर्यं च मोदाद्विहायः–
सद्राजीवः सकविधिपणा पादनेऽकोपमानः ॥ ३ ॥
वज्राङ्कुश्यङ्कुशकुलिशभृत्त्वं विधत्स्व प्रयत्नं
स्वायत्यागे तनुमदवने हेमतारातिमत्ते।
अध्यारूढे शशधरकरश्वेतभासि द्विपेन्द्रे
स्वायत्यागेऽतनुमदवने हेऽमतारातिमत्ते ॥ ४ ॥

इति श्री चंद्रप्रभजिनस्तुतिः

॥ अथ श्री सुविधिजिनस्तुतिः ॥

तवाभिवृद्धिं सुविधिर्विधेयात्स भासुरालीनतपा दयावन्।
यो योगिपङ्क्त्या प्रणतो नभःसत्सभासुरालीनतपादयावन् ।१।
या जन्तुजाताय हितानि राजी सारा जीनानामलपद्ममालम्।
दिश्यान्मुदं पादयुगं दधाना साराजीनानामलपद्ममालम् ॥२॥
जिनेन्द्र भङ्गैः प्रसभं गभीराशु भारती शस्यतमस्तवेन।
निर्नाशयन्ति मम शर्म दिश्यात् शुभारतीशस्य तमस्तवेन ॥३॥
दिश्यास्तवाशु ज्वलनायुधाल्पमध्या सिता कम्प्रवरालकस्य।
अस्लेन्दुरास्यस्य रुचोरुपृष्ठमध्यासिताकम्प्रवरालकस्य ॥४॥

इति श्री सुविधिजिनस्तुतिः

अथ श्री शीतलजिनस्तुतिः ॥

जयति शीतलतीर्थकृतः सदा चलनतामरसं सदलं घनम्।

नवकमम्बुरुहां पथि संस्पृशच्चलनतामरसंसदलंघनम् ॥१॥
स्मर जिनान्परिनुन्नजरारजोजननतानवतोदयमानतः ।
परमनिर्वृतिशर्मकृतो यतो जन नतानवनोऽदयमानतः ॥२॥
जयति कल्पितकल्पतरूपमं मतमसारतरागमदारिणा ।
प्रथितमत्र जिनेन मनीषिणामतमसा रतरागमदारिणा ॥३॥
घनरुचिर्जयताद्भुवि मानवी गुरुतरा विहतामरसंगता ।
कृतकरात्नवरे फलपत्रभागुरुतरा विहतामरसं गता ॥४॥

इति श्री शीतलजिनस्तुतिः ।

अथ श्री श्रेयांसजिनस्तुतिः ।

कुसुमधनुषा यस्मादन्यं न मोहवशं व्यधुः
कमलसदृशां गीतारावा बलादयि तापितम् ।
प्रणमततमां द्राक्श्रेयांसं न चाहृत यन्मनः
कमलसदृशाङ्गी तारा वाबलादयितापि तम् ।१।
जिनवरततिर्जीवालीनामकारणवत्सला-
समदमहितामारादिष्टा समानवराजया ।
नमदमृतभुक्पङ्क्त्या नूता तनोतु मतिं ममा-
समदमहितामारादिष्टा समानवराजया ॥२॥
भवजलनिधिभ्राम्यज्जन्तुव्रजायतपोत हे
तनु मतिमतां सन्नाशानां सदा नरसंपदम् ।
समभिलषतामर्हन्नाथागमानतभूपतिं
तनुमति मतां सन्नाशानां सदानरसं पदम् ॥३॥

धृतपविफलाक्षालीघण्टैः करैः कृतबोधित
प्रजयतिमहा कालीमर्त्याधिपङ्कजराजिभिः ।
निजतनुलतामध्यासीनां दधत्यपरिक्षतां
प्रजयति महाकाली मर्त्याधिपं कजराजिभिः ॥४॥

इति श्री श्रेयांसजिनस्तुतिः ।

अथ श्री वासुपूज्यजिनस्तुतिः ।

पूज्य श्रीवासुपूज्यत्वजिन जिनपते नूतनादित्यकान्ते-
ऽमायासंसारवासावन वर तरसाली नवालानबाहो ।
आनम्रा त्रायतां श्रीप्रभवभवभयाद्बिभ्रती भक्तिभाजा-
मायासं सारवासावनवरतरसालीनवालानबाहो ॥१॥
पूतो यत्पादपांशुः शिरसि सुरततेराचरच्चूर्णशोभां
या तापत्रासमाना प्रतिमदमवतीहार ताराजयन्ती ।
कीर्तेः कान्त्या ततिः सा प्रविकिरतुतरां जैनराजी रजस्ते
यातापत्रासमानाप्रतिमदमवती हारतारा जयन्ती ॥ २ ॥
नित्यं हेतूपपत्तिप्रतिहतकुमतप्रोद्धतध्वान्तबन्धा-
पापायासद्यमानामदन तव सुधासारहृद्या हितानि ॥
वाणी निर्वाणमार्गप्रणयिपरिगता तीर्थनाथक्रियान्मे
पायायासाद्यमानामदनत वसुधासार हृद्याहितानि ॥ ३ ॥
रक्षःक्षुद्रग्रहादिप्रतिहतिशमनी वाहितश्वेतभास्व-
त्सन्नालीका सदा सापरिकरमुदिता साक्षमाला भवन्तम्
शुभ्रा श्रीशान्तिदेवी जगति जनयतान्कुण्डिका भाति यस्याः
सन्नालीका सदाप्ता परिकरमुदिता सा क्षमालाभवन्तम् ॥४॥

इति श्री वासुपूज्यजिनस्तुतिः ।

अथ श्री विमलजिनस्तुतिः ।

अपापदमलं घनं शमितमानमामो हितं
नतामरसभासुरं त्रिमलमालयामोदितम् ।
अपापदमलंघनं शमतिमानमामोहितं
न तामरसभासुरं विमलमालयामोदितम् ॥१॥
सदानवसुराजिता असमरा जिना भीरदाः
क्रियासु रुचितासु ते सकलभा रतीरायताः ।
सदानवसुराजिता असमराजीनाभीरदा
क्रियासुरुचितासु ते सकलभारतीरा यताः ॥२॥
सदा यतिगुरोरहो नमत मानवैरञ्चितं
मतं वरदमेनसा रहितमाद्यताभावतः ।
सदायति गुरोरहो न मतमावैरं चितं
मतं वरदमेन सारहितमायता भावतः ॥३॥
प्रभाजि तनुतामलं परमचापला रोहिणी
सुधावसुरभीमना मयि सभाक्षमालेहितम् ।
प्रभाजितनुतामलं परमचापलारोहिणी
सुधावसुरभीमनामयिसभा क्षमाले हितम् ॥४॥

इति श्री विमलजिनस्तुतिः।

अथ श्री अनन्तजिनस्तुतिः।

सकलधौतसहासनमेरवस्तव दिशन्त्वभिषेकजलप्लुवाः ।
मतमनन्तजितः स्नपितोल्लसत्सकलधौतसहासनमेरवः ॥१॥

मम रतामरसेवित ते क्षणप्रद निहन्तु जिनेन्द्रकदम्बक ।
वरद पादयुगं गतमङ्गतामभरतामरसे वितनेक्षण ॥२॥
परमतापदमानसजन्मनःप्रियपदं भवतो भवतोऽवतात् ।
जिनपतेर्मतमस्तजगत्त्रयीपरमतापदमानसजन्मनः ॥३॥
रसितमुच्चतुरङ्गमनायकं दिशतु काञ्चनकान्तिरिताच्युता ।
धृतधनुःफलकासिशरा करे रसितमुच्चतुरं गमनाय कम् ॥४॥

इति श्री अनन्तजिनस्तुतिः ।

अथ श्री श्रीधर्मजिनस्तुतिः

नमः श्रीधर्म निष्कर्मोदयाय महितायते ।
मर्त्यामरेन्द्रनागेन्द्रैर्दयायमहिताय ते ॥१॥
जीयाज्जिनौघो ध्वान्तान्तं ततान लसमानया ।
भामण्डलत्विषा यः स ततानलसमानया ॥२॥
भारति द्राग्जिनेन्द्राणां नवनौ रक्षतारिके ।
संसाराम्भोनिधावस्मानवनौ रक्ष तारिके ॥३॥
केकिस्था वः क्रियाच्छक्तिकरा लाभानयाचिता ।
मङ्गभिर्नूतनाम्भोजकरालाभा नयाचिता ॥४॥

इति श्री श्रीधर्मजिनस्तुतिः ।

अथ श्री शान्तिनाथजिनस्तुतिः ।

राजन्त्या नवपद्मरागरुचिरैः पादैर्जिताऽष्टापदा-
द्रेऽकोपद्रुत जातरूपविभया तन्वार्य धीर क्षमाम् ।

विभ्रत्यामरसेव्यया जिनपते श्रीशान्तिनाथास्मरो-
द्रेकोपद्रुत जातरूप विभयातन्वार्यधीं रक्ष माम् ॥१॥
ते जीयासुरविद्विषो जिनवृषा मालां दधाना रजो-
राज्या मेदुरपारिजातसुमनःसंतानकान्तां चिताः
कीर्त्या कुन्दसमत्विषेषदपि ये न प्राप्तलोकत्रयी-
राज्या मेदुरपारिजातसुमनःसंतानकान्ताश्चिताः ॥२॥
जैनेन्द्रं मतमातनोतु सततं सम्यग्दृशां सद्गुणा-
लीलाभं गमहारि भिन्नमदनं तापापहृद्यामरम् ।
दुर्निर्भेद निरन्तरान्तरतमोनिर्नाशि पर्युल्लस-
ल्लीलाभङ्गमहारिभिन्नमदनन्तापापहृद्यामरम् ॥३॥
दण्डच्छत्रकमण्डलूनि कलयन्स ब्रह्मशान्तिः क्रिया-
त्संत्यज्यानिशमी क्षणेनशमिनोमुक्ताक्षमालीहितम् ।
तप्ताष्टापदपिण्डपिङ्गलरुचिर्योऽधारयन्मूढतां
संत्यज्यानिशमीक्षणेन शमिनो मुक्ताक्षमाली-
हितम् ॥४॥

इति श्री शान्तिनाथजिनस्तुतिः ।

अथ श्री कुन्थुनाथजीनस्तुतिः ।

भवतु मम मनः श्रीकुन्थुनाथाय तस्मा-
यमितशमितमोहायामितापाय हृद्यः ।
सकलभरतभर्ताभूज्जिनोऽप्यक्षपाशा-
यमिनशमितमोहायामितापायहृद्यः ॥१॥

सकलजिनपतिभ्यः पावनेभ्यो नमः स-
न्नयनरवरदेभ्यः सारवादस्तुतेभ्यः ।
समधिगतनुतिभ्यो देववृन्दाद्गरीयो-
नयनरवरदेभ्यः सारवादस्तु तेभ्यः ॥२॥
स्मरत विगतमुद्रं जैनचन्द्रं चकास-
त्कविपदगमभङ्गं हेतुदन्तं कृतान्तम् ।
द्विरदमिव समुद्यद्दानमार्गं धुताघं-
कविपदगमभङ्ग हे तुदन्तं कृतान्तम् ॥३॥
प्रचलदचिररोचिश्चारुगात्रे समुद्य-
त्सदसिफलकरामेऽभीमहासेऽरिभीते ।
सपदि सुरुपदत्ते ते भवन्तु प्रसादाः
सदसि फलकरा मेऽभीमहासेऽरिभीते ॥४॥

इति श्री कुन्थुनाथजिनस्तुतिः ।

अथ श्रीअरनाथजिनस्तुतिः ।

व्यमुचच्चक्रवर्तिलक्ष्मीमिह तृणमिव यः क्षणेन तं
सन्नमदमरमानसंसारमनेकपराजितामरम् ।
द्रुतकलधौतकान्तमानमतानन्दितभूरिभक्तिभा-
क्संमदमरमानसं सारमनेकपराजितामरम् ॥ १ ॥
स्तौति समन्ततः स्म समवसरण भूमौ यं सुरावलिः
सकलकलाकलापकलितापमदारुणकरमपापदम् ।
तं जिनराजविसरमुज्जासितजन्मजरं नमाम्यहं
सकलकला कलापकलितापमदारुणकरमपापदम् ॥ २ ॥

भीममहाभवाब्धिभवभीतिविभेदि परास्तविस्फुर-
त्परमतमोहमानमतनूनमलं घनमघवर्ततेऽहितम् ।
जिनपतिमतमपारमर्त्यामरनिर्वृतिशर्मकारणं
परमतमोहमानमतनूनमलङ्घनमघवर्ततेऽहितम् ॥ ३ ॥
यात्र विचित्रवर्णविनतात्मजपृष्ठमधिष्ठिता हुता-
त्समतनुभागविकृतधीरसमदैरिव धामहारिभिः ।
तडिदिव भाति सांध्यघनमूर्धनि चक्रधरास्तुसामुदे-
ऽममतनुभा गवि कृतधीरसमदैरिवधा महारिभिः ॥४॥

इति श्री अरनाथजिनस्तुतिः ।

अथ श्री मल्लिनाथजिनस्तुतिः ।

नुदंस्तनुं प्रवितर मल्लिनाथ मे
प्रियङ्गुरोचिररुचिरोचितां वरम् ।
विडम्बयन्वररुचिमण्डलोज्ज्वलः
प्रिये गुरोऽचिररुचिरोचिताम्बरम् ॥ १ ॥
जवाद्गतं जगदवतो वपुर्यथाकदम्बकैरवशतपत्रसं पदम् ।
जिनोत्तमान्स्तुत दधतः स्रजं स्फुरत्कदम्बकैरवशतपत्रसंपदम् २
स संपदं दिशतु जिनोत्तमागमः
शमा वहन्नतनुतमोहरोदिते ।
स चित्तभूः क्षत इह येन यस्तपः-
शमा वहन्ननुतमोहरोदिते ॥ ३ ॥
द्विपं गतो हृदि रमतां दमश्रिया

प्रभाति मे चकितहरिद्विपं नगे।
वटाह्वये कृतवसतिश्च यक्षराट्
प्रभातिमेचकितहरिद्विपन्नगे ॥ ४ ॥

इति श्री मल्लिनाथजिनस्तुतिः।

अथ श्री मुनिसुव्रतजिनस्तुतिः।

जिनमुनिसुव्रतः समवताज्जनतावनतः
समुदितमानवां धनमलोभवतो भवतः।
अवनिविकीर्णमादिषत यस्य निरस्तमनः–
समुदितमानवाधनमलो भवतो भवतः ॥ १ ॥
प्रणमत तं जिनव्रजमपारविसारिरजो
दलकमलानना महिमधाम भयासमरुक्।
यमतितरां सुरेन्द्रवरयोषिदिलामिलनो–
दलकमला ननाम हिमधामभया समरुक् ॥ २ ॥
त्वमवनताञ्जिनोत्तमकृतान्त भवाद्रिदुषो–
ऽव सदनुमानसंगमन याततमोदयितः।
शिवसुखसाधकं स्वभिदधत्सुधियां चरणं
वसदनु मानसं गमनयातत मोदयितः ॥ ३ ॥
अधिगतगोधिका कनकरुक्तव गौर्युचिता–
क्षमलकराजि तामरसभास्यतुलोपकृतम्।
मृगमदपत्रभङ्गतिलकैर्वदनं दधती
कमलकरा जितामरसभास्यतु लोपकृतम् ॥ ३ ॥

इति श्री मुनिसुव्रतजिनस्तुतिः।

अथ श्री नमिनाथजिनस्तुतिः ।

स्फुरद्विद्युत्कान्ते प्रविकिर वितन्वन्ति सततं
ममायासं चारो दितमद नमेऽघानि लपितः ।
नमद्भव्यश्रेणीभवभयभिदां हृद्यवचसा-
ममायासंचारोदितमदनमेघानिल पितः ॥ १ ॥
नखांशुश्रेणीभिः कपिशितनमन्नाकिमुकुटः
सदा नोदी नानामयमलमदारेरित तमः ।
प्रचक्रे विश्वं य स जयति जिनाधीशनिवहः
सदा नो दीनानामयमलमदारेरिततमः ॥ २ ॥
जलव्यालव्याघ्रज्वलनगजरुग्बन्धनयुधो
गुरुर्वाहोऽपातापदघनगरीयानसुमतः ।
कृतान्तस्त्रासीष्ट स्फुटविकटहेतुप्रमितिभा-
गुरुर्वाहो पाता पदघनगरीयानसुमतः ॥ ३ ॥
विपक्षव्यूहं वो दलयतु गदाक्षावलिधरा-
समा नालीकालीविशदचलना नालिकवरम् ।
समध्यासीनाम्भोभृतघननिभाम्भोधितनया-
समानाली काली विशदचलनानालिकवरम् ॥ ४ ॥

इति श्री नमिनाथजिनस्तुतिः ।

अथ श्री नेमिनाथजिनस्तुतिः ।

चिक्षेपोर्जितराजकं रणमुखे यो लक्षसंख्यं क्षणा-
दक्षामं जन भासमानमहसं राजीमतीतापदम् ।
तं नेमिं नम नम्रनिर्वृतिकरं चक्रे यदूनां च यो

दक्षामञ्जनभासमानमहसं राजीमतीतापदम् ॥ १ ॥
प्राव्राजीज्जितराज्जका रज इव ज्यायोऽपिराज्यंजवाद्या
संसारमहोदधावपि हिता शास्त्रीविहायोदितम् ।
यस्याः सर्वन एव सा हरतु नो राजी जिनानां भवा-
यासं सारमहो दधावपि हिता शास्त्रीविहायोदितम् ॥२॥
कुर्वाणाणुपदार्थदर्शनवशाद्भास्वत्प्रभायात्वपा-
मानत्या जनकृत्तमोहरत मे शस्तादरिद्रोहिका ॥
अक्षोभ्या तव भारती जिनपते प्रोन्मादिनां वादिनां
मानत्याजनकृत्तमोहरतमेश स्तादरिद्रोहिका ॥ ३ ॥
हस्तालम्बितचूतलुम्बिलतिका यस्या जनोऽभ्यागम-
द्विश्वासेविततातम्रपादपरतां वाचा रिपुत्रासकृत् ।
सा भूतिं वितनोतु नोऽर्जुनरुचिः सिंहेऽधिरूढोल्लस-
द्विश्वासे विततात्रपादपरताम्बा चारिपुत्रासकृत ॥ ४ ॥

इति श्री नेमिनाथजिनस्तुतिः ।

अथ श्री पार्श्वनाथजिनस्तुतिः ।

मालामालानबाहुर्दधददधदरं यामुदारा मुदारा-
ल्लीनालीनामिहाली मधुरमधुरसां सूचितोमाचितो मा ।
पातात्पातात्स पार्श्वो रुचिररुचिरदो देवराजीवराजी
पत्रापत्रा यदीया तनुरतनुरवो नन्दको नोदको नो ॥ १ ॥
राजी राजीववक्त्रा तरलतरलसत्केतुरङ्गत्तुरङ्ग-
व्यालव्यालग्नयोधाचितरचितरणेभीतिहृद्यातिहृद्या ।
सारा साराज्जिनानामलममलमतेर्बोधिका माधिकामा-

दव्याद्व्याधिकालाननजननजरात्रासमानासमाना ॥ २ ॥
सद्यो सद्योगभिद्धागमलगमलयाजैनराजीनराजी
नूता नूतार्थधात्रीह ततहततमः पातकापातकामा ।
शास्त्री शास्त्री नराणां हृदयहृदयशोरोधिकाबाधिका वा-
देया देयान्मुदं ते मनुजमनुजरां त्याजयन्ती जयन्ती ॥३॥
याता या तारतेजाः सदसि सदसिभृत्कालकान्तालकान्ता
पारिं पारिन्द्रराजं सुरवसुरवधूपूजितारं जितारम् ।
सा त्रासात्त्रायतां त्वामविषमविषभृद्भूषणाभीषणाभी-
हीनाहीनाग्र्यपत्नी कुवलयवलयश्यामदेहामदेहा ॥ ४ ॥

इति श्री पार्श्वनाथजिनस्तुतिः ।

अथ श्री महावीरजिनस्तुतिः ।

नमदमरशिरोरुहस्रस्तसामोदनिर्निद्रमन्दार-
मालारजोरञ्जितांघ्रे धरित्रीकृतावन वरतम
संगमोदारतारोदितानङ्गनार्यावलीलापदेहेक्षि-
तामोहिताक्षोभवान् ।
मम वितरतु वीर निर्वाणशर्माणि
जातावतारो धराधीशसिद्धा-
र्थधाम्नि क्षमालंकृतावनवरतमसङ्गमोदार-
तारोदितानङ्गनार्याव लीलापदे
हे क्षितामो हिताक्षोभवान् ॥ १ ॥
समवसरणमत्र यस्याः स्फुरत्केतुचक्रानकाने-

कपञ्जेन्दुरुक्चामरोत्सर्पिसालत्रयीसद्वन-
मद्शोकपृथ्वीक्षणमायशोभा-
तपत्रप्रभागुर्वराराट् परेताहिताारोचितम् ।
प्रवितरतु समीहितं साऽर्हतां संहतिर्भक्तिभाजां
भवाम्भोधिसंभ्रान्तभव्यावलीसेविता-
सद्वनमद्शोकपृथ्वीक्षणमा
यशोभातपत्रप्रभागुर्वराराट्परेताहिताारोचितम् ॥ २ ॥
परमततिमिरोग्रभानुप्रभा भूरिभङ्गैर्गभीरा
भृशं विश्वत्रये निकाय्ये वितीर्यात्तरा-
महति मतिमते हि ते शस्यमानस्य वासं
सदा तन्वतीतापदानन्दधानस्य सामानिनः ।
जननमृतितरङ्गनिष्पारसंसारनीरा-
करान्तर्निमज्जज्जनोत्तारनौर्भारतीतीर्थकृत्
महति मतिमतेहितेशस्य मानस्य वा संसदातन्वती
तापदानं दधानस्य सा मानि नः ॥ ३ ॥
सरभसनतनाकिनारीजनोरोजपीठीलुठत्तारहार-
स्फुरद्रश्मिसारक्रमाम्भोरुहे
परमवसुतराङ्गजा रावसन्नाशितारातिं
भाराजिते भासिनी हारतारा बलक्षेमदा ।
क्षणरुचिरुचिरोरुचञ्चत्सटासंकटो-
त्कृष्टकण्ठोद्भटे संस्थिते भव्यलोकं
त्वमम्बाम्बिके परमव सुतरां गजारावसन्ना
शितारातिभा राजिते भासिनीहारताराबलक्षेऽमदा ॥४॥

इति श्री महावीर स्तुतिः ।

अथान्याः स्तुतयः। अथ ऋषभस्तुतिः।

दिश सुखमखिलं नः सीरसाधारणस्त्वं
वृषभरतरसायामीश मानं दधानः।
सुरनरनिकरेण स्तूयसे यः सदोद्य-
दृषभरतरसायामीशमानंदधानः ॥ १ ॥
सुजनजिनवराणां स्तोममस्तस्मराणां
व्रजमघवलयानां तन्त्रपात्रं पराणाम्।
पवन इव पयोदं योऽनयन्नाशमाशु
व्रजमघवलयानांतन्त्रपात्रंपराणाम् ॥ २ ॥
उचितमिह भवन्तं सर्ववित्सार्वभौमा-
गमतनुमहतां मे ध्यानमस्तारभावम्।
निखिलसुखनिदानं कामितार्थैकदैवा-
गमतनुमहतां मे ध्यानमस्तारभावम् ॥ ३ ॥
त्रिदशततिनता श्रीधाम चक्रेश्वरी सा
जयति मुदितहृद्यातापमानासमाना।
प्रणमति नरराजिर्यां स्तुतध्वस्तदम्भा
जयति मुदितहृद्यातापमानासमाना ॥ ४ ॥

इति श्री ऋषभस्तुतिः ॥ १ ॥

अथाजितनाथस्तुति ॥ २ ॥

मनसि मनसिजेशं धेहि तीर्थाधिपंसत्
तमजितमदमोहेसाध्वसंगेयशोभम्।

अगतमनसमेणीहग्गणेसाम्यशर्मे
नमजितमदमोहैसाध्वसंगेयशोभम ॥ १ ॥
मनसि जिनवराणां स्तोममस्ताभिमान–
स्मरतरसमदम्भं देहिनां भोगतारम ।
सुकृतवनविताने वारिवाहं समूहाः
स्मरतरसमदम्भं देहिनां भोगतारम ॥ २ ॥
निहितनिखिलशस्तं ध्वस्तसद्रोहमोहा
जिनमतमहतारंभेदि नानामयानाम ।
अनृतदृशि जनौघे तस्थुषां हन्तृनित्यं
जिनमतमहतारं भेदि नानामयानाम् ॥ ३ ॥
वितनुसुतनुसंपद्रश्मिरूपाभिभूता–
शनिरतिरजितेशंमेदुरापङ्कलाभा ।
नयनिगमनियोगैः सेवमानामहर्षी–
र्शनिरतिरजितेशं मेदुरापङ्कलाभा ॥ ४ ॥

इत्यजितस्तुतिः ।

अथ श्री शंभवजिनस्तुतिप्रारम्भः ॥ ३ ॥

पथि मथितदुरन्तद्रोहमोहप्रसून–
ध्वजनयसहिते नः पुण्यकान्ते सदैव ।
जिनजनितशिवश्रीसंगरङ्गतुरङ्ग–
ध्वजनयसहितेनःपुण्यकान्तेसदैव ॥ १ ॥
निवह जिनवराणां श्रेयसा पीवराणां

शुभवतिरुचिरेनःकाममुद्रामतारे ।
भवतु भुवनवाहे चातकानामिवेहा-
शुभवतिरुचिरेनःकाममुद्रामतारे ॥ २ ॥
वसतु तव रहस्यं छर्म मेऽर्हद्गिरांसत्
कलयति रतिपाले ह्यमानन्ददानम् ।
पशुपरिवृढभावं यन्महार्थैः सनाथं
कलयति रतिपाले ह्यमानन्ददानम् ॥ ३ ॥
स्वसदृशमदृशं श्रीसाधुसंघेन येचि-
द्वसुहृदिदुरितारेधीरमातानवेहे ।
प्रकटितपटुकोपाटोपरूपस्वरूपा-
वसुहृदि दुरितारे धीरमातानवेहे ॥ ४ ॥

इति श्री शंभवजिनस्तुतिः ॥ ३ ॥

अथाभिनन्दनजिनस्तुतिः ॥ ४ ॥

जनयतु कपिकेतो देवसान्तं वरोयः,
शमनतवसुधीभोज्यानिकामानयानाम् ।
जगति दुरधिगम्यां मूर्तिमर्च्चन्त्यमाया
शमनतवसुधीभोज्यानिकामानयानाम् ॥ १ ॥
विजितकुमतगर्वं सर्वविद्वृन्दचञ्च-
त्करमहमतिवित्तं ज्ञानतारागधीरम् ।
हृदि मुदितमनस्कं त्वां वहे शालिलीला-
करमहमतिचित्तं ज्ञानतारागधीरम् ॥ २ ॥

पिबत विबुधधुर्याः कर्णपत्रैर्जिनानां,
समयममृतकल्पं वित्तमानाश्रितानाम् ।
विलसदतिशयश्रीभोगयोगैः सदैवा-
समयममृतकल्पं वित्तमानाश्रितानाम् ॥ ३ ॥
नलिनमलिनिवासं साधुसार्थं स्रवन्ता-
नमदमरसमेतां कालिकान्तामुदारम् ।
हरिहरिणदृशो यां भाग्यभाजं भजन्ते
नमदमरसमेतां कालिकान्तामुदारम् ॥ ४ ॥
इत्यभिनन्दनजिनस्तुतिः ॥ ४ ॥

अथ श्री सुमतिजिनस्तुतिः ॥ ५ ॥

मनुजंजिनमजन्याजेयमात्मीयवित्ते
वसुमतिमतमानन्दानवासंगतारम् ।
नमदमरनरेशश्रेणिसंसेवितांघ्रि
वसुमतिमतमानन्दानवासंगतारम् ॥ १ ॥
निजहिचयमघानामर्हतां व्रातसंपत्
प्रदरजनिनिभानां विश्वपद्मांशुकानाम् ।
वचनमहृत येषां हारिणामाम्रपुष्प-
प्रदरजनिनिभानां विश्वपद्मांशुकानाम् ॥ २ ॥
जिनवचनभवाब्धौ मज्जतामङ्गभाजां
भवजनितरसायं तत्त्वमालम्बनाय ।
दिशसि गृहमपास्य प्रस्थितानामचेतो-
भवजनितरसायंतत्त्वमालम्बनाय ॥ ३ ॥

कुरु रिपुमलकौघैः सा महाकालिनुन्नां
जनरुचिरमहीनाभङ्गतापन्नवेहे ।
युवतिततिषु रूपं ते यशः प्राप गौरी-
जनरुचिरमहीनाभङ्गतापन्नवेहे ॥ ४ ॥

इति श्री सुमतिजिनस्तुति· ॥ ५ ॥

अथ श्री पद्मप्रभजिनस्तुतिः ॥ ६ ॥

प्रहरतु हरिपीठं ते स्थितं वर्ष्मपद्म-
प्रभममतरसालंकृत्यवित्तातमोहम् ।
यदभजनविभूतिः शालिबालप्रवाल-
प्रभममतरसालं कृत्यवित्तातमोहम ॥ १ ॥
सृजतु जिनवरा वः पादयुग्मं न तज्ज्ञा-
वलिकमलमतन्द्रावन्दितामन्त्रपात्रैः ।
कुलिशमिव गिरीणां द्रागरीणामृषीशै-
र्वलिकमलमतन्द्रावन्दितामन्त्रपात्रैः ॥ २ ॥
जनय जिनवराणां स्व मनोध्वंसितागो
गिरिसुरमहितायां सज्जनानापदायाम ।
युगपदखिललोकास्तोकहर्षप्रदायां
गिरिसुरमहितायां सज्जनानापदायाम् ॥ ३ ॥
वरमचरतरश्रीरच्युतेनः प्रनष्टां
धतुतरतिरमानाशंसनामायदेहे ।

सपदि शिरसि हस्तं नाप्य यस्या अयं स-
द्भुतरतिरमानाशंसनामायदेहे ॥ ४ ॥

इति श्री पद्मप्रभजिनस्तुतिः ॥ ६ ॥

अथ श्री सुपार्श्वस्तुतिः ॥ ७ ॥

सततमतिलसन्त्या कायकान्त्यास्तकातं-
स्वरमहसमबालं स्वस्तिकान्तं सुपार्श्वम् ।
हृदि विदितनिकामास्तोकलोकं गभीर-
स्वरमहसमवालं स्वस्तिकान्तं सुपार्श्वम् ॥ १ ॥

जिनगणमितमेहेभेदिनं पथ्यपेतै-
नसितमहसमारंभागशंबन्धनानाम् ।
गृहमिवयकमाहुर्भीमिताकान्ततास्ते
नसितमहसमारंभागशंबन्धनानाम् ॥ २ ॥

सृजतु जिनवचो वः सत्फलं स्वान्तभूमा-
विहितदरममायज्ञानकन्दं भवन्तम् ।
यदवति हरदुच्चैर्दण्डयद्धादिलोकं
विहितदरममायज्ञानकन्दं भवन्तम् ॥ ३ ॥

नमतनमदमर्त्याशेषरामाभिरामां
गजगतिमुदिताशां तामुदाराममानाम् ।
अनिशमिह सुपार्श्वस्वामिमूर्तिं नमत्यं-
गजगति मुदिता शांता मुदारा ममानाम् ॥४॥

इति श्री सुपार्श्वस्तुतिः ॥ ७ ॥

अथ श्री चन्द्रप्रभस्तुतिः । ॥ ८ ॥

विदधतमखिलानां शर्मणां देवचन्द्रा–
ङ्कविहितमहमालापारकेलीनमायम् ।
गहनभवपयोधौ यानपात्रं स्तुवे त्वां
कविहितमहमालापारकेलीनमायम् ॥ १ ॥
जिननिकरमुनीनां मण्डलं खण्डितांहः
समरसकलमत्याभावविघातरोगम् ।
प्रवरविदुरवीथ्यावन्दितांह्रि नितान्ता–
समरसकलमत्याभावविघातरोगम् ॥ २ ॥
स्थितममृतपदे तद्दातु जैनं वचो वः
कमलमनवमाये भीमहीने हितार्थम् ।
धृतिवनमभनगयतश्रृण्वतां नाङ्गिनां स–(?)
त्कमलमनवमाये भीमहीने हितार्थम् ॥ ३ ॥
सफलयतु जनानां दीप्तिभिर्दीपयन्ती
भृकुटिरसिकरामाशामघोनासदाना ।
कृतनुतिरघघाते बिभ्रती वक्रमुग्र–
भृकुटिरसिकरामाशामघोनासदाना ॥ ४ ॥

इति श्री चन्द्रप्रभजिनस्तुतिः ॥ ८ ॥

अथ श्री सुविधिस्तुतिः ॥ ९ ॥

सुविधिरवधिरेनश्छेदिना वः स पाया–
दमृतरुचिरकामो दारधीरस्तमोहः ।

मुनिमनुजमनोऽब्धिप्रीणने यः सदासी-
दमृतरुचिरकामोदारधीरस्तमोहः ॥ १ ॥
प्रमुखमृषिसमूहे तं जिनौघं ददानं
नमतलसदयेशंमानवाधाम वामम् ।
अभजत भगवन्तं यं सुखश्रीर्भवार्त्या
नमतलसदये शंमानवा धामवामम् ॥ २ ॥
भवपयसि गभीरे मज्जतां रक्षणार्थ-
मनघनरसमर्थं सज्जपंकेवलेन । ?
भगवदभिहितानांनौसमानासमाना ?
मनघनरसमर्थंसज्जपंकेवलेन ॥ ३ ॥
हरतु सुरवधूभिः शोभमानाकलाभा
गविनयमहितानां भासमानासुताराम् ।
निकरमृषिवराणां या स्तवादस्तवैरा
गविनयमहितानां भासमाना सुताराम् ॥ ४ ॥

इति श्री सुविधिस्तुतिः ॥ ९ ॥

अथ श्री बप्पभट्टसूरिकृताः स्तुतयः ।

अथऋषभस्तुतिः ।

नागेन्द्रमौलिगलितोत्तमपारिजात-
मालार्चितक्रम भवन्तमपारिजात ।
नाभेय नौमि भुवनत्रिकपापवर्ग-
दायिन्न्यपास्तमदनादिकपापवर्ग ॥ १ ॥

दारिद्र्यमद्रिसमविग्रह तापनीय-
राशिप्रदानविधिना महतापनीय ।
यैर्दुःखशत्रुरिह जन्मवतामघानि
निघ्नन्तु ते जिनवरा भवतामघानि ॥ २ ॥
यद्दोषदारुदहनेषु रतः कृशानुः
स्यादापदुर्व्यपि हि यत्स्तवतः कृशा नुः ।
यद्दृष्टिरेव परिदाहिषु मेघजालं
जैनं मतं हरतु तद्गुरु मेऽघजालं ॥ ३ ॥
यां द्रागभवन्ति सुरमन्त्रिसमा नमन्तः
संत्यज्य मोहमधियोऽप्यसमानमन्तः ।
वाग्देवतां हतकुवादिकुलाभवर्णा-
त्सा पातु कुन्दविकसन्मुकुलाभवर्णा ॥ ४ ॥

इति श्री ऋषभस्तुतिः ॥ १ ॥

श्री अजितस्तुतिः ॥ २ ॥

कुसुमबाणचमूभिरपीडितस्त्रिभिरतीव जगद्भिरपीडितः ।
शमयताद्दुरितानि जिनाजितः सकललोकमवन्वृजिनाजितः ॥१॥
कृतवतोऽसुमतां शरणान्वयं सकलतीर्थकृतां चरणान्वयम् ।
सुरकृताम्बुजगर्भनिशान्तकान् रविसमान्
प्रणुमोऽघनिशान्तकान् ॥ २ ॥
कृतसमस्तजगच्छुभवस्तुना जितकुवादिगणास्तभवस्तुना ।
अवतु वः परिपूर्णनभारतीर्नृमरुतो ददती जिनभारती ॥ ३ ॥

सुफणरत्नसरीसृपराजितां रिपुबलमहतावपराजिताम् ।
स्मरत तां धरणाग्रिमयोषितां जिनगृहेषु यथा श्रमयोषिताम्॥४॥

अथ श्री शंभवस्तुतिः ।

नमो भुवनशेखरं दधति देवि ते वन्दिता-
मिति स्तुतिपरागमत्रिदशपावलीवन्दिता ।
यदीयजननी प्रतिप्रणुत तं जिनेशं भवं
निहन्तु मनसः सदानुपमवैभवं शंभवम् ॥ १ ॥

सुमेरुगिरिमूर्धनि ध्वनदनेकदिव्यानके
सुरैः कृतमवेक्ष्य यं मुमुदिरेऽति भव्या न के ।
जगत्त्रितयपावनो जिनवराभिषेको मलं
सदा स विधुनोतु नोऽशुभमयं घनाकोमलम् ॥ २ ॥

अपेतनिधनं धनं बुधजनस्य शान्तापदं
प्रमाणनयसंकुलं भृशमसदृशां तापदम् ।
जना जिनवरागमं भजत तं महासंपदं
यदीप्सथ सुखात्मकं विगतकामहासं पदम् ॥ ३ ॥

शराक्षधनुशङ्खभृन्निजयशोबलक्षामता-
समस्तजगतां कृताहितमहाबलक्षामता ।
विनीतजनताविपद्विपसमृद्ध्यभिद्रोहिणी
समस्तु सुरभी स्थिता रिपुमहीध्रभिद्रोहिणी ॥ ४ ॥

इति श्री शंभवस्तुतिः ॥ ३ ॥

अथाभिनन्दनस्तुतिः ॥ ४ ॥

अभयीकृतभीतिमज्जनः सुरपकृतातुलभूतिमज्जनः ।
इह भव्यमनोऽभिनन्दनः शिवदः सोऽस्तु जिनोऽभिनन्दनः॥१
रक्षन्त्यचरं त्रसं च ये कृतचरणाः शतपत्रसंचये ।
अपवर्गोपायशोधनास्ते वः पान्तु जिना यशोधनाः ॥ २ ॥
व्याप्ताखिलविष्टपत्रया पदचम्वा नयपुष्टपत्रया ।
या मुनिभिरभाजि नोदिता सा वागस्तु मुदे जिनोदिता ॥३॥
तन्वाब्जमहादलाभया सह शक्त्यातुलमोदलाभया ।
मम भवतु महाशिखण्डिका प्रज्ञप्ती रिपुराशिखण्डिका ॥ ४ ॥

इत्यभिनन्दनस्तुतिः ॥ ४ ॥

अथ श्री पार्श्वजिनस्तुतिः ।

शमदमोत्तमवस्तुमहापणं सकलकेवलनिर्मलसद्गुणम् ॥
नगरजेसलमेरविभूषणं भजत पार्श्वजिनं गतदूषणम् ॥ १ ॥
सुरनरेश्वरनम्रपदाम्बुजाः स्मरमहीरुहभङ्गमतंगजाः ॥
सकलतीर्थंकराः सुखकारका इह जयन्तु जगज्जनतारकाः ॥२॥
श्रयति यः सुकृती जिनशासनं विपुलमङ्गलकेलिविभासनम् ।
प्रबलपुण्यरसोदयधारिका फलति तस्य मनोरथमालिका ॥३॥
विकटसंकटकोटिविनाशिनी जिनमताश्रितसौख्यविकाशिनी ॥
नरनरेश्वरकिंनरसेविता जयतु सा जिनशासनदेवता ॥ ४ ॥

इति श्री पार्श्वजिनस्तुतिः ।

अथ श्री पार्श्वजिनस्तुतिः ।

श्रीसर्वज्ञं ज्योतीरूपं विश्वाधीशं देवेन्द्रं,
काम्याकारं लीलागारं साध्वाचारं श्रीतारम् ।
ज्ञानोदारं विद्यासारं कीर्तिस्फारं श्रीकारं,
गीर्वाणैर्वन्द्यं सानन्दं भक्त्या वन्दे श्रीपार्श्वम् ॥१॥
जाग्रद्दीपे जम्बूद्वीपे स्वर्णं शैले श्रीशैले.
चञ्चच्चक्रे ज्योतिश्चक्र तुङ्गत्वाढ्य वैताढ्ये ।
श्रेयस्कारे वक्षस्कारे देवावासे सोल्लासे,
ये वर्तन्ते सार्वाऽधीशास्ते सौख्यं वो देयासुः ॥ २ ॥
सम्यग्ज्ञानं शुद्धध्यानं श्रुत्वा ध्यानं सन्मानं,
त्रैलोक्यश्रीरामारम्यं विद्वद्रम्यं प्रागम्यम् ।
अर्हद्वक्त्राम्भोजोद्भूतं शश्वत्पूतं संगीतं,
लक्ष्मीकान्तं वर्णोपेतं वन्दे व्यक्तं सिद्धान्तम् ॥३॥
भव्यानां भक्तानां कल्याणं कुर्वाणा बिभ्राणा,
शीर्षे शौण्डीरं कोटीरं तारं हारं वक्षोजे ।
विख्याता भोगीन्द्रोपेता सालंकारा प्रह्लादं,
यच्छन्ती पद्मा देवी सद्बुद्धिं वृद्धिं वैदुष्यम् ॥४॥

इति श्रीपार्श्वजिनस्तुतिः ।

अथ श्री पार्श्वजिनस्तुतिः ।

हर्षनतासुरनिर्जरलोकं तालतमालदलावलिरोकम् ।
देवविनिर्मितचञ्चदशोकं पार्श्वजिनं विनुवामि विशोकम् ॥१॥

प्राप्तमहापुरुषावलिरेखं लक्षणलक्षितपत्करेखम् ।
दान्तचलेन्द्रियसैन्धवलेखं नौमि जिनं।घमहं नतलेखम् ॥२॥

सूक्ष्मपदार्थविचारसुचङ्गं नष्टसुदृष्टिकुदृष्टिभुजङ्गम् ।
मोहमहीरुहभङ्गमतङ्गं जैनमतं नमत स्फुरदङ्गम् ॥३॥

रक्षितचारुचतुर्विधसंघः संश्रयमाणमहासुरसंघः ।
नन्दतु देवपतिर्दिनदाघस्तीर्थपमज्जनशस्तनिदाघः ॥४॥

इति श्री पार्श्वजिनस्तुतिः ।

अथ श्री वीरजिनस्तुतिः ।

यदंघ्रिनमनादेव देहिनः सन्ति संस्थिताः ।
तस्मै नमोऽस्तु वीराय सर्वविघ्नविघातिने ॥१॥

सुरपतिनतचरणयुगान्नाभेयजिनादिजिनपतीन्नौमि ।
यद्वचनपालनपरा जलाञ्जलिं ददति दुःखेभ्यः ॥२॥

वदन्ति वन्दारुगणाग्रतो जिनाः सदर्थतो यद्रचयन्ति सूत्रतः ।
गणाधिपास्तीर्थसमर्थनक्षणे तदङ्गिनामस्तु मतं विमुक्तये ॥३॥

प्रोक्तः सुरासुरवरैरिह देवताभिः
सर्वज्ञशासनसुखाय समुद्यताभिः ।
श्रीवर्धमान इह निर्वृतिमीहमानो
भव्याञ्जनानवतु नित्यममङ्गलेभ्यः ॥ ४ ॥

इति श्री वीरजिनस्तुतिः ।

अथ श्री वीरजिनस्तुतिः

वीरं देवं नित्यं वन्दे, जैनाः पादा युष्मान्पान्तु ।
जैनं वाक्यं भूयाद्भूत्यै, सिद्धा देवी दद्यात्सौख्यम् ।१।

इति श्री वीरजिनस्तुतिः ।

अथ श्री दीपमालिकास्तुतिः ।

पापायां पुरि चारुषष्ठतपसा पर्यङ्कपर्यासनः,
क्ष्मापालप्रभुहस्तिपालविपुलश्रीशुक्रशालामनो ।-
गोसे कार्तिकदर्शनागकरणे तुर्यारकान्ते शुभे,
स्वातौ यः शिवमाप पापरहितं संस्तौमि वीरं जिनम् ॥१॥
यद्गर्भागमनोद्भवव्रतवरज्ञानाग्निभद्रक्षणे,
संभूयाशु सुपर्वसंततिरहो चक्रे महस्तत्क्षणात् ।
श्रीमन्नाभिभवादिवीरचरमास्ते श्रीजिनाधीश्वराः,
संघायानघचेतसे विदधतां श्रेयांस्यनेनांसि च ॥२॥
अर्थात्पूर्वमिदं जगाद जिनपः श्रीवर्धमानाभिधः,
तत्पश्चाद्गणनायका विरचयांचक्रुस्तरां सूत्रतः ।
श्रीमत्तीर्थसमर्थनैकसमये सम्यग्दृशां भूस्पृशां,
भूयाद्भावुककारकं प्रवचनं चेतश्चमत्कारि यत् ॥३॥
श्रीतीर्थाधिपतीर्थभावनपरा सिद्धायिका देवता,
चञ्चच्चक्रधरा सुरासुरनता पायादसौ सर्वदा ।
अर्हच्छ्रीजिनचन्द्रगीःसुमततो भव्यात्मनःप्राणिनो,
या चक्रेऽवमकष्टहस्तिमथने शार्दूलविक्रीडितम् ॥४॥

इति श्री दीपमालिकास्तुतिः ।

अथ श्री शत्रुंजय-तीर्थस्तोत्रम्।

पूर्णानन्दमयं महोदयमयं कैवल्यचिदृङ्मयं,
रूपातीतमयं स्वरूपरमणस्वाभाविकश्रीमयम् ।
ज्ञानोद्द्योतमयं कृपारसमयं स्याद्वादविद्यालयं,
श्रीसिद्धाचलतीर्थराजमनिशं वन्देऽहमादीश्वरम् ॥१॥
श्रीमद्युगादीश्वरमात्मरूपं, योगीन्द्रगम्यं विमलाद्रिसंस्थम् ।
सज्ज्ञानसद्दृष्टिसुदृष्टलोकं, श्रीनाभिसूनुं प्रणमामि नित्यम् ॥२॥
राजादनाधस्तनभूमिभागे, युगादिदेवांघ्रिसरोजपीठम् ॥
देवेन्द्रवन्द्यं सुरराजपूज्यं, सिद्धाचलाग्रस्थितमर्चयामि ॥ ३ ॥
आदिप्रभोर्दक्षिणदिग्विभागे, सहस्रकूटे जिनराजमूर्तीः ।
सौम्याकृतीः सिद्धततीनिभाश्च, शत्रुंजयस्थाः परिपूजयामि ॥४॥
आदिप्रभोर्वक्त्रसरोरुहाच्च, विनिर्गतां श्रीत्रिपदीमवाप्य ।
यो द्वादशाङ्गीं विदधे जिनेशः, स पुण्डरीको जयताच्छिवाद्रौ ।५
चउद्दसाणं सयसंखमाणं, बावण्णसहियाण गणाहियाणं ।
सुपाउआ जत्थ विरायमाणा, सत्तुंजयं तं पणमामि णिच्चं ॥६॥
चत्तट्ठकम्मा परिणामरम्मा, लद्धप्पधम्मा सुगुणेहिं पुण्णा ।
चत्तारि अट्ठादस दुन्नि देवा, अट्ठावए ताइं जिणाइं वंदे ॥७॥
अणंतणाणीण अणंतदंसिणो, अणंतसुक्खाण अणंतवीरिणो ।
वीसं जिणा जत्थ सिवं पवण्णा, समेअसेलं तमहं थुणामि ॥८॥
जत्थेव सिद्धो पढमं मुणिंदो, गणाहिवो पुंडरिओ वसिट्ठो ।
अणेगसाहूपरिवारसंजुओ, तं पुंडरीआचलमच्चयामि ॥ ९ ॥

विमलगिरिवतंसः सिद्धिगङ्गाम्बुवंशः,
सकलसुखविधाता दर्शनज्ञानदाता ।
प्रणतसुरनरेन्द्रः केवलज्ञानचन्द्रः,
सृजतु मुदमुदारां नाभिजन्मा जिनेन्द्रः ॥१०॥

इति तीर्थराजमहामहिमाभिधानं गणाधीशकृत स्तोत्रं संपूर्णम् ।

अथ श्री नेमिजिनस्तवनम् ।

इन्द्रोपेन्द्रौ पुनर्नत्वा, जिनेन्द्रमथ नेमिनम् ।
प्रारेभाते स्तोतुमेवं, गिरा भक्तिपवित्रया ॥ १ ॥

नमस्तुभ्यं जगन्नाथ, विश्वविश्वोपकारिणे ।
आजन्मब्रह्मनिष्ठाय, दयाधीराय तायिने ॥ २ ॥

स्वामिन् घातीनि कर्माणि, स्वानि घातितवानसि ।
शुक्लध्यानेन दिवसै-श्चतुःपंचाशतापि हि ॥ ३ ॥

न केवलं यदुकुलं, त्वया नाथ विभूषितम् ।
इदं जगत्त्रयमपि, केवलालोकभास्वता ॥ ४ ॥

अस्ताघो यस्तथा स्वामि-न्नपारश्च भवाम्बुधिः ।
गुल्फगोपदमात्रं स, स्यात्त्वत्पादप्रसादतः ॥ ५ ॥

इति श्री नेमिजिनस्तवनम् ।

अथ मुनिसुन्दरसूरिकृतं स्तवनम् ।

जयश्रियां धाम सुधामधारिन्, सुत्रामदामार्चित देवदेव ।
त्रिलोकपूजातिशयाभिराम,प्रकाममानन्दननन्दनेतः ॥ १ ॥

वर्गत्रयस्यार्जनबद्धचेतसः,सुचेतसः कर्मसु सन्सु सोद्यमाः ।
ददात्यदो नाथ तव स्तवोऽत्रतद् बुधा यतन्ते सकलाः
फलार्थिनः ॥२॥

अयं सदानन्दपदाप्तये सतां, हेतुर्विशुद्धः प्रथितो मनीषिषु ।
इति प्रवीणा मुनयोऽपि ते स्तवे, रतिं लभन्ते भवभोगनिस्पृहाः॥३॥

प्रवर्धमानास्तव मङ्गलावलीः, श्रेयःसदानन्दरसोर्मिवर्मिताः ।
सुखानि विश्वाशयविश्रमास्पदं, प्रभो वशत्वं नयते तव स्तवः ॥४॥

त्रातारमेकं परमं वदन्ति यं, मनस्विनोऽभीष्टदधर्मदानतः ।
जिनेन्द्र तस्मै भवते सदा जगत्पितामहाय प्रभुतात्मने नमः ॥५॥

स्तुतिमिति तनुते जिनेन्द्र यस्ते, मघवमहामुनिसुन्दरस्तुतां हे ।
स भवति गुणसंपदा समस्ते, फलमिति तदराच्चिरान्ममापि ॥६॥

इति मुनिसुन्दरसूरिकृतं स्तवनम् ।

अथ जिनप्रभसूरिकृतं चतुर्विंशति-
जिननामगर्भितं मङ्गलाष्टकम् ।

नतसुरेन्द्र जिनेन्द्र युगादिमाजित जिताखिलकर्ममहारिपो ।
अभवसंभव शंभवनाथ मे, प्रणतकल्पतरो कुरु मङ्गलम् ॥१॥
त्वमभिनन्दन नन्दननन्दन, ध्रुवगते सुमते सुमते सदा ।
मुकुतपद्म सुपद्म जिनेश मे, प्रसृतकीर्तिनते कुरु मङ्गलम् ॥२॥
रुचिरपार्श्व सुपार्श्व जिनेश्वरामृतमयूख मनोज्ञ शशिप्रभ ।
सुखनिधे सुविधे सुविधीश हे, वर कृपाकर मे कुरु मङ्गलम् ॥३॥
मलयचन्दनशीतल शीतल, प्रवरविष्णुनरेश्वरनन्दन ।
नृपतिराड्वसुपूज्यसुतान्वहं, प्रबलतीर्थपते कुरु मङ्गलम् ॥ ४ ॥
विमलनाथ सुनाथ जगत्क्रम, स्फुरति नन्दयशोमदनन्दन ।
विहितकर्मसुधर्मधियां निधे, विविधधर्मनिधे कुरु मङ्गलम् ॥५॥
विहितशान्तिक शान्तिजिनोत्तम, कथितमन्मथ कुन्थुजिन प्रभो ।
अर जिनेश सुरेशसुतान्वहं, कलमरालगते कुरु मङ्गलम् ॥६॥
क्रमतिमल्लिसुमल्लिविभो भृशं, सुमुनिसुव्रत सुव्रत सुव्रत ।
नदनमेनदमेनदभे नमे, मङ्गलपापतमे कुरु मङ्गलम् ॥ ७ ॥
शिवनिवास शिवाङ्गसमुद्भव, प्रबलपार्श्वकपार्श्वक पार्श्वक ।
भवदवानलनीर सुवीर हे, कृतसुरेन्द्रनते कुरु मङ्गलम् ॥ ८ ॥
इति जिनप्रभसूरिनता जिना, विमलकेवललोकितभूतलाः ।
सकलसंसृतिसागरपारदा, ददति पूज्यतमा मम मङ्गलम् ॥९॥

इति चतुर्विंशतिजिननामगर्भितं मङ्गलाष्टकम् ।

॥ अर्हम् ॥

कल्याणमन्दिरमुदारमवद्यभेदि
दुष्कर्मवारणविदारणपंचवक्त्रम् ।
यत्पादपद्मयुगलं प्रणमन्ति शक्राः
स्तोष्ये मुदा जिनवरं जिनत्रैशलेयम् ॥ १ ॥

क्षीणाष्टकर्म्मनिकरस्य नमोस्तु नित्यं
भीताभयप्रदमनिन्दितमंघ्रिपद्मम् ।
इष्टार्थमण्डलमुसर्जनदेववृक्षं
नित्योदयं दलिततीव्रकषायमुक्तम् ॥ २ ॥

जैनागमं दिशतु सर्वसुखैकदारं
श्रीनन्दनक्षितिजहव्यहतिप्रकारम् ।
संसारसागरनिमज्जदशेषजन्तु-
बोहित्थसन्निभममीष्टदमाशु मुग्धम् ॥ ३ ॥

मातङ्गयक्षरमलां प्रकरोति सेवां-
पूर्वान्तमारसमभीप्सितदं विशालम् ।
उत्पत्तिविस्तरनदीशपतज्जनानां
पोतायमानमभिनम्य जिनेश्वरस्य ॥ ४ ॥

इति श्रीवीरजिनस्तुतयः ॥ २ ॥

॥ अर्हम् ॥

भक्तामरप्रणतमौलिमणिप्रभाणा–
मुद्दीपकं जिन ! पदाम्बुजयामलं ते ।
स्तोष्ये मुदाऽहमनिशं किल मारुदेव !
दुष्टाष्टकर्म्मरिपुमण्डलभित्सुधीर ! ॥ १ ॥

श्रीमज्जिनेश्वरकलापमहं स्तुवेऽ–
मुद्योतकं दलितपापतमोवितानम् ।
भव्याम्बुजातदिननाथनिभं स्तवीमि
भक्त्या नमस्कृतमकर्त्यं नराधिराजः ॥ २ ॥

वर्यां जिनक्षितिपतेस्त्रिपदीमवाप्य
गच्छेश्वरैः प्रकटिता किल वाग्मुदाया ।
सम्यक् प्रणम्य जिनपादयुगं युगादा–
वेवं शुभार्थनिकरैर्भुवि साऽस्तु लक्ष्म्यै ॥ ३ ॥

यक्षेश्वरस्तव जिनेश्वर ! गोमुखाह्वः
सेवां व्यधत्त कुशलक्षितिभृत्पयोदः ।
त्वत्पादपङ्कजमधुव्रततां दधाना–
वालम्बनं भवजले पततां जनानाम् ॥ ४ ॥

इतिऋषभदेवजिनस्तुतयः ॥ १ ॥

॥ अर्हम् ॥

सकलकुशलवल्लीपुष्करावर्त्तमेघो
मदनसदृशरूपः पूर्णराकेन्दुवक्त्रः ।
प्रथयतु मृगलक्ष्मा शान्तिनाथो जनानां
प्रसृतभुवनकीर्तिः कामितं कम्रकान्तिः ॥ १ ॥

जिनपतिसमुदायो दायकोऽभीप्सितानां
दुरिततिमिरभानुः कल्पवृक्षोपमानः ।
रचयतु शिवशान्ति प्रातिहार्य्यश्रियं यो
विकटविषमभूमीजातदर्त्ति बिभर्ति ॥ २ ॥

प्रथयतु भविकानां ज्ञानसंपत्समूहं
समय इह जगत्यामाप्तवक्त्रप्रसूतः ।
भवजलनिधिपोतः सर्वसम्पत्तिहेतुः
प्रथितघनघटायां सर्वकान्तप्रकारः ॥ ३ ॥

जयविजयमनीषामन्दिरं ब्रह्मशान्तिः
सुरगिरिसमधीरः पूजितो न्यक्षयक्षैः ।
हरतु सकलविघ्नं यो जने चिन्त्यमानः
स भवतु सततं वः श्रेयसे शान्तिनाथः ॥ ४ ॥

इति शान्तिजिनस्तुतयः ॥ ३ ॥

॥ अर्हम् ॥

श्रेयःश्रियां मङ्गलकेलिसद्म ! श्रीयुक्तचिन्तामणिपार्श्वनाथ ! ।
दुर्वारसंसारभयाच्च रक्ष मोक्षस्य मार्गे वरसार्थवाह ! ॥ १ ॥
जिनेश्वराणां निकरे क्षमायां नरेन्द्र–देवेन्द्रनतांह्रिपद्म !
कुरुष्व निर्वाणसुखं क्षमाभृत् ! सत्केवलज्ञानरमां दधान ! ॥२॥
कैवल्यवामाहृदयैकहार ! क्षमासरस्वद्रजनीशतुल्य ! ।
सर्वज्ञ ! सर्वातिशयप्रधान ! तनोतु ते वाग्जिनराज ! सौख्यम् ॥३
श्रीपार्श्वनाथक्रमणाम्बुजातसारङ्गतुल्यः कलधौतकान्तिः
श्रीयक्षराजो गरुडाभिधानः चिरञ्जय ज्ञानकलानिधान ! ॥४

इति पार्श्वजिनस्तुतय. ॥ ४ ॥

॥ अर्हम् ॥

कमलवल्लपनं तव राजते जिनपते ! भुवनेश ! शिवात्मज ! ।
मुकुरवद्विमलं क्षणदावशाद् हृदयनायकवत् सुमनोहरम् ॥१॥
सकलपारगताः प्रभवन्तु मे शिवसुखाय कुकर्म्मविदारकाः ।
रुचिरमङ्गलवल्लिवने घना दश तुरङ्गमगौरयशोधराः ॥२॥
मदन–मान–जरा–निधनोज्झिता जिनपते ! तव वागमृतोपमा ।
भवभृतां भवताच्छिवशर्मणे भवपयोधिपतज्जनतारका ॥३॥
जिनपपादपयोरुहहंसिका दिशतु शासननिर्जरकामिनी ।
सकलदेहभृताममलं सुखं मुखविभाभरनिर्जितभाधिपा ॥४॥

इतिं नेमिजिनस्तुतयः ॥ ५ ॥

॥ अर्हम् ॥

ज्ञात्वा प्रश्नं तदर्थं गणधरमनसं प्राग्वदेद्वीरदेवः
अर्हत्सिद्धार्यसाधुप्रभृतिनवपदान् सिद्धचक्रस्वरूपान् ।
ये भव्याश्रित्य धिष्णं प्रतिदिनमधिकं संजपन्ते स्वभक्त्या
ते स्युः श्रीपालवच्च क्षितिवरपतयः सिद्धचक्रप्रसादात् ॥१॥

दुस्तीर्णं निस्तरीतुं भवजलनिधिकं पाणियुग्मे गृहीत्वा
यानेकान् कोटिकुम्भान् कनकमणिमयान् षष्ठिलक्षाभियुक्तान्
गङ्गासिन्धुह्रदानां जलनिधितटनस्तीर्थतोयेन भृत्वा
सर्वसर्वाधीश्वराणां सुरपतिनिकरा जन्मकृत्यं प्रचक्रुः ॥२॥

कुर्युर्देवास्त्रिवप्रं रजतमणिमयं स्वर्णकान्त्याऽभिरामे
स्थित्वा स्थाने सुवाक्यं जिनवरपतयः प्रावदन् यां च नित्यम् ।
तां वाचं कर्णकूपे सुनिपुणमतयः श्रद्धया ये पिबन्ति
ते भव्याः शैवमार्गागमविधिकुशला मोक्षमाशु प्रयान्ति ॥३॥

देवी चक्रेश्वरी स्त्रग्दधति च हृदये पत्तने देवकाख्ये
कामे मोदाभिकीर्णे विमलपदयुजैः सिद्धचक्रस्य बीजे ।
श्रीमद्धर्षादियुक्तैर्विजयप्रभवरैर्वैर्यरूपैर्मुनीन्द्रैः
स्तुत्या नित्यैः सुलक्ष्मीविजयपदधृतैः प्रेमपूर्णं प्रसन्ना ॥४॥

इति श्रीसिध्धचक्रस्तुतयः ।

॥ अर्हम् ॥

शैवेयः शङ्खकेतुः कलितजनमनःसंशयः सर्वकालं
विश्वेशः सौवदेहद्युतिविजितघनः कर्मधर्मामृतांशुः ।
क्षान्त्याढ्यः कष्टदुष्टक्षयकरणपरो रैवतोत्तंसतुल्यः
कल्याणं पञ्चमीसत्तपसि वितनुतां पञ्चमज्ञानवान् वः ॥१॥

नाभेयस्त्रैशलेयप्रथमचरमकश्चन्द्रवच्चारुचञ्चन्
मूर्त्तिस्फूर्तिर्दधानः प्रथयति कुमुदं यो बुधाह्लादहेतुः ।
प्रोद्दामश्छद्मपद्माविकचकरकरः सत्कलावान्मनोज्ञो
ज्ञानं पुष्याज्जिनौघः स तपसि भविनां पञ्चमीवासरस्य ॥२॥

गीर्वाणाधीशपुंसांपतिकुसुममिदं पुण्यभाजो मनुष्या
निर्वाणामेयसौख्यप्रबलफलमथो यत्प्रसादाल्लभन्ते ।
श्रीसार्वप्रौढशुद्धागमधरणिरुहः सिद्धिदानैकरक्त
स्तत्पञ्चम्यास्तपस्युद्यतविशदधियां भाविनामस्तु नित्यम् ॥३॥

संपूर्णा पूर्णिमेन्दुप्रभसुभगगुणैर्दत्तदेवेन्द्रनानाप्रोद्यद्गन्धद्विपेन्द्र-
प्रचुरमदहरैणाधिपे राजमाना श्रीअर्हद्भक्तिभावा विमल-
कजकरा भास्वदम्बाभिधाना
पञ्चम्यह्नस्तपोर्थं वितरतु कुशलं धीमतां सावधाना ॥४॥

॥ इति ज्ञानपञ्चमीस्तुतयः ।

॥ अर्हम ॥

स्फूर्जद्भक्तिनतेन्द्रशीर्षविलसत्कोटीररत्नावली
रङ्गत्कान्तिकरम्बिताद्भुतनखश्रेणीसमुज्जृम्भितम् ।

सिद्धार्थाङ्गरुहस्य कीर्त्तितगुणस्यांह्रिद्वयं पातु वः
स्नातस्याप्रतिमस्य मेरुशिखरे शच्या विभोः शैशवे ॥१॥

श्रेयःशर्मकृते भवन्तु भवतां सर्वेऽपि तीर्थाधिपायेषांजन्ममहः
कृतः सुरगिरौ वृन्दारकैः सादरैःपौलोमीस्तनगर्वखण्डनपरैः
कुम्भैः सुवर्णोद्भवैर्हंसांसाहतपद्मरेणुकपिशक्षीरार्णवाम्भोभृतैः।२।

सेवे सिद्धान्तमुद्यत्सकलमुनिजनप्रार्थितामर्थ्यरत्नं
गर्जद्वाचाटवादिद्विरदघनघटादर्पकण्ठीरवाभम् ।

मिथ्याधर्मान्धकारे स्फुटविकटकरादित्यमल्पप्रभं नो
अर्हद्वक्त्रप्रसूतं गणधररचितं द्वादशाङ्गविशालम् ॥ ३ ॥

दक्षो यक्षाधिराजो महिमगुणनिधिश्चण्ड दोर्दण्डधारी
सर्वं सर्वानुभूतिर्विदलयतु मुदा सङ्घविघ्नं महौजाः ॥

अध्यारूढो द्विपेन्द्रं वरभवनगतस्तम्भहस्तो स्कटास्यं
निष्पङ्कव्योमनीलद्युतिमलसदृशं बालचन्द्राभदंष्ट्रम् ॥४॥

इति श्रीवीरजिनस्तुतयः ।

॥ अर्हम् ॥

नम्रेन्द्रमौलिप्रपतत्परागपुञ्जस्फुरत्कर्बुरितक्रमाब्जम् ।
वीरं भजे निर्जितमोहवीरं संसारदावानलदाहनीरम् ॥ १ ॥

पुष्पौघपद्मदलसौरभगुण्ठितानि
स्वर्णाम्बुजैः सुरकृतैः परिमण्डितानि ।
वन्देऽर्हतां वरपदानि नतान्यजेन
भावावनामसुरदानवमानवेन ॥ २ ॥

नानारत्नैः सुभगमतुलप्रौढसादृश्यपाठै
र्विज्ञज्ञानैर्बहुनयभरैः सत्तरङ्गैरुपेतम् ।
युक्त्या जैनं समयमुदधिं कीर्त्तयाम्यस्मि कामं
बोधागाधं सुपदपदवीनीरपूराभिरामम् ॥ ३ ॥

श्रीमद्वीरक्रमाम्भोरुहरसिकमना राजहंसीव रम्या
सिद्धा सिद्धाविरुद्धा विशदगुणलसद्भक्तहृत्पद्मरुद्धा ।
या धत्ते स्वीयकण्ठे घनसुरभिरसां पुष्पमालां विशाला
मामूलालोलधूलीबहुलपरिमलाली
ढलोलालिमालाम् ॥ ४ ॥

इति श्रीजिनस्तुतयः ।

॥ अथ प्रथम बीजकी स्तुति ॥

महीमंडणं पुन्न सोवन्न देहं । जणाणंदणं केवल नाणगेहं ॥
महानंद लच्छी बहु बुद्धिरायं । सुसेवामि सीमंधरं तित्थरायं॥१॥
पुरातारगा जेह जीवाण जाया । भवस्संतिते सव्व भव्वाण ताया ।
तहा संपयं जे जिणा वट्टमाणा । सुहं दिंतु ते मेति लोयपप्हाणा ॥२
दुरुत्तार संसार कुव्वार पोथं । कलंकावली पंकपरकाल तोयं ॥
मणोवंछियत्थे सुमंदार कप्पं । जिणंदागमंवंदिमो सुमहप्पं ॥३॥
विकोसे जिणंदाणणं भोजलीणा । कलारुवलावन्न सोहग्गपीणा ॥
वहंतस्स चित्तंपिणिच्चंपि झाणं । सिरिभारई देहिमे सुद्धनाणं ॥४॥

॥ इति श्रीसीमंधरजीनी स्तुति ॥

॥ अथ पंचीमनीस्तुति ॥

पंचानंतकसु प्रपंच परमानंद प्रदानक्षमं ।
पंचानुत्तर सीमदिव्यपदवी वश्याय मन्त्रोपमम ॥
येनप्रोज्वलपंचमीवरतपोव्याहारि तत्कारिणां ।
श्रीपंचाननलांछनः सतनुतां श्रीवर्द्धमानःश्रियम ॥१॥
ये पंचाश्रवरोधसाधनपराः पंचप्रमादीहराः ।
पंचाणुव्रत पंचसुव्रतधराः प्रज्ञापना सादराः ॥
कृत्वा पंचरुषीकनिर्जयमथो प्राप्ता गतिपंचमीं ।
तेऽमि संतु सु पंचमीव्रतभृतांतीर्थंकराः शंकराः ॥ २ ॥
पंचाचार धुरीण पंचमगणाधीशेन संसूत्रितम् ।

पंचज्ञानविचारसारकलितंपचेषु पंचत्वदम् ॥
दीपाभंगुरु पंचमार्रति मिरेष्वेकादशीरोहिणी ।
पचम्यादिफल प्रकाशनपटु ध्यायामिजैनागमम ॥ ३ ॥
पंचानां परमेष्ठिनां स्थिरतया श्रीपंचमेरुश्रियाम ।
भक्तानांभविनांगृहेषु बहुशोयापंचदिव्यंव्यधात् ॥
प्रह्वे पंचजने मनोमत कृतौस्वाररत्नपांचालिका ।
पंचम्यादि तपोवतां भवतु सासिद्धायिकात्रायिका ॥४॥

॥ अथ ज्ञानपंचमीनी स्तुति ॥

श्रीनेमिः पंचरूपस्त्रिदशपतिकृत प्राज्य जन्माभिषेक ।
श्चंचत्पंचाक्षमत्तद्विरदमदभिदा पंचवक्त्रोपमानः ॥
निर्मुक्तः पंचदेहाः परमसुखमय प्रास्तकर्म प्रपंच ।
कल्याणं पंचमीसत्तपसि वितनुतांपंचमज्ञानवान् वः ॥१॥
संप्रीणन् सच्चकोरान् शिवतिलकसमः कौशिकानंदमूर्तिः ।
पुण्याब्धि प्रीतिदायी सितरुचिरिवयः स्वीयगोभिस्तमांसि ॥
सांद्राणि ध्वंसमानः सकलकुवलयोल्लास मुच्चैश्चकार,
ज्ञानं पुण्याज्जिनौघः सतपसिभविनां पंचमीवासरस्य ॥२॥
पीत्वानानाभिधार्थामृतरसमसमं यांत्तियास्यन्तिजग्मु ।
र्ज्जीवा यस्मादनेके विधिवदमरतांप्राज्यनिर्वाणपुर्याम ॥
यात्वादेवाधिदेवागमदशमसुधाकुंडमानंदहेतु ।
स्तत्पंचम्यास्तपस्युद्यतविशदधियां भाविनामस्तु नित्यम् ॥३॥

स्वर्णालंकार वलगन्मणिकिरणगणध्वस्त नित्यांधकारा,
हुंकारारावदूरीकृत सुकृत जनव्रातविघ्नप्रचारा ॥
देवीश्रीअंबिकाख्या जिनवरचरणांभोजभृंगीसमाना ।
पंचम्यह्नस्तपोर्थंवितरतुकुशलंधीमतां सावधाना ॥ ४ ॥

॥ अथ मौनैकादशी स्तुति ॥

अरस्य प्रव्रज्या नमिजिनपते र्ज्ञानमतुलं, तथा मल्ले र्जन्मव्रतमपमलं केवलमलं ॥ वलक्षैकादश्यां सहमिलसदुद्दाम-महसि । क्षितौकल्याणानांक्षपतिविपदः पंचकमदः ॥ १ ॥ सुपर्वेन्द्र श्रेण्यागमनगमनै र्भूमिवलयं । सदास्वर्गत्यात्रा हमहमिकयायत्रसलयं ॥ जिनानामप्यापुः क्षणमतिसुखं नारकमदः । क्षितौकल्याणानां क्षपति विपदः पंचकमदः ॥ २ ॥ जिनाएवं यानि प्रणिजगदुरात्मीय समये । फलंयत्कर्तॄणामिति च विदितं शुद्ध समये ॥ अनिष्टारिष्टानांक्षितिरनुभवेयुर्बहुमुदः क्षितौ-कल्याणानां क्षपति विपदः पंचकमदः ॥ ३ ॥ सुराःसेन्द्राः सर्वे सकल जिनचन्द्र प्रमुदिता स्तथा च ज्योतिष्काखिल भवननाथा समुदिताः ॥ तपो यत्कर्तॄणांविदधति सुखं विस्मितहृदः । क्षितौकल्याणानां क्षपति विपदः पंचकमदः॥४॥

॥ अथ आंबिलकी स्तुतिः ॥

निरुपम सुखदायक जगनायक लायक शिव गति गामीजी.
करुणासागर निजगुण आगर शुभ समता रस धामीजी ॥
श्रीसिद्धचक्र शिरोमणि जिनवर ध्यावे जे मन रंगेंजी,
ते मानव श्रीपालतणी परें पामे सुख सुर संगेंजी ॥१॥

अरिहंत सिद्ध आचारिज पाठक, साधु महा गुणवंताजी ॥
दरिसण नाण चरण तप उत्तम, नवपद जग जयवंताजी ॥
एहनुं ध्यान धरतां लहियें, अविचल पद अविनाशीजी,
ते सघला जिननायक नमियें, जिण ए नीति प्रकाशीजी॥२॥

आसूमास मनोहर तिमवलि, चैत्रक मास जगीशेंजी ॥
उजवाली सातमथी करीयें, नव आंबिल नव दिवसेंजी ॥
तेर सहस वलि गुणियें गुणणुं, नवपद करो सारोजी ॥
इणपरि निर्मल तप आदरियें, आगम साख उदारोजी ॥३॥

विमल कमलदल लोयण सुंदर, श्रीचक्केसरि देवीजी ॥
नवपद सेवक भविजन केरां, विघ्न हरो सुर सेवीजी ॥
श्रीखरतर गच्छ नायक सद्गुरु, श्रीजिनभक्ति मुणिंदाजी ॥
तासुपसायें इनपरि पभणे, श्रीजिनलाभसूरिंहाजी ॥४॥

इति श्रीनवपद०

॥ अथ पज्ज्जूसणकी स्तुतिः ॥

वलि वलि हुं ध्यावुं गाउं जिनवर वीर.
जिनपर्व पजुसन दाख्या धर्म नसीर
आसाढ चौमासो हती दीन पंचास,
पडिक्कमण संवच्छरी करीयें त्रण उपवास ॥१॥

चउवीशे जिनवर पूजा सत्तर प्रकार,
करियें भलें भावें भक्तयें पुण्य भंडार ॥
वलि चैत्य प्रवाडें फिरतां लाभ अनंत,
इम परव पजूसण सहुमें महिमावंत ॥२॥

पुस्तक पूजावी नव वांच नाथें वंचाय,
श्रीकल्पसूत्र जिहां सुणतां पाप पुलाय ॥
प्रतिदिन परभावना धूप अगर उखेव,
इम भवियण प्राणी परव पजूसण सेव ॥३॥

वलि साहम्मीवच्छल करियें वारंवार,
केइ भावना भावे केइ तपसी शिलधार ॥
अडदीह पूजसण एम सेवत आणंद,
सुयदेवी सांनिध कहे जिनलाभ सूरिंद ॥४॥

इति श्रीपर्यूषणप० ॥

અથ શ્રી નવકારવાલીની સજઝાય.

કહેજો ચતુર નર એ કોણ નારી. ધરમી જનને પ્યારી રે ॥ જેણે જાયા બેટા સુખ કારી પણ છે બાળકુમારી રે ॥ કહેજો૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કોઇ ઘેર રાતી ને કોઇ ઘેર લીલી. કોઇ ઘેર દીસે પીળી રે ॥ પંચ રૂપી છે બાળકુમારી, મનરંજન મતવાળીરે ॥ ક૦ ॥ ૨ ॥ હૈડા આગળ ઉભી રાખી. નયણાસું બંધાણી રે ॥ નારી નહી પણ મોહનગારી, જોગીશ્વરને પ્યારી રે ॥ ક૦ ॥ ૩ ॥ એક પુરૂષ તસ ઉપર કહિ. ચાર સખીશું બેસે રે ॥ એક બેર છે તેહને માથે, તે તસ કેડ ન મેલે રે ॥ ક૦ ॥ ૪ ॥ નવ નવ નામેં સહુ કોઇ માને. કહેજો અર્થ વિચારી રે ॥ વિનયવિજય ઉવઝાયનો સેવક. રૂપવિજય બુદ્ધિ સારીરે ॥ ક૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રી અયવંતી સુકુમાલનું તેરઢાલીયું,

॥ દુહો ॥

પાસ જિનેસર સેવીયે, ત્રેવીશમા જિનરાય ॥ વિઘ્ન નિવારણ સુખ કરણ, નામે નવનિધી થાય ॥ ૧ ॥ ગુણ ગાઉં ખંતે કરી, અયવંતી સુકુમાળ ॥ કાન દઇને સાંભળો, જેમ હોય મંગળ માળ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૧ લી ॥

(દેશી ત્રીપદીની)

(બે કરજોડી તામ રે ભદ્રાં વીનવે એ દેશી,)

મુનિવર આર્ય સુહસ્તી રે, કિણુહિક અવસરે. નયરી ઉજયણી સમોસરયા એ ॥ ૧ ॥ ચરણ કરણ વ્રતધાર રે, ગુણમણી આગરૂં, બહુ પરિવારે પરિવર્યા એ ॥ ૨॥ વન વાડી આરામ રે, લેઈ તિહાં રહ્યા, દોય મૂનિ નગરી પઠા વીયા એ ॥ ૩ ॥ થાનક માગણ કાજરે મુનિવર મલપતા, ભદ્રાને ઘેર આવીયાએ ॥ ૪ ॥ શેઠાણી કહે તામ રે, શિષ્ય તુમે કેહના, શે કાજે આવ્યા ઇહાં એ ॥ ૫ ॥ આર્યસુહસ્તિ ના શિષ્ય રે, અમે છુ શ્રાવિકા, ઉધાને ગુરૂ છે તિહાં એ ॥ ૬॥ માગું છું તુંમપાસ રે, રહેવા સ્થાનક, પ્રાશુક અમને દીજીએ ॥ ૭ ॥ વાહનશાળ વિશાળ રે, આપી ભાવશું, આવી ઇહાં રહીજીએ એ ॥ ૮॥ સપરિવાર સુવીચાર રે, આચારજ તીહાં, આવી સુખે રહે સદાએ ॥ ૯ ॥ નલિની ગુલ્મ અધ્યયન રે. પહેલી નીશા સમે, ભણે આચારજ એકદા એ ॥ ૧૦ ॥ ભદ્રા સુત ગુણવંત રે, સુખી સુરોપમ રૂપવંત રળીયામણો એ ॥ ૧૧ ॥ અયવંતી સુકુમાળ રે; સાતમી ભૂમિકા, પામ્યો સુખ વીલસે ઘણુંએ ॥ ૧૨ ॥ નીરૂપમ નારી બત્રીશ રે, રૂપે અપચ્છરા શશીવયણી મૃગલોયણી એ ॥ ૧૩ ॥ કહે જીનહર્ષ વીનોદ રે, પરમ પ્રમોદશું લીલા લાડે અતી ઘણી એ ॥ ૧૪ ॥

॥ દોહા ॥

પ્રથમ નિશા સમયે મુનિ, કરિ પડિકમણું સાર ॥ આલોયણ આલોચતાં. કુમર સુણ્યો તેણિવાર ॥ ૧ ॥ રાગ રંગે ભીનો

રહે, અવર નહી કોઇ આજ ॥ લેવો દેવો માતાવશું, કુમર વડો શિરતાજ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૧ જી ॥

[માયા મોહે દક્ષિણ મેલાઈ] એ દેશી.

મધુર સ્વરે મુનિવર કરે, હોજી સૂત્રતણી સજ્ઝાય ॥ શ્રવણે સુપરે સાંભળી, હોજી આવી કુમરને દાય ॥ અયવંતીસુ કુમાર, ગુણી ચિત્તલાય ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ વિષય પ્રમાદ તજી કરી, હો–જી તન મન વચન લગાય ॥ જે સુખ મેં કિહાં અનુભવ્યાં, હો–જી જે કહે મુનિવર રાય ॥ અય૦ ॥ ૨ ॥ કુમર કરી એમ આવ્યા, હો–જી એકો ધ્યાન લગાય ॥ હૃદયમાંહી વિચારતાં, રોમ રોમ ઉલ્લસિત થાય ॥ અય૦ ॥ ૩ ॥ ઇમ ચિંતવતાં ઉપન્યું, હો–જી જાતિસ્મરણ જ્ઞાન ॥ આવ્યો તિહાં ઉતાવળો, હોજી, ધરતો મન શુભ ધ્યાન ॥ અય૦ ॥ ૪ ॥ ગુરુનાં ચરણ કમળ નમી, હો–જી બેઠો મનને કોડ ॥ ભગવન ભદ્રાસુત આખું, હો–જી પૂછુ બે કરજોડ ॥ અય૦ ॥ ૫ ॥ નલિનીગુલ્મ વિમાનનાં, હો–જી તમે સુખ જાણો કેમ ॥ સૂરિ કહે જિન વચનથી, હો–જી અમે જાણું છુ એમ ॥ અય૦ ॥ ૬ ॥ પૂરવ ભવે હું ઊપન્યો, હો જી નલિની ગુલ્મ વિમાન ॥ તે સુખ મુજને સાંભર્યું, હો જી જાતિ સ્મરણ જ્ઞાન॥ અય૦ ॥૭॥ તે સુખ કહો કેમ પામીયે, હોજી કેમ લહિયે તે ઠામ॥ કૃપા કરી મુજને કહો, લહિયે હો જી માહરે તે હશું કામ ॥ અય૦ ॥ ૮ ॥ એ સુખ મુજને નવિ ગમે, હો જી અપૂર્વ સરસ વિમાન ॥ ખારો દધિ જળ

કેમ ગમે, હો જી જેણે કીધો પય પાન ॥ અય૦ ॥ ૯ ॥ એટલા દિન હું જાણતો, હો જી મેં સુખ લહ્યાં શ્રીકાર ॥ મુજ સરીખો જગ કોઈ નહીં હો જી સુખીયો ઇણે સંસાર ॥ અય૦ ॥ ॥ ૧૦ ॥ હવે મેં જાણ્યાં કારમાં. હો જી એ સુખ ફળ કિંપાક ॥ કહે જિનહર્ષ હવે કહો, હો જી કિમ પામું તે નાક ॥અય૦ ॥ ૧૧ ॥

[દોહા]

એ સંસાર અસાર છે, સાચો સ્વર્ગનો દ્વાર ॥ તીન જ્ઞાન ઘટમેં વસે, સુખ તણો નહીં પાર ॥ ૧ ॥ રયણ મોતી તિહાં ઝળહળે, કૃષ્ણાગર ઘમકાર ॥ તાલ મૃદંગ દુંદુભિતણા. નાટકનો નહિ પાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ત્રીજી ॥

(તું કુળવંતી સેવી સદા, એ દેશી)

સંયમથી સુખ પામીયે, જાણો તુમે નિરધાર ॥ કુમર જી ॥ સુર સુખનું કહેવું કિશું, લહિયે શિવ સુખ સાથ ॥ કુમર જી ॥ સંયમ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ નર સુર ચોણ ઉવરે, પામ્યાં અનંતી વાર ॥ કુમર જી નરપતિ સુરપતિ એ થયા, ન લહિ તૃપ્તી લગાર ॥ કુમર જી ॥ સંયમ૦ ॥ ૨ ॥ કાગલિંબોળી પ્રિય કરે. પરિહરે મીઠી દ્રાખ ॥ સુગુરૂ જી ॥ નલિનીગુલ્મ વિમાનનો, મુજને છે અભિલાખ ॥ સુગુરૂ જી ॥સંયમ॥ ૩ ॥ તે ભણી મુજશું કરી મયા, દ્યો ગુરુજી ચારિત્ર ॥ સુગુરૂજી ॥ ઢીલ કિસી હવે કીજીયે. લીજીયે વ્રત સુપવિત્ર ॥ સુગુરૂ જી ॥ ॥ સંયમ૦ ॥ ૪ ॥ શ્રી આચારજ એમ કહે, હજીય અછે તું

બાળ ॥ કુમર જી ॥ તું લીલાનો લાડણો, કેળિગર્ભ સુકુમાળ ॥ કુમર જી ॥ સંયમ૦ ॥ ૫ ॥ દીક્ષા દુક્કર પાળવી, પંચ મહાવ્રત ભાર ॥ કુમરજી ॥ માથે મેરૂ ઉપાડવો, તરવો જળધિ અપાર ॥ કુમરજી ॥સંયમ૦॥૬॥ મીણ તણે દાંતે કરી, લોહ-ચણા કોણ ખાય ॥ કુમર જી॥ અગ્નિ ફરસ કોણ સહી શકે, દુક-કર વ્રત નિરમાય ॥ કુમર જી ॥ સંયમ૦ ॥ ૭ ॥ કુમર કહે પ્રભુ સાંભળો, દુઃખ વિણ સુખ કિમ થાય ॥ સુગુરૂ જી ॥ અલ્પ દુઃખે બહુ સુખ હોવે, તે તો દુઃખ ન ગણાય ॥ સુગુરૂ ॥સંયમ૦ ॥ ૮ ॥ તપ કરવો અતિ દોહિલો, સહેવા પરીસહ ઘોર ॥ કુમર જી ॥ કહે જિનદત્ત સુભટ થઇ, હણવાં કર્મ કઠોર ॥ કુમર જી ॥ સંયમ૦ ॥ ૯ ॥

॥ દોહા ॥

કુમાર કહે મુનિરાયને, વંદી બે કરજોડ ॥ શુરા નરને સુખ ॥ સોહલું, ઝુઝે રણમે દોડ ॥ ૧ ॥ તે માટે મુજ દીજીએ. સંયમ ભાર અપાર ॥ કર્મ ખપાવું સદ્ગુરૂ, પામું ભવજળ પાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ચોથી ॥

(કપુર હોય અતિ ઊજળો રે. એ દેશી)

કરજોડી આગળ રહી રે, કુમર કહે એમ વાણ ॥શૂરાને શું દોહિલું રે, જે આગમે નિજ પ્રાણ ॥ મુનીસર, માહરે વ્રતશું કાજ ॥ મુજને દીઠાં નવિ ગમે રે, ઋદ્ધિ રમણી એ રાજ ॥

મુની૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સાચાં કરી જાણ્યાં હતાં રે, કાચાં સહુ સુખ એહ ॥ જ્ઞાન નયણ પ્રગટ્યાં હવે રે, હવે હું છાંડીશ તેહ ॥ મુની૦ ॥ ૨ ॥ દુક્કર વ્રત ચિર પાળવાં રે, તે તો મેં ન ખમાય ॥ વ્રત લેઇ અણસણ આદરૂં રે કષ્ટ અલ્પ જેમ થાય ॥મુની૦ ॥ ૩ ॥ જો વ્રત લીએ સુગુરૂ કહે રે, તો સાંભળ મહા ભાગ ॥ ઘેર જઈ નિજ પરિવારની રે, તું તો અનુમતિ માગ ॥મુની૦॥ ॥ ૪ ॥ ઘેર આવી માતા ભણી રે, અયવંતી સુકુમાળ ॥ કોમળ વયણે વીનવે રે. ચરણે લગાડી ભાલ ॥ માતા જી ॥ માહરે મનશું કામ ॥૫॥ અનુમતિ દ્યો વ્રત આદરૂં રે, આર્ય સુહસ્તિ ગુરૂ પાસ ॥ નિજ નરભવ સફળો, કરૂં રે, પૂરો માહરી આશ ॥ માતાજી૦ ॥ ૬ ॥ મૂરખ નર જાણે નહી રે, ક્ષણ લાખેણી જાય ॥ કાળ અચિંત્યો આવશે રે, શરણ ન કોઈ થાય ॥ માતાજી૦ ॥ ૭ ॥ જેમ પંખી પીંજર પડયો રે, વેદે દુઃખ નિશ દિશ ॥ માયા પીંજરમાં પડયો રે. તેમ હું વિશવા વીશ ॥ માતાજી૦ ॥ ૮ ॥ એ બંધન મુજ નવિ ગમે રે, દીઠાં પણ ન સુહાય ॥ કહે જિનહર્ષ અંગજ ભણી રે, સુખીયો કર મોરી માય ॥ માતાજી૦ ॥ ૯ ॥

॥ દોહા ॥

આ કાયા અશાશ્વતી, સંઝયા જેહવો વાન ॥ અનુમતિ આપો માતજી પામું અમર વિમાન ॥૧॥ કેના છોરૂ કેના વાછરૂ, કેહનાં માય ને બાપ ॥ પ્રાણી જાશે એકલો, સાથે પુણ્ય ને પાપ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ૫ મી ॥

[વાત મ કાઢો હો વ્રત તણી, એ દેશી.]

॥ દોહા ॥

માય કહે વચ્છ સાંભળો, વાત સુણાવી એવી રે ॥ સો
વાતે એક વાતડી, અનુમતિ કોઇ ન દેવીરે ॥માય૦॥ ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ વ્રત શ્યું તું શ્યો નાનડા, એ શી વાત પ્રકાશી
રે ॥ ઘર જાએ જિણ વાતથી, તે કેમ કીજે હાંસી રે ॥ માય૦
॥ ૨ ॥ કેણે ધુતારે ભોળવ્યો, કે કેણે ભુરકી નાંખી રે ॥બોલો
અવળા બોલડા, દીસે છબી મુખ ઝાંખી રે ॥ માય૦ ॥ ૩ ॥
તું નિશ દિન સુખમાં રહ્યો, બીજી વાત ન જાણી રે ॥ ચારિત્ર
છે વચ્છ દોહિલું. દુઃખ લેવુ છે તાણી રે ॥ માય૦ ॥ ૪ ॥
ભૂખ તૃષા ન ખમી શકે. પાણી વિણ પગ જાય રે ॥ અરસ
નીરસ જળ ભોજને, બાળવી છે નિજ કાય રે ॥ માય૦ ॥
॥ ૫ ॥ ઇહાં તો કોમળ રેશમી. સુવું સોડ તળાઇ રે ॥ ડાભ
સંથારો પાથરી, ભૂયે સુવું છે ભાઇરે૦ ॥ માય૦ ॥ ॥ ૬ ॥
આછાં પહેરણ પહેરવાં, વાઘા દિન દિન નવલા રે ॥ તિહાં તો
મેલાં કપડાં, ઓઢવાં છે નિત્ય પહેલાં રે ॥ માય૦ ॥૭॥ માથે
લોચ કરાવવો. રહેવું મલિન સદાય રે ॥ તપ કરવા અતિ
આકરા, ધરવી મમતા ન કાંઇ રે ॥ માય૦ ॥ ૮ ॥ કઠિણ હોએ
તે એ સહે, તે દુઃખ તેં ન ખમાય રે ॥ કહે જિન હર્ષ ન
કીજીયે, જિણ વાતે દુઃખ થાય રે ॥ માય૦ ॥ ૯ ॥

॥ દોહા ॥

કુમર કહે જનની સુણો, મુનિ ચક્રી બળદેવ ॥ સય મથી

સુખ પામિયા, તે સુણજો સુખ હેવ ॥ ૧ ॥ અર્જુનમાળી ઉદ્ધર્યો, દૃઢ પ્રહારી સોય ॥ પરદેશી વળી રોહિણીયો, માત સુણાવું તોય ॥ ૨ ॥ સમદૃષ્ટિ હુએ સમકિતી, સંયમ સુર સુખ લીન ॥ કોઈ નર્યાં વળી તારશે, મુજ મન હુઓ પ્રવીન ॥ ૩ ॥ એકજ અંગજ માહરે, તું પણ આદરે એમ ॥ કિમ આપું હું અનુમતિ, સ્નેહ તૂટે કહો કેમ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ છઠ્ઠી ॥

[લાલ રંગાવો વરનાં મોળીયાં, એ દેશી]

હવે કુમર ઇસ્યું મન ચિંતવે, તે મુજને કોઇ નાપે શિક્ષા રે ॥ જો જાઉં છું વિણ અનુમતે, તો ગુરૂ પણ ન દીયે દીક્ષા રે ॥ હવે૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ નિજ હાથે કેશ લોચન કીયો, અલો વેષ જતિનો લીધો રે ॥ ગૃહાવાસ તજ્યો, સયમ ભજ્યો નિજ મન માન્યો તેમ કીધો રે ॥ હવે૦ ॥ ૨ ॥ ભદ્રા દેખી મન ચિંતવે, એ તો વેષ લઈને બેઠો રે ॥ એહને રાખ્યાં હવે શુ રહે, જમીયે મીઠા ભણી એઠો રે ॥ હવે૦ ॥ વચ્છ નાંભળ તેં એ શું કીયો, મુજ આશ લતા ઉન્મૂળી રે ॥ તુજ મુખ દેખી સુખ પામતી, દેઈ જાય છે દુઃખની શૂળી રે ॥ હવે૦ ॥ ૪ ॥ તુજ નારી બત્રીશે બાપડી, અબળા ને જોવનવંતી રે ॥ ગુણવંતી રહેતી નિશ દિને, તુજ મુખ સામું નિરખતી રે ॥ હવે૦ ॥ ૫ ॥ રંગે રહેતી તાહરે મન ઉપરે, તુજ વચણ કદી નવિ લોપ્યો રે ॥ અવગુણ પાખે એ નારીશું, કહેને શા માટે કોપ્યો

રે ॥ હવે૦ ॥ ૬ ॥ એ દુઃખ બમ્યું જાશે નહિ, પણ જોર નહિ તુંજ કેડે રે ॥ જિનહર્ષ ભદ્રા નારી મળી, આંખડીયે આંસુરેડે રે ॥ હવે૦ ॥ ૭ ॥

॥ દોહા ॥

બત્રીશે નારી મિળી, કહે પિયુને સુવિચાર ॥ વય લઘુના રૂપે ભલા શો સંયમનો ભાર ॥ ૧ ॥ વ્રત છે કરવત સારિખાં. મન છે પવન સમાન ॥ બાવીશે પરિસહ સહે, વચન અમારો માન ॥ ૨ ॥ મયગળ દંત જે નીકળ્યા, તે કિમ પાછા જાય ॥ કરમ મુકટ દૂરે કરી, પહોંચવું શિવપુર હાય ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ સાતમી ॥

[ઘરે આવોજી આંબો મોરીયો. એ દેશી.]

અનુમતિ દીધીમાયે રોવંતા, તુજને થાઓ કોડકલ્યાણ રે ॥ સફળ થાઓ તુજ આશડી, સંયમ ચઢજો સુપ્રમાણ રે ॥ અનુ૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કુમરનાણા મન વંછિત ફળ્યા, હુવો નિજ ચિત મઝાર રે ॥ આવ્યો ગુરૂ પાસે ઊમહયો, સાથે પરિવાર અપાર રે ॥ અનુ૦ ॥ ૨ ॥ સદગુરૂનાં ચરણ કમળ નમી, ભાંખે કરજોડી કુમારો રે ॥ પ્રવહણ સમ ગુરૂ મુજ ભણી, સંસાર સમુદ્રથી તારો રે ॥ અનુ૦ ॥ ૩ ॥ આચાર જે ઉચ્ચરાવીયાં, વ્રત પંચ વિધે સહુ સાખે રે ॥ ધન ધન એવાં જેણે સુખ તજ્યાં, નર નારી મળી એમ ભાંખે રે ॥ અનુ૦ ॥ ૪ ॥ ભદ્રા કહે આચારજ ભણી, તુમને કહું છું કરજોડ રે ॥ જતળવજો એને રૂડી પરે, મુજ કાળજડાની કોર રે ॥ અનુ૦ ॥ ॥

૫ ॥ તપ કરતાં એને વારજો. ભૂખ્યાની કરજો સારો રે ॥ જન-મારે દુઃખ જાણ્યું નથી. અહમિંદ્ર તણો અવતારો રે ॥ અનુ० ॥ ૬ ॥ માહરે આથી પોથી એ હતી. દીધી છે તુમચે હાથ રે ॥ હવે જિમ જાણો તેમ જાણજો, વાહલી માહરી એ આથ રે ॥ અનુ० ॥ ૭ ॥ સાંભળ સુત જો વ્રત આદર્યું, તો પાળજે નિરતિચાર રે ॥ દૂષણ મ લગાડીશ વ્રત ભણી, તું જેમ પામે ભવ પાર રે ॥ અનુ० ॥ ૮ ॥ ધન્ય ગુરૂ જેહનો એ શિષ્ય થયો. ધન્ય માત પિતા કુળ જાસ રે ॥ જેહને કુળ એ સુત ઉપન્યો, ઇમ બોલાવી જશ વાસ રે ॥ અનુ० ॥ ૯ ॥ એમ કહી ભદ્રા પાછી વળી, દુઃખણી વહુઅરો લેઇ સાથ રે ॥ જિ હર્ષ અલપ જલ માછલી. ઘેર આવી થઇ છે અનાથ રે ॥ અનુ० ॥ ૧૦ ॥

॥ દોહા ॥

ઘેર આવી સાસુ વહુ. મન માન્યો ઉદાસ ॥ દીપક વિણ મંદિર કિશો, પિયુ વિણ સ્ત્રી નીરાશ ॥ ૧ ॥ પિયુ વિણ પલક ન રહિ શકું, સેજ લગે મુજ ખાય ॥ પત્થર પડે ભુયંગકો, તળફ તળફ જીવ જાય ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ અઠમી ॥

(ફાગુણાની દેશી.)

સદગુરૂ જી હો કહું તુમને કરજોડ, ચિર ચારિત્ર પળે નહી ॥ સદગુરૂ જી હો તપ કિરિયા નવિ થાય. કર્મ ખપે જેહથી સહી ॥ સ० ॥ ૧ ॥ તુમચી અનુમતિ થાય, તો હું અણસણ આદરૂં

॥ સ૦ ॥ થોડા કાળ મઝાર, કષ્ટ કરી શિવપદ વરૂ ॥ સ૦ ॥ ૨ ॥ મુનિ વરજી હો ॥ જેમ સુખ થાયે તુજ, તેમ કરો દેવાણુપ્પિયા ॥ મુનિ૦ ॥ ગુરૂને ચરણે લાગિ, સહુશું ખામણડાં કીયાં ॥ મુનિ૦ ॥ ૩ ॥ ॥ મુનિ૦ ॥ આવ્યો જિહાં સમશાન બળે મૃતક વન્હિ ધગધગે ॥ મુનિ૦ ॥ બિહામણો વિકરાળ; દેખતાં મન ઊભગે ॥ મુનિ૦ ॥ ૪ ॥ મુનિ૦ ॥ પિતૃવન ઇણે નામે, દીસે યમવન સરિખો ॥ મુનિ૦ ॥ કાટાળા તિહાં રૂખ, ક્રૂર કંથેરી સારિખો ॥ મુનિ૦ ॥ ૫ ॥ મુનિ૦ ॥ આવ્યો તિણ વન માંહે, તિહાં આવી અણસણ કરયું ॥ મુનિ૦ ૨ા કાટે વિધાણા પાય, તતક્ષણ લોહીજ રહરયુ ॥ મુનિ૦ ॥ ૬ ॥ મુનિ૦ ॥ પગ પીંડી પરનાળ, લોહી પાવસ ઉન્નહ્યો ॥ મુનિ૦ ॥ સોભાગી સુકુમાળ, કઠણ પરિસહ આદરયો ॥ મુનિ૦ ॥ ૭ ॥ મુનિ૦ ॥ શક્રસ્તવ તિણિવાર કીધો અરિહંત સિદ્ધને ॥ મુનિ૦ ॥ ધર્માચારજ ધ્યાનજ ધરયુ જિનહર્ષ ભલે મને ॥ મુનિ૦ ॥૮॥

॥ દોહા ॥

વદન આવી ગોરડી, પ્રાતસમય ગુરૂપાસ ॥ કરજોડી મુખથી વંદે, નાહન દીસે તાસ ॥૧॥ મુનિ કહે અનુમતિ લહી, કાઉસગ રહ્યો સમશાન ॥ મન ઇચ્છા ઘર પામિયો પહોત્યો દેવ વિમાન ॥૨॥

॥ ઢાળ ૯ મી ॥

(ધોબીડા તું ધોજે મનનું ધોતીયુ રે, એ દેશી)

તિણ અવસર એક આવી જંબુકી રે, સાથે લેઇ પોતાનાં બાળ રે ॥ ભક્ષ કરવાને દશ દિશે ફિરેરે, અવળી સવળી દેતી

ફાગ રે ॥ તિણ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ચરણ ફમીરની આવી વાસનારે, બાળસહિત આવી વન માંહ રે ॥ પૂરવ વૈર સંભારી શોધતી રે ॥ ખાવા લાગી પગશું સાહિ રે ॥ તિણ૦ ॥ ૨ ॥ ચટ ચટ ચુંટે દાંત ચામડી રે, ગટ ગટ ખાયે લોહી માંસ રે ॥ બટ બટ ચર્મનાગાં બટકાં ભરે રે, ત્રટ ત્રટ ત્રોડે નાડી નસ રે ॥ તિણ૦૩॥ પ્રથમ પ્રહરે તે જંબુક જંબુકી રે, એક ચરણનું ભક્ષણ કીધરે ॥ તો પણ તે વેદનાયે કંપ્યો નહી રે, બીજે પ્રહરે બીજો પગ લીધ રે ॥ તિણ૦ ॥૪॥ ખાયે પિંડી સાથળ ત્રોડિનેરે. પણ તે ન કરે નિરધાર ગવિ રે ॥ કાયા માંટી ભાંડ અશાશ્વતી રે, તૂં તા થાજો એહથી જીવ રે ॥ તિણ૦ ॥ ૫ ॥ ત્રીજે પ્રહરે પેટ વિદારિયુ રે. જાણુ કર્મ વિદાર્યાં એહને રે ॥ ચોથે પ્રહરે પ્રાણ તજી કરી રે, નલિની ગુલ્મ લહ્યાં સુખ તેહને રે ॥ તિણ૦ ॥ ૬ ॥ સુર વંદીને તાસ શરીરને રે. મહિમા કરે અનેક પ્રકાર રે ॥ કહે જિનહર્ષ તેણ અવસરે મળી રે. વંદણ આવી સઘળી નાર રે ॥ તિણ૦ ॥૭॥

॥ દોહા ॥

ગોરિ સતિ ઝાંખી થઇ, આવી નગરિ મઝાર ॥ સુખ કુમ-ળાણું માતના, સાસુ દેખે તણિવાર ॥૧॥ ફુગમા કોળાહળ થયો, મંદિર ખાવા ધાય ॥ તન ભાગી જેતગી હુએ, કરમ કરે તે થાય ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ દશમી ॥

(ભાણે દેરાણી કુણે બોળાવ્યા, એ દેશી)

વાંદી પૂછે ગુરૂ ભણી. અમચા દીસે નહી ભરતાર ॥ પૂજ્ય જી॥ કિહાં ગયા મુનિ તે કહો. ઉપયોગે કહે તેણીવાર ॥કામિની ॥ વાંદી૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ આવ્યા હતા પાહુત્યા તિહાં, દુઃખ પામિ મરણ સુણેય ॥ કામિની ॥ હા હા કરે ધરણી ઢળે. આંસુડાં છુટયાં નયણેય ॥ કામિની ॥ વાંદી૦ ॥૨॥ હીયડું પીટે હાથશું, ઉપાડે શિરના કેશ ॥ કામિની ॥ વિલવે પિયુ વિણ પદમિણી. સસનેહી પામે કલેશ ॥ કામિની ॥ વાંદી ॥૩॥ એટલા દિનમાં દીઠ હતા વ્રતધારી હતો ભરતાર ॥ પૂજ્યજી ॥ એટલું હી સુખ અમતણું, સાંસ્યું નહી કિરતાર પૂજ્યજી ॥ વાંદી૦ ॥ ૪ ॥ અમે મન માંહે જાણતી. દેખશું દરિસણ નિત્ય ॥પૂજ્યજી॥ ચરણ કમળ નિત્ય વાંદશું, ચિંતવતા ઇણીપરે ચિત્ત ॥ પૂજ્યજી ॥ વાંદી૦ ॥ ૫ ॥ દૈવે દીધ રંડાપણું હમે હવે થયાં અનાથ ॥ પૂજ્યજી ॥ મનમાં દુઃખ કહીએ કેહને, અમચા પડયા ભૂંઈ હાથ ॥ પૂજ્યજી ॥ વાંદી૦ ॥ ૬ ॥ શું કહિયે કરિએ કિશું, અમને હુઆ સંતાપ ॥ પૂજ્યજી ॥ દુઃખ કહીએ કેહને હવે, અમચાં પૂરણ પાપ ॥ પૂજ્યજી ॥ વાંદી૦ ॥૭॥ ઉભી પસ્તાવા કરે. નાંખતી મુખ નિશ્વાસ ॥ કામિની ॥ કહે જિનહર્ષ ઘરે ગઈ. અતિશે થઈ નિરાશ ॥ કામિની ॥ વાંદી૦ ॥૮॥

॥ દોહા ॥

ફણિપરે ઝુરે ગોરડી, તિમ ઝુરે વળિ માય ॥ મોહતણી ગતિ વંકડી, જેહથી દુર્ગતિ થાય ॥૧॥ જિમ જિમ પિયુ ગુણ સાંભરે, તિમ તિમ હૃદય મઝાર ॥ દુઃખ નિરંદ સુખ હોય કિહાં નિઠુર થયો કિરતાર ॥૨॥

॥ ઢાળ અગીઆરમી ॥

(દેખો ગતિ દેવનીરે, અથવા ગજરાજની દેશી)

દુઃખભર બત્રીશે રોવંતી રે, ગદ, ગદ બોલે વચન ॥ પરલોકે પોહોન્યા સહીરે, સાસુ તુમ પુત્ર રતન ॥ દેજો મુને મુજરો રે અરે સાસુના જાયા, અરે નણદીના વિરા, અરે અમૂલક હીરા, અરે મન મોહનગારા, અરે પ્રીતમ પ્યારા, દેજો મુને મુજરો રે ॥૧॥ એ આંકણી ॥ ભદ્રા સુણી દુઃખીણી થઇ રે, પુત્ર મરણની વાત ॥ ચાર પોહોર દુઃખ નિર્ગમી રે, પહોતા તિણે વન પરભાત ॥ દેજો૦ ॥૨॥ કંથેરી વન ઢુંઢતાં રે, પુત્ર કલેવર દીઠ ॥ નારી માય રોઇ પડી રે. નયણે જળ ધારા નીઠ ॥ દેજો૦ ॥૩॥ હીયડા ફાટે કાં નહી રે. જીવી કાંઇ કરેશ ॥ અંતરજામી વાલહો રે, તે તો પોહોત્યો પરદેશ ॥ દેજો૦ ॥૪॥ હીયડા તું નીઠુર થયું રે, પહાણ જડયું કે લોહ ॥ પ્રીટ પાપી ફાટયું નહી રે વહાલા તણે વિછોહ ॥ દેજો૦ ॥ ૫ ॥ હીયડું હણું કટારીયે રે. ભુંજું અંગારે દેહ ॥ સાંભળતા ફાટયુ નહિ રે, તો ખોટો તાહરો નેહ ॥ દેજો૦ ॥૬॥ ઇણી પરે ઝુરે ગોરડી રે, તિમહી જ ઝુરે માય ॥ પિયુ પિયુ મુખથી કરી રહી રે બાપૈયા સુર જિમ જાય ॥ દેજો૦ ॥ ૭ ॥ દુઃખભર સાયર ઉલટયોરે, છાતીમાં ન સમાય ॥ પ્રેતકારજ સુતનું કીયું રે જિનધર્મ હિયે અકળાય ॥ દેજો૦ ॥ ૮ ॥

॥ દોહા ॥

વૈરાગ્યે મન વાળિયો, સમજાવે તે આપ ॥ હૈયે હટકયો હાથકર હવે મત કરો વિલાપ ॥૧॥ એક નારી ઘર રાખિને,

સાસુ સહિત પરિવારરે ॥ ગુરૂના ચરણ નમી કરી લીધો સંયમ ભાર રે ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૧૨ મી ॥

(રાજકુમર બાઇ ભલો ભરતાર, અથવા મોરિ બહિની રે, એ દેશી)

ક્ષિપ્રા તટે ઉભી રહે રે, માય ચિંતા બળતી જોય ॥ આંસુ ભીનો કંચુઓ તિહાં. રહે નિચોય નિચોય ॥ મોરી વહુઅર, એ શું થયું રે અકાજ ॥ ગયો મુજ ઘરથી રાજ ॥ મોરી૦ ॥ હું દુઃખીણી થઇ છુ આજ મોરી૦ ॥૧॥ એ આંકણી ॥ એ ઘર મંદિર કેહનાં રે, કેહની એ ધનરાશિ ॥ પુત્ર વિના સૂનાં સહુ રે, કેહી જીવિત આશ ॥ મોરિ૦ ॥ ૨ ॥ દીસે સહુ એ કારમાં રે, વિણસતાં કાંઇ ન વાર સંધ્યારાગ તણી પરે રે, કારમો સહુ પરિવાર ॥ ॥ મોરી૦૩॥ બાજી બાજીગર તણી રે, દીસતી જેમ અમૂલ્ય ॥ દિવસ ચારકા પેખણા રે, અંત ધુળકી ધુળ ॥ મોરી૦ ॥ ૪ ॥ માત પિતા સુત કામિની રે, સંયોગે મળિયાં આય ॥ વાંયે મળ્યા જેમ વાદળાં રે, વાયે વિંખરી જાય ॥ મોરી ॥ ૫ ॥ સુપન માંહે જેમ રાંકડો રે, ધન પામી હુઓ શેઠ ॥ જાગી નિહાળે ઠીકરૂં રે, ભાંગ્યું માથા હેઠ ॥ મોરી૦ ॥ ૬ ॥ સ્વપ્ન જેમ અશાશ્વતાં રે, સહુ દેખાય છે એહ ॥ કહે જિનહર્ષ વૈરાગીયાં રે, સાસુ વહુઅર તેહ ॥ મોરી૦ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ તેરમી. ॥

(સુણ બહેની પીઉડો પરદેશી, એ દેશી.)

ભદ્રા ઘર આવી એમ ભાખે, ગર્ભવતી ઘર રાખે રે ॥ અન્ય વધુ પહોતી ગુરૂ પાસે, વ્રત અમૃત રસ ચાખે રે ॥ ભદ્રા૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પંચ મહાવ્રતસુધાં પાળે, દુષણ સઘળાં ટાળે રે ॥ દુક્કર તપ કરી કાયા ગાળે, કલિમળ પાપ પખાળે રે ॥ ભદ્રા૦ ॥ ૨ ॥ અંતકાળે સહુ અણસણ લેઈ, તજી ઔદારિક દેહી રે ॥ દેવલોકનાં સુખ તે લેહી, ચારિત્રના ફળ એહી રે ॥ ભદ્રા૦ ॥ ૩ ॥ કેડે ગર્ભવતી સુત જોયો, દેવળ તેણે કરાયો રે ॥ પીતા મરણને ઠામે સુહાયો, અયવંતી પાસ કહાયો રે ॥ ભદ્રા૦ ॥ ૪ ॥ પાસ જીણેસર પ્રતીમાં થાપી, કુમતી લતા જડ કાપી રે ॥ કીતિ તેહની ત્રીભુવન વ્યાપી, સુરજ જેમ પ્રતાપી રે ॥ ભદ્રા૦ ॥ ૫ ॥ સંવત સત્તર એકતાલીશે શુકલ અષાઢ કહીશે રે ॥ વાર શનીશ્વર આઠમ દીવસે: કીધી સજ્ઝાય જગીશે રે ॥ ભદ્રા૦ ॥ ૬ ॥ અયવંતી સુકુમાર મલાવે, મધુર સ્વરે ગુણ ગાવે રે ॥ તે જીનહર્ષ હીયે વડદાવે, શાંતી હર્ષ સુખ પાવે રે ॥ ભદ્રા૦ ॥ ૭ ॥ ઈતી ॥

નવધાં ક્રિયા વર્ણન.

અથ શ્રી મણીચંદજી કૃત વૈરાગાદી સઝાયો.

ચોપાઇ શ્રવણ ૧ કીર્ત્તન ૨ સેવન ૩ એનજુયેસાર વંદન ૪ નદન ૫ ધ્યાનમની ૬ ધારીલઘુતા ૭ એગતા ૮ સમતાસહી નવધાક્રિયાતેઇમસદ્દહીયે ૧ ગુણઅનંતજીવદ્રવ્યનાંકહ્યાં જ્ઞાનદર્શનસુખવીર્યેંશ્રહ્યાં તેહતણુંસાંભલતું રે પ્રથમક્રિયાપાતિકપરિહરે ૧ કીર્ત્તનકથનીકરેઅતિવળી જેદ્રવ્યગુણ પર્યાયેંભણી વચનયોગીપાતિકપરિહરે બીજીક્રિયાસજથર્ઇઆદરે ૩ સેવનકરતોહૃદયમઝાર ગુણસંભારેવારોવાર દુર્ગતીકાપેનિશ્ચે સહી ત્રિજાઓલથકીએલહી ૪ વંદનકરતોભાવથીવળી ચેતનદ્રવ્યનાંગુણકેથળી ધણુંવીર્યઉલ્લાસેંજેહ ચોથીક્રિયાનુંમધરીસંદેહ ૫ નંદાકરેવિભાવજતણી રાગાદિકદુખહેતાભણી • લઘુકરસીતીણેનિશ્ચોય પંચમક્રિયાયેંગુણઓલાય ૬ ધ્યાનધરતોતેહનો ધણી થીરકરીથાપેબહુગુણભણી ઘાતિકર્મનોછેદકતેહ છઠિક્રિયાઇમ ધરીસંદેહ ૭ ઇલઘુતાયેંચિતેદણું બણામોક્ષગયાહું ભમું તો હું હીણપણાર્ય અહૂ ગુરુસાતમેંતેયેંમસદ્દહુ ૮ એકલોમરેએકલોજન્મીજે સરવાયેંકિણેંનવીનીપજે સુખદુખતેએકલોએહ સર્વઅલગોઆઠેએહ ૯ સમતાતેનોમોજાણી સર્વભુતનીજભુતસમાણી સરંભાસ્વભાવચ્યુ નાકહ્યાં નવમોઓલેશીવપદલહ્યાં ૧૦ એહવાંભાવધરેમુનિંદ હરખીકહેએગણીમુનીચંદ વિનયકરીનેભણસ્યેંજેહ અવિચળપદવીલહસ્યેતેહ ૧૧ ઇતિ સંપૂર્ણ સઝાય.

૧ જેદેખુંતેતુઝનહી નવિદેખુંતેતુંહી મણિભાવેવરતેસદા સઘળેતુંહિં-જતુંહી ૧ જેણેંતુઝકુંપીછાણીઓ નવીજાુયેંપારકીલાર આપસભા-વમેંતેરહયો નવિલીયેંમનકીસાર ૨ મનેંજેઆંણીમેલીઓ આતમગુ-ણનેલાર મનકુંદુરેમુકીનેં શુન્યનકરેંવ્યાપાર ૩ તાલીલાગીઆપકું પરકુંદેણનનાંહિં આપસભાવમેઝીલતો જાણેસવવસ્તુયાહી ૪ ઇણી-પરેજયોતીજગાયકે ઉદ્યોતભયેસબઠોર અંતરંગપ્રગટીકળા હુયેઓ-રકીઓર ૫ ઢાળ જીત્યોજીત્યોરેમોટોમોહરાયકે દીઠોદીઠોરે લોકા-લોકઆજકે જાંણ્યાંજાંણ્યાંરેસ્થુલસૂક્ષ્મકાજકે પામ્યા પામ્યારેઆ-તમગુણરાજકે ૬ ઘાતીકર્મનાંક્ષયકથકીરે નામગોત્રઉદયથીપુજેસૂરરા-જકે વેદની આઉથીવિચરેમહારાજકે શૈલેસીકરણેશિવરાજકે ભણે-મણિચંદ્રસિધલાં હવેરાજકે ૭ ઇતિસઝાય ૨

અથ શ્રી મણીચંદજી કૃત વૈરાગાદી સઝાયો.

રાગ કેદારો. જેહનેઅનુભવઆતમકેરોરે હોવેધન્યધન્યરે તે ૧ સારપણું ચિત્તમઇતેભાવે ભેદઅભેદભિન્નાભિન્નરે ૧ દ્રવ્યગુણપ-ઘવમેખેલે પરપરણીતીથીન્યારોરે આપસભાવમેઆપલેખે કેવળનાં-ણજશપ્યારોરે ૨ પુદગળવસ્તુદેખીનેનથસ્યે અનાગતકાળનનિરખેરે વરતમાંનમાંરહવેલુખો અતીતકાળનવીપરખેંરેજે જે. ૩ પ્રાદ્યઆ-તમાતણુંજેકારણ તેહનેજાણીઉવખેરે સારપણુંજગતમાં દેખે અનંત ચતુષ્ટલેખેંરે જે. ૪ અંતરઆતમમાંહિરહેતો પરમાતમનેંધ્યાતોરે ભણેમણીચંદતેહને નમીયે આપસભાવમેંરાતોરે જે. ૫ ઇતિ સઝા

રાગ કેદારો. આતમ અનુભવજેહનેહોવે ચારિચિત્તનિજજાણેરે ત્રિક્ષિમજાતાયતસુશ્લિષ્ટયં સુલીનતાયે લયઆણેરે આ ૧ વિક્ષિપ્તતેઅવરચિત્તજાણે જાતાયતખાંચીઆણેરે પ્રથમ અભ્યાસયેણિપરેહોવે કિંચિતઆણંદજાણેરે આ. ૨ શુશ્લિષ્ટતેવલગાડયું રહવે સઝાય ધ્યાનનેયોગેરે સુલિનતેનિશ્ચલચિત્તરહવે પરમાનંદ ઉપયોગેરે આ. ૩ બાહિરઆતમાશરીરાદિકજાણો અંતરઆતમેકરીછાંડોરે પરમાતમાતે શાક્ષાતદેખે કેવળીસિદ્ધ પિછાંણુરે આ. ૪ પરમાતમનુ ધ્યાનકરતાં રસલોહેંસુવન્નરે ભણેમણીચંદતેહનેધ્યાઓ જેહનું પરમાતમમેમન્નરે આ. ૫ ઇતિ સઝાય ૪.

રાગ કેદારો. અનુભવસિદ્ધઆતમહોવે યમચતુઇલેવેરે ઇછાપ્રવરતીથીરસિદ્ધયમમાં નિજસકતે ચિત્તજોડેરે અ ૧ પ્રથમસમયમેંઅહિંસાદિકવારતા કરતાંસુણતાંમીઠીરે જાંણેજીનની આંણઆરાધું બીજીવાતઅનિડીરે અ. ૨ બીજેયમધ્રિવર્ત્તે જિનઆણાંમાંહિમાહિરે યમપાળવાનેંતતપરયોગી પ્રમાદદહશાંતસજીરે અ. ૩ ત્રીજેયમચેયમીનીરતીચારી અપ્રમત્તશુભરૂપેરે પરિસહગારનાં વૈરીતેહપાસેં હોવેતેશાંતરસરૂપેરે અ. ૪ સિદ્ધયમતેચોથોકહીયે પરાર્થકસાધકશુદ્ધરે ભણેમણીચંદ્રયોગદ્રષ્ટિતંત્રે વચનશ્રી હરીબુદ્ધરે અ. ૫ ઇતિ સઝાય ૫.

રાગ કેદારો. કોયે કીનકીકું કાજનઆવે મુઢમોહેવેલાગમાવેરે શબ્દરૂપરસગંધફરસાવે શુભાશુભેસુખદુખપાવેરે કો. ૧ જડસભાવમેંચેતનમું જયોયથાસ્થિતભાવતે બુઝયોરે તેરીમેરીકરતઅલુંઝયો શાંતર સભાવનસુજયોરે કો. ૨ જડકીસંગતજડતાવ્યાપે જ્ઞાનનાગરઢોઢાંકીરે યોગકરેતે આપયેજાણુ કરતાંકહથાપીરે કો. ૪

યોગેપ્રકૃતિપ્રદેશદલબાંધેરે કષાયરસથીતી નઓકરતાં સંસારસ્થિતિબહુબાંધેરે કો. ૪ સર્વપદાર્થથીહુંઅલગો એબાજીગરકી ધુલીબાજીરે ઉદયાગતિભાવેંએનિરાજેં સંસારવંતનહુંકોસાજીરે કો. ૫ અંતરઆતમતેનરકહિયેં ત્યાગયોગનવિછેરે ભણેંમણીચંદયથાસ્થિતીભાવે સુખદુઃખાદિકનેંપ્રીછેરે કો. ૬ ઇતિ સઝાય.

રાગ આશાઉરી ચેતનાંચેતનતુંકુ સંભલાવે અનાદિસ્વરૂપજણાવેરે સુમતીકુમતીદોયનારીતાહરે કુંમતીકહેતિમચાલેરે ચે. ૧ કુમતી તણોપરીકરછેબહુલો રાતદિવસકરેકુહુસોરે વિષયકષાયમાંભીનોહવે નવિજાંણેતે લોગલોગે ચે. ૨ સુમતીનેંમલિવાનવિદિયેં તુઝને મોહની છાકોરે ભક્ષ્યાભક્ષ્ય તુઝેંકરાવેં અનંતકાલતાં રાખ્યોરે ચે. ૩ અવસર હમીજિનતાંણોલી પ્રભુસુમતીને વેરરાખ્યોરે કુમતિનેમુખમીઠાઈ દઇસુમતિતરુ સુચાખેરે ચે. ૪ એનેઅભ્યાસેદેશ વ્રતઆવેઅવસરકુમતીને છાંડેરે સુમતીતણું બળવાધ્યુંજાણી સંયમ સ્ત્રિનઆંણેરે ચે. ૫ મુનતિસ્ત્રિપરિવારેવાધે તવમુગતિસ્ત્રિમેલાવેરે આપસરૂપેચેતનથાયેં તવનિર્જરથાંનિકપાવેરે ચે. ૬ આપસરૂપયથાસ્થિતિભાવેં જોઇનેચિંતિઆંણોરે સુમતીકુમતેપટંતરદેખી ભણેમણીચંદ્રગુણજાણોરે ચે. ૭ ઇતિ સઝાય.

રાગ આશાઓરી. ચેતનચેતનમેંધરીરાગો જ્ઞાનદરશનસુખવીર્યગુણેરાગો એરવાતદીસેધંધાએ સંસારમેંમાંડયા ફંદા ચે. ૧ ચેતનબાહ્યીસર્વવસ્તુછાંડો અંતરઆતમમેંથીરમાંડોરે શુદ્ધવસ્તુપરમાતકાસે તેહઉપાયઅછેંઇણિઠાંમે ચે. ૨ આતમગુણમેંચિત્તનીજધાલો હે પ્રમાદેંજો જીવકુમેંમાલો ધ્યાનઅગનીજબપુરીજાલેકર્મરૂપી-

તિહાંકાષ્ટપ્રજાલે ચે. ૩ રાગદ્વેષલોહભસ્મિથાવે શાંતરસેસોવનગુણ-ગાવે નિરાલંબનમનથીસેઆયે ઘાતિકર્મતિહાંરહેનવિકોયે ચે. ૪ ચોણિવિધ અસંખ્યપ્રદેશદ્રવ્યભાવે પ્રદેશ પ્રતેઅનંતગુણથાવે ગુણે-અગુરૂલઘુપર્યવઅનંતા ભણેમણીચંદહોયેભવઅંતા ચે. ૫ ઇતિ સઝાય ૮

જગસરૂપચેતનાસંભળાવે નરભવઅથિરદેખાવેરે દશદષ્ટાંતેદો-હિલોઆવે પુણ્યપસાયેતપાવેરે ૧ આર્યખેત્રઉત્તમકુલીઆવે યોગ-ઈદ્રીપડવડાંપાવેરે સદગુરૂશામશ્રીમેલાવે તિહાંઅંતરાયકાઠીઆનાવેરે જ. સાંભળવાની જે શ્રદ્ધા આવે અલ્પ આઉ ખેસ્યું થાવેરે અધિવિચાલેમરણજેપાયે વ ખોટોમોહલગાવેરે જે. ૩ મેરોમેરો-કરયજેગંડેલો સબસ્વારથકોમેળોરે ઉઠિચલેગોહંશએકલો વિછડિ ચામિલણોદોહિલોરે જ. ૪. કોહુ:ખવાંટીતલેએકારે દુ:ખ ભોગવોતું-મ્હોભાઇરે મસાણતાંયેપોચાડેલોગા ત્રુટીજાણીસગાઇરે જ. ૫ સબામિલબાપણોસ્વારથરોવે પ્રીઓગતીકુણજોવેરે ઓછું અધિકું કહ્યું-કર્યું હોવે પુઠેકહીયવિગોવેરે જ. ૬ પુન્યપાપ સાથે શગાઇ તીણેહુવીગતીપાઇરે તાહાંજીવભુખ્યોભાખેષટકાયિં પીણધર્મવાતન-સુહાયરે જ. ૭ ધન્યરાંમાનેકારણેધ્યાતો આરંભેકરીહોયેમાતોરે જન્મગમાવ્યોનજાંણે જાતો ફીરેકર્મેકરીનાતોરે જ. ૮ પંચકારણજો-એકતાપાવે કર્મરાશીતૃટીજાવેરે મુગતિયોગ્યતચેતનથાવે ભણેમુની-ચંદ્રગુણઆવેરે જ ૯ ઈતિ સઝાય ૯ સંપુર્ણ.

સમકીતિતેહયથાસ્થિતભાવે તેહયમપજનવહોયેભાવે તેહપ-જનવિણુદેખેજાણે ઉદયવલાતેઆવીટાંણે સ. ૧ બાહ્યનિમિત્તપણી-

રીતેભાસે પણતથાવિધિકારણછેપાસે તેહદેખીઉદાસીનરહેવે કોઇનો દોસતેહનવિદેખે, સ૦ ॥૨॥ હું કરતામાનીકર્મબંધાવે તેહકર્મસત્તાયેંથાવે ઉદયમાણીકબધઉદયેંઆવે તેહવિનાકોઇઉદીરણાપાવે, સ૦ ૩ નિકાચનાવિણબંધખરીજાવે નિકાચનાબિણકોઇઉદયે આવે બંધવેળાયે જેહવોરસહોયેં ઉદયવેળાતેહવોતિહાંસોયેં સ. ૪ દ્રવ્યક્ષેત્રકાળભાવમિલિઆવે તબવિપાકતેપુરોથાવે તિણેકારણેસમતાઆંણો ભણેમણીચંદ્રયથાસ્થિતિજાણો સ. ૫ ઇતિ સઝાય. ૧૦ રાગરામગિરી આતમરામેમુનીરમેંચિત્તવિચારીને જોયરે તાહરૂ દીસેનવિકોયરે સહુસ્વારથમિલ્યુ જોયરેજન્મમરણકરેલોયરે પુડેસબમિલિરોયેરે આ ૧ સજનવરગસવિકારમુ. કુડોકુટંબપરિવારરે કોઇનકરેતુઝસારરે ધર્મવિણનહિકોઇઆધારરે જિણેંપામેભવપારરે આ. ૨ અનંતકલેવરમુકીયાં તેકિયાસગપણઅનંતરે ભવઉદવેગેંતુભમ્યો તોહિનઆવ્યોતુઝઅંતરેચેતોરીદયમાંહિ સંતરે આ. ૩ ભોગઅનંતાતેભોગવ્યાં દેવમનુઅગતિમાંહિરે તૃત્તિનપાંમ્યોરેજીવડો હજીતુઝવાંછાછેત્યાંહિરે આણોસંતોષચિતમાહિરે ૪ ધ્યાનકરોરે આતમતણું પરવતણું પરવસ્તુથીચિત્તવારીરેતઅનાદિસંબંધતુઝકોનહિં શુદ્ધનિશ્ચયચેંમધારીરે ઇણિવિધનિજચિત્તઠારિરે મણિચંદ્રઆતમતારીરે આ. ૬ ઇતિ સઝાય ૧૧ ચેતનજબતુજ્ઞાનવિચાર તવપૂદગલકિસંગતિછાંડે આપહિઆપસભામેં આવે પરપરિણતિસવિદ્દેરગમાવે ચે. ૧ ચેતનજબતું જ્ઞાનથીન્યારો તવપુદગલતુઝલાગેપ્યારો મોહનીકરમેંતુઝનેધાર્યો ચેતનતેતોકછુનવિચાર્યો ચે. ૨ મોહરાજકીબહુરાજધ્યાંની તેમાંસુતાજેઅગનાની કર્મરાયકીહુંડીલખાંડી નરકનીગોદેજઇસકરાંણી ચે. ૩ જબલગેઆતમદ્રવ્યનહિબુઝે તબલગમિથ્યામનકેમુઝે ક્રિયાકષ્ટતે-

કર્મબળેરા કર્મતણોનવિઆવેછેડા ચે. ૪ ધર્મધર્મસહુકોકરીમાને ધર્મમર્મજેવિરલાજાણે બાહિરદષ્ટિ બાહિરધ્યાવે કારણસોકારજકરી-ભાવે ચે. ૫ જ્ઞાનીતેજોજ્ઞાનવિચારે કારજકારણદોનયધારે કારણગ્રહીકાર્યમા આવે તવસોજ્ઞાનીસિવપદપાવે ચે. ૬ આપહિઆપસભાવમેંખેલે પરપરણીતસવીદુરેમેલ્હે અરિહંતભાષીતધર્મઆરધે મુગતિમારગતેનિશ્ચયલાધેં ચે. ૭ તેહતણાંકારણજેજોયે નિશ્ચયવાતહૃદયથીનછાંડે જ્ઞાનદરશનચારીત્રઆરાધે સેવકનેસુખસંપતિવાધે ચે. ૮ ઇતિસઝાય ૧૨

રાગભૈરવ. અણુવિમાસ્યુંકરેકાંયમૂઢા લોભલાગેવંછછેબુડા માયાકરેતુંઝસહુંકહેકુંડા માંનેવિજયતુંઝનાવેરૂઢા અ. ૧ ક્રોધેકરીનેતપોકાંભાઇ અચંકારિપરહાથેવિકાયે હાસ્યરત્યાભયશોગનિવારો દેવદુગંછાતુમેચિતમેંધીડારો અ. ૨ મિથ્યામતિતુઝબહુતઠમાઇ એમહામોહસબહિં દુખદાઇવ્યારચઉકમીયેંકરીચઉગતિપાય ન્યાયેરતિમણુદેવગતિથાય અ ૩ મોહમિછતઅણંબંધખપાવે યથાસ્થિતીભાવેસમદષ્ટીઆવે અ. ૪ અપ્રત્યાખ્યાનચઉકડીજબઆવે તવસર્વસંયમચિત્તેઆવે સંજલચઉકનોકષાયજબજાવે તવવિતરાગસંયંગતેકહાવે અ. ૫ ખીણવિતરાગનરહોયેજેકોઇ નાંણદંસણવરણવિઘનખપેંયેં કેવળનાણદંસણતબપાવે અ. ૬ તથાભવ્યેત્વસામગ્રીઆવે શુદ્ધસ્વરૂપઉપરીરૂચીકહાવે ઉપાયકરીકર્મખપાવોરેભાઈ ભણેમણીચંદપામોઠકુરાઈ અ. ૭ ઇતિસઝાય ૧૩

રાગઆશાઉરી. ચેતનબતુમહિંઆપેન્યારા પરવસ્તુઉપરીકયાધરેંપ્યારા જિણેંકરી બાંધાણુભાઈ હાકીમુંકીઆપણીઠકુરાઇ ચે. ૧ માયાકરિપાશલોંતુમપાડયા સુખેમીઠાઇદેઇભમાડયા છાંડીસ્યાંનિ-

દ્રાજવમોહકેરી તવજાણેસોએદુર્ગતીફેરી ચે. ૨ આગમપઢીઆગમીનાંમકી માંનેચઢીઉપદેશબહુદીનાં ખયોપશમવિણુ ક્રિયાબહુકિન્હી તાકોફળસુરપદવીલીની ચે. ૩ જબતાઇપ્રમાદદશાંનવહું જાવે તવતાયે તુમસંસારભમાવે મોહપીછાચતુમ્હદુખદેખાવે અપ્રમત્તચાબકેસુડહાથેઆરે ચે. ૪ ઉદયાગતવસ્તુયથાસ્થિતિભાવો બંધનીકાચનોનહિકોઇદાવો ભણેમણીચંદઇમકર્મખપાઇ જીણપામોઆપણીઠકરાઈ ચે. ૬ ઇતિ સઝાય ૧૪ દુહા જોચેતીતોચેતજો જોબુઝેતોબુઝજો ખાનારાસોખાઇજાસે માથેપડસ્યેતુઝ ૧ આપસવારથસહુમિલ્યું નકરેતુઝકોઇસાર પરમાથજાણ્યોનહી ભુલ્યાતુંહિગમાર ૨ પરમારથજબજાણીઓ ચિહુંગતિદેખેપાસ પદવસવિદુરેલેખરે આપહીરહેઉદાસ નિરાસપણેચિત્તરેસદા આપહિમગનતાહોય મુહુરતએકરહેમનમગ્નતા સંતિક્ષપવિસોય કાયાવચનમતત્યાગકરી આપહીચેતિજગાય ઘાતીકર્મ કુખયકરી કેવળછીપાય ૫ અનંતઅતીશયતસહુયાં લોકાલોકપ્રકાશ ભવ્યજીવપ્રતીબુઝરે પુરેશિવપુરવાસ ૬ ઇતિ સઝાય ૧૫

રાગકેદારોગોડી. શિવપુરવાસતાંસુખસુણોપ્રાણી કહેતાંપારનઆરેનાંણી કોયેરાયવનમાંહેગયોભુલો ત્રષાકાંતપડીઓએકલો ૧ તવએકભીલઆવ્યોરાયપાસે પાયુંનીરઆંણીઉલ્હાસે રાયપલીપતીને તેડી ઘર આરે તસછાયેસુખભોગવારે. ૨ કેતોકાળકીણરહીઓ નીજથાનકજાવાગહગહીઓ પુછેકુટુંબતુમ્હસૂખઅવદાત તેહઉપદેખાડોનાત ૩ તેહવનચરકિસીઉપકમકહારે તીમસીદ્ધસુખનાંણીકીસુદેખારે મણીચંદ્રકહેનીરાસીધારે શાંતીરસપારકીમેનઆરે ૪ ઇતી સઝાય ૧૬

આદિતુજોયેનેઆપણી અનાદિનિગોદહમાંહિ અનંતચતુષ્ટયતિહાં હુંતા હવડાંછતાંછેઆહિં ૧ સોમતણિપેરેશિયલો શાંતિરસકરીજાણી- તેણે ઉડાગુણહસ્યે પાંમીસકેવળનાંણ ૨ મંગળેમંગળીકકરે જિણિસિદ્ધ- સાહધર્મ પાપતિમિરદૂરેજાસ્યે પાર્નાશશિવસર્મ ૩ બુદ્ધિબુધભ- લીકર છાંડેજેપાપ જ્ઞાનદરસનચારીત્રલહે ટાલીસસતાપ ૪ ગુરૂતણી- સંગનીકરે પાંતીસતેણેનાંણ કર્મખપાંવી આપણાં પૂહુચીસ નીવાંણ ૫ શુક્રશખેનિજ મસ્તકે બળવીર્યતિણે હોયે, સંયમસાધિસઆપણો કર્મક્ષયી તેણેહોયે ૬ સનીસનીઅભ્યાસથી ક્રોધાદિત્યાગ કેવળનાં- ણમેલેસહી હોસ્યેશીવમાગ ૭ લંકરાહુનેછાંડજે માર્ગશુદ્ધએજાણી દુરીગ્રહનવમોજસ્યે મણીચંદસુદ્ધીવાંણી ૮ ઇતિસપ્તદસસઝાય ૧૭ શુક્લપક્ષપડવેથીનિશ્ચલધર્મકળાતસવાધેજી,વિવિધ-વિધાંનબિજેદુવિધ ધર્મયતિશ્રાવકનોસાધેજી ૧ ત્રિજેત્રિણતત્વઆરાધો ચારિત્રદર્શનજ્ઞા- નજી ચોથેચ્યારભાવનાભાવો, મૈત્રાદિકશુભધ્યાનજી ૨ પંચમીયે નાંણાપંચપામે પંચમગતિ પહુચાવેજી છઠિયે છઠિલેશ્યાઆણો- છકાયરખાવેજી ૩ સપ્તમીયે સપ્તભયનિવારીસાતેંસુખઉપજાવેજી અષ્ટમીએઅષ્ટકર્મનીવારી સીદ્ધના આઠ ગુણ પાવેંજી ૪ નવમીયેં નવતત્વ વીચારી નવવાડ બ્રહ્મવ્રત રાખેજી દશમીયેં દશવિધય પાળીદશરુચિ સમકિત રાખેજી ૫ એકાદશેં એકાદશઅંગા શ્રાવક એકાદશ–પડીં–માજી દ્વાદશી મુંદ્રાદશમીયેં સાધુનીદ્વાદશપડીમાજી ૬ તેરસીએંતેરકાઠિયાવારી તેરક્રિયાનિવારેજીચઉ–દસીએ ચેચઉદપુ- ર્વઆરાધો ચઉદરાજપારઉતારેજી ૭ પન્નરસિયેંયોગપન્નરનીવારી સગ્નાપન્નરછાંડોજીકૃષ્ણપક્ષપડવેથીઓછીકલા અમાવાસ્ય તાઇજાણો- જી ૮ શુક્લપક્ષથી ચઢતીકલા સહીધર્મતણીવખાણી કૃષ્ણપક્ષનીપ- ડીકલાઉડી મણીચંદ્રએડુલખાણી ૯ ઇતી સઝાય. ૧૮.

રાગકેદારો ગોડી. મિછત્વકહિજેકુતત્વવાસ્યાનો યથાસ્થિતીભા-
સન પેઆગાના દ્રવ્યગધવિચારઆશ પરાવે અનંતાનુબંધીઓહઠઠરાવે
૧ ગુણવંતજાણ્યો તેહેદ્વેષઆવે મુહુરતથી નાંહીજાવજીવરહાવે અ-
નંતાનુંબંધીઓક્રોધતેઆવે ભવાંવાનુંબધીતેદુર્ગતીપાવે ૨ ગુણવં-
તપ્રતીદેખેઆથીહીણોં અવગુણઆગળકરીજાણેદીણો માનેચડયેનિ-
જપ્રાક્રમબોલે દુર્ગતિતણોબારણોતે મોલે ૩ ધર્મથોડોકરીબહુપ્રગાસે
આપેપેમજાણેમેરોજશભાસે ધર્મદેખાડીઠગેબહુલોક અનુંતાનુંબંધી-
માયાકરેફોક ૪ પરવસ્તુઆપની કરીને માને નગમેરંગાયેરહ્યો નિ-
જઠાંગે લોભસાગરપુરોનવિથાવે તૃષ્ણાએકરીદુર્ગતીજાવે ૫ એઅનુંતા-
નુંબંધીકહ્યાં ચ્યારે એકનીમુખ્યતાગુણતાસિ ગ્રુધારે નરકનીગોદપહુ-
ચાડેભાઈહારીનેજાયેંઆપણી ઠકુરાઇ ૬ યથાસ્થિતીભાવઉપરમનરંજે
ગુણજાણ્યાપછેતેનગંજે ધર્મેમાયાનકરેપુણ્યવંત ભણેમણીચંદ્રપરવ-
સ્તુનસંચે ૭ ઇતિઓગણસમી સઝાય ૧૯

રાગ કેદરો ગોડી. અજકોલાહોલીજીયેં

કાલીકિણથકિહી જોજે આપસવભાવમે જબગાતઅનીઠી ૧ ખિણખિણ-
તુઝચીત્તચલે વિરહકૈપજાવેઆપસ્વભાવમેંઆવતા બહુપ્રાસજથાવે
૨ વિબંછજશાયે પુદ્ગલાતીનતુંરંજે આપસભાવમાંઅમી રસતેહ-
નેદેખીતુંગંજે ૩ સુગનજશીયે વાનડી સાધાવેધજસાધો એકાંતતે
સ્વાદનચાખવુંઓરસ્યુંનેહનબાધો ૫ આષોછોનાટિકરમે નાટિકલયલા-
ગી આપસભાવમેંઆવીયો લહ્યું, નાંણસૌભાગી ૫ શુચિવેહઅણદે-
ખાવે પરીવાએદોરો રાગદ્વેષધરાવિચે વરતેચેતનગારો ૬ મુહુર્ત-
માત્રથીરતાવસે ત્રુટેઘાતીયાંકર્મ તથા ભવ્યત્વકારણમિલે પામિયેશિ-
વશર્મ ૭ એઅભ્યાસકરતાંથકાં થિરથાજેવાનેમણિચંદ્રલયલાગીરહે-
પરમાનંદ સાધે ૮ ઇતિ સઝાય ૨૦

રાગ કેદારો ગોડી સહિ તં યથાસ્થિતીભાવઅપ્રત્યા-
ખ્યાનીનોએ હશભાવ જાણેસર્વપધવછોડાવે પણયોદેપચ્ચખાણ
નથાવે ૧ કાંયે છાંડુ કાંયે રાખુ યોગે એતલાવિણ નવિ
ચાલે ભોગે તેતો દેશથી પચ્ચખાણ થાવે પ્રત્યખ્યાંનીઉદ્દેશ-
વ્રતીપાવે ૨ સંજલસર્વસાવદ્યયોગછાંડે કર્મ સંતોતેઉદ્દયવળીમંડેચા-
ત્રિયોગેકરીમનપાછુઉશારેહુંકરતાંનહીઇમતેસંભારે ૩ દ્રવ્યચારીતા-
નોએહીશભાવ શમકિતસહિતચારિત્રગુણાએક હેયઉપાયદેયછંડનવિ-
વેક ૪ જાણેઆપપસવેહુંથઓશુભાશુભછંડીસુખપાવે આતમસભાવ-
મમનલયલાઓ સર્વમુકીમનેસુનાથાઓ ૫ એહવુંચત્તચિતેથીગ-
તાપાવે તિણેઅપ્રમત્તદશાજીવથાવે ઇમકરતાંજોઉચિલયલાવે તોઘા-
તીયાંવળીકર્મખપાવે ૬ ક્ષપકશ્રેણીઆવીજોહાથસ જલણષમાવીહુ-
ઓશનાથ યથાખ્યાતસંયમતવપાવેછ ડીસાવદ્યયોગકેવળીથાવે ૭
જબશૈલેસિક-રણે આવે યોગહુંતાતેસવરૂધાવે ભણે મણિચંદ્રસમ
શ્રેણીસીદ્ધપાવે ૮ ઇતિ સઝાય ૨૧. સંપુરણ

પાંચ સુમતીની સઝાયો પાંચ.

દુહો. પંચમહાવ્રનઆદરી આતમકરે વિચાર અહો અહોહું-
પરતક્ષ થયો ધનધનમુઝઅવતાર ૧ ચીતોડારાજાનીદેશી વીનતી-
અવધારોરે ઇરજાયેંચાલોરે સકલીસંભાળોરે આતમસ્વભાવનીરે ૧
ઇરજાજેકહીએરે સુમતીસુ ભાળીને રે સુમતીજભાલીરે તવલાગી-
પ્યારીરે પુઠતવવાળીરે કુમનીમંગથીરે ૨ દ્રવ્યથીપણસારરે કેલા-
મણાલ ગારરે રખેનવિઉપજે હવેપરપ્રાણનેરે ૩ મુનીમારગચાલોરે
દ્રવ્યભાવમુમાહાલોરેઆતમઉગારોરે ભવદચક્રથીરે ૪ યેંમુનિગુણપા-
મીરેપરભાવનેંવામીરે કહેહવેસ્વામી આન દઘનતેથયારે ૫ ઇતિ
પ્રથમસુમતી સઝાય ૧ રાયકહેરાંણીપ્રતેસુણોદાંમની એદેશી.બીજીસુ-

મતીસાંભળો જેવંતાજી ભાસાંકીયેંનામગુણધંતાજી ભાસેભાસન-
સ્વરૂપનું જેવંતાજી રૂપીપદારથતાગ ગુણવંતાજી ૧ નિજસ્રૂપ-
પરમણેચડયા જે. નવિપરનોપરચાર ગુ૦ ભાસાસુમતીથીસુખથયુ જે.
તેજાંણેસુનિરાય ગુ. ૨ જ્ઞાનવંતનિજજ્ઞાનથી જે.અનુભવતાસ્વકાલ ગુ.
હવેદ્રવ્યથીપણુમહામુંનીજે૦ સાવદ્યવચનનોત્યાગ ગુ ૩ સાવદ્યવીરમ્યા
જેમુની જે. તેકહીયેંમહાભાગ્ય ગુ. સુમતીસુમતીસ્વભાવથી જે સ્વપર-
વિવેચનથાય ગુ ૪ પરભાસનદૂરેકરી જે.નિજસરૂપમાંભાસ ગુ. આનં-
દઘ—નપદતેલહેજે, નિજરિધીમહરાજ ગુ ૫ ઈતી બીજીસુમતી ૨
રાગ બંગાળાની દેશી—ત્રીજીસુમતીએષણાનામ તેણેદીઠોઆનંદઘન-
સામ ચેતન સાંભળો જબદીઠોઆનંદઘનવીર સેજસ્વભાવથયો છે
ધીર ગયોઆં—મલો વીરથઇ ને અરપુઠેધાય અરીહતોતેનાઠો જાયચે.
વીરનીસનમુખકોઇનથાય રત્નત્રીસુમલવા જાય ગયો. ૨ અરીનુંબળ-
હવેનથી કાંઈરેસનિજસ્વભાવમાચાલોસવેશ ચે. નિરખણલાગોાન-
જધરમાંહ તવવિશામોલીધોતાંહ ગ. ૩ હવેપરઘરમાં કદીયનજાઊં
પરને સનમુખકદિયનથાઊં ચે. એમાવચારીથયાસજાય તવપરપર-
ણતીરોતીજાય ગ. ૪ મુનીવરકરૂણારસભંડાર દોષરહીતહવેલેછેઆ-
હાર ચે. દ્રવ્યથકીચાલછેએમ પરપરણતીનોલીધોનેમ ગ. ૫ દ્રવ્ય-
ભાવસુંજે--મૂનિરાય સુમતીસ્વભાવમાં ચાલ્યાજાયચે. આનંદઘનપ-
તિકહીયેંતેહ દુષ્ટવિભાવને દીધોછેહ ગ. ૬ ઇતિ ત્રીજીસુમતીની સઝાય
૩ દેશી જગતગુરૂહીરજીની ચોથીસુમતિઆદરોરે આદાંનનીષેપરણ-
નામ આદાંનનેજેઆદરકરેરે નિજસ્વરૂપનેતેમ ૧ સ્વરૂપગુણધારજો રે
ધારજોઅક્ષયઅનંત ભવિદુખવારજોરે એઆંકણી નીષેપણાનીવારવુંરે
પરવસ્તુવળીજેહ તેહથકીચીત્તવાળીયેરે કરવા ધર્મનુંમુંનેહ સ્વરૂપ-
ગુણ ૨ ધર્મનેહજબજાગીયોરે તવ આનંદઅપાર પ્રગટોસ્વરૂપવી-
સેહવેરે ધાનાંધ્રેખનેથાય સ્વ ૩ આજ્ઞાનતિમિરતે નાસવીરે જ્ઞાનસૂ-

ધારસજેહ આસ્વાદનહવેંમુનિકરેરે ત્રીપાંતગગતીતેહ સ્વ. ૪ સ્વરુપમાંજેમુનિવરારે સુમતીસુધારસજેહ સ્વસુમતી સ્વરૂપપ્રગટાવીનેરે દીધોકુમતિનેછેહ સ્વ. ૫ કાલઅનાદીઅનંતનોરે હતોસલગન સ્વભાવ તંપ્રપુદગલથીહવેરે વીત્રકઆઅણગાર સ્વ. ૬ દ્રવ્યભાવદોભેદથીરે મુનિવરસુમતિધાર આનંદઘનપદસાધસ્યેરે તેમુનિગુણભંડાર સ્વ. ૭ ઇતિ ચોથીસુમતી સઝાય. ૪.

દેશીરૂડારાજવીની. પંચમીસુમતીહોમુનિવરઆદરજોરે પરછોડીસ્વભાવને સુધાસાધુજી મુનિમારગહોરૂડિપરેસાધજોરે ઉનમારગનોપરિહારસુ. ૧ મુનિમારગ રૂડીપરેસાધજોરે પરિઠવાણીઆહોનાંવળીજેકહુ તેતોપરહરવોપરભાવ સુ. આદરકરવોહોનિજસ્વભાવનો તેતોઅકળસ્વરૂપકહેવાય સુ. મુ. ૨ પરપુદગલહોમુનિવરઠવે વિચારકરીઘટમાંહ લોકસંજ્ઞાગનાજેમુનિપરિહરે અતિચારપછેવોસરાય સુ- મુ ૪ અનાદીનેહોવળીસંગજેહતો તેહનોહવેમુનિકરેત્યાગ સુ. વીકલ્પનેહોસંકલ્પટાળવો વળીજેહથયાઉજમાળ સુ. મુ ૪ પર્કણુહોવળીમુનિપરઠવે તેજાણીનેઅનાચાર સુ. આચરનેહોવળીમુનિઆદરે કરતાંકારજસ્વરૂપિથાય સુ. મુ. ૫ ખટદ્રવ્યનોહો જાણપણુજકહો જેનેજાણોઆપસ્વભાવ સુ.સ્વભાવનોહોંકરતાવળીજેથયોતેતો અણુઅવધાહીકેહેવાય સુ. મુ. ૬ સુમતસુહોહવેમુનિમાહલતા ચાલતાસુમતિસ્વભાવ સુ. કુમતિહોદષ્ટિનવીજોડતા વળીતોડતાતસઅભીમાન સુ.મુ.૭ પરપરણતીહોકરેસુણસાહેબ ાતમેમુજનેમુંકીકેમ સુ. કહોમુનિહોકવણઅપરાધથી તેમુજનેછોડીનેજાવો સુ. મુ. ૮ મહેમાહરેસ્વભાવ નવિછાંડિયો નથીમાહરેકાંમવિભાવ પંચરગીહોમાહરૂજેસ્વરૂપછે તેનેઆદરૂછુંસદાકાળસુ. મુ.૯ વરણુંગંધનેહોફરસછંડુનહી સડણ-પડણવિધ વંનછંડી સુ. વરણપંથનેહોહુંછડુંનહી તોસોઅવગુણ કહેવાય સુ મું. ૧૦ સીદ્ધજીવથીહોજે અનંત ગુણે કહ્યા મોહરાઘરમાં

ચેતન રાય સુ. તે સઘળા માહરેવશથઈ રહ્યા તુમેછાડીને કેમ જાઓ સુ. મું. ૧૧ તવમુનિવરહો કહે કુમતિ સુણો તાહરૂંસ્વરૂપ સુણાવું છે જે કુડીકુમતિ. નવિ બોલોહોબોલ તારાસ્વરૂપમાહો જેમ તું મગન છે સાહરા સ્વરૂપે થયો હુ આજ કુડી. ૧૨ માહરૂં સ્વરૂપતો અનંતમેં જાણીઉ તેતોઅચલ અલખ કહેવાય કુ. સુમતિથીહોસ્વભાવમાંજેરમું તારાસામું જોયુ કેમ જાય કુ. તારે મારે હો હવે તો નહિ બને તમે તમારે ઘરે જાઓ કુ. આટલા દહાડા હો હું બાળ પણે હતો હવ પંડિત વીર્ય પ્રગટાય કુ. ૧૪ સુમતીથીહો આદર મેં માંડીઓ એતો બહુ ગુણવંત કહેવાય કુ. સુમતાનાહો ગુણ પ્રગટ પણે મેં તો લીધા ઉપયોગજાણ કુ. ૧૫ સાંભળજોહો સમતાના ગુણ કહું જે અમલઅખંડકહેવાય કુ થીરતાપણુહોસુમતામાંહેઘણુ તુઝમાંઅથીરતાસમાય કુ ૧૬નારાસુખનોહોહવેમેંજાણીયો સુમતાપરગટઅખએકહેવાય કુ તાઉસુખતોહોવિભાવકેહેવાયછે એનોપુન્યપાપનોખ્યાલ કુ ૧૭ જ્ઞાનીતોહોએહનેસુખનવિકહેસુખતોજાણુએકસ્વભાવ કુ. તારાપુઠેહોંપડયાતેઆંધળા અજ્ઞાનરૂપીકહેવાયકુ૧૮તારૂસ્વરૂપતોમેબહુજાણીઉં,પણતુંતોજડકહેવાય કુ તાહરૂજડપણુંહોપ્રગટમેંજાણ્યું તુંતોપરપુદગલનોથેહ કુ.૧૯ તેનોવીવરોહોપરગટ હવેસાંભળોસંસારસમુદ્રઅઘાદ કુ. તરસનારૂપહોજળમાંહેઘણું પણપિધેતૃપ્તિનથાય કુ.૨૦સુ. તેસમુદરનોહોઅધિષ્ટાયઃવળીતેનામેમોહભુપાળ કુ. તેહ નામિત્તાહોપરધાનવળીપાપછે તેતળેનેવીસછડીદારકુ ૨૧ રાજધાનીહાતેવીસજણનેભાળવીનેહનીખબરરાખેજણપાંચ કુ. રાજધાનીહોએહવીતેમેળવી ધરમરાજનુધનલુટીખાય કુ.૨૨ બાહ્યધરમીહોજેએણેઆદરે તેનેભોળવેસવિછડીદા-૨કુ વશકરીનેહોશુપેમોહરાયનેમોહકરાવેપરમાદ કુ.૩૨પછેનાંખેહોનરગનીગોદમાંતિહાકાળઅનતોગમાય કુ. દ્રઢધર્મી-

હાએહુર્થ નવિચળેજેસેદ્રીધાંક્ષાચારભાવકુ.પરમાદીનેમોહદિડેઘણુંઅપ-
રમાદીરહ્યોનવિજાય કુ. તેણેમહો ાંમહાવરતઆદરેવળીછોડયામેઅના-
ચારકુ. ૨૫ આચારથીહોહવેહુંનવિચળું સુણમોરાચીત્તનાઅભીપરા-
ય કુ.કુમતિજીહોતુંમનેકહુએટલુંમાહારાસાધરમીછેઅનંત કુ ૨૬તેસ-
રવેનેહોતેહદાસપણુંદિયો તેસાલેછેમુઝચિત્તમા કુ. રયુંકીજેહોપુંઠન-
વિફેરવંતોડે પણમુનેદયાથાય કુ ૨૭ તોહેદેશનાહોહુંબહુવિધિની-
કરૂંજી હાંચાંલેમાહરોલગાવ કુ. તોચેતનજીનેહોબહુપરેપ્રીછવું તેહને-
બતાવુંશીરવાસ કુ. ૨૮ તેહનેતાહરેહોફરીવચનવીહોય તુમનેવોસ
રાવીસીવજાય કુ. ધરમરાયની આગ્નજેઅનુસરે તીહાંતોન-હીતુઝપ
રચાર કુ.૨૯ ઈતિ પાંચસુમતીની સઝાય.

પોતાના પગના ઢીચણથી નીચે પગની પાની સુધીનો છાયો ભરવો					
કાતક માસ	પગ-આં	ફાગણ માસ	પગ-આં	અસાડ માસ	પગ-આં
પોરસી	૩. ૪	પોરસી	૩ ૪.	પોરસી	૨. ૦
સાડ પોરસી	૨. ૪	સાઢ પોરસી	૨. ૪.	સાઢ પોરસી	૧. ૦
પુરિમઢ	૧ ૪.	પુરિમઢ	૧. ૪	પુરિમઢ	૦ ૪,
માગશર માસ	પગ.-આં	ચઈતર માસ	પગ-આં	શ્રાવણ માસ	પગ-આં
પોરસી	૩. ૮.	પોરસી	૩. ૦	પોરસી	૨. ૪.
સાડ પોરસી	૨. ૮.	સાઢ પોરસી	૨ ૦	સાઢ પોરસી	૧ ૪.
પુરમુઢ	૧. ૮.	પુરિમઢ	૧. ૦	પુરિમઢ	૦. ૪.
પોષ માસ	પગ-આં	વઈશાખ માસ	પગ-આં	ભાદરવો માસ	પગ આં
પોરસી	૪. ૦	પોરસી	[illegible]. ૮.	પોરસી	૨. ૮
સાઢ પોરસી	૩. ૦	સાઢ પોરસી	૧. ૮	સાઢ પોરસી	૧. ૮.
પુરિમુઢ	૨. ૦	પુરિમઢ	[illegible]. ૮	પુરિમઢ	૦ ૮.
મહા માસ	પગ. આં	જેઠ માસ	પગ આં	આસો માસ	પગ.-આં
પોરસી	[illegible]. ૮.	પોરસી	૨ ૪.	પોરસી	૩. ૦
સાઢ પોરસી	૨. ૮.	સાઢ પોરસી	૧ ૪	સાઢ પોરસી	૨. ૦.
પુરિમુઢ	૧. ૮	પુરિમઢ	૦. ૪	પુરિમઢ	૧. ૦.

સુર્યોદય નોકારશીનું પચ્ચખાણ.

મુંબઇ ટાઇમ   સ્ટેનર ટાઇમ.

તિથી	પક્ષદીન	દિવસ પ્રમાણ		કલાક	મીનીટ	કલાક	મીનીટ	પચ્ચખાન પરવું
માગશર	સુદી	૨	સુધી	૭	૧	૭।।।	૪	૭।।।૪ ” પા
માગશર	વદી	૨	સુધી	૭	૮	૭।।।	૧૧	”
પોષ	સુદી	૨	સુધી	૭।।	૦	૮	૩	”
પોષ	વદી	૨	સુધી	૭।	૨	૮	૫	”
માહ	સુદી	૨	સુધી	૭	૧૪	૮	૨	”
માહ	વદી	૨	સુધી	૭	૭	૭।।।	૧૦	”
ફાગણ	સુદી	૨	સુધી	૬।।।	૧૨	૭।।।	૦	”
ફાગણ	વદી	૨	સુધી	૬।।	૧૪	૭।।	૨	”
ચઇતર	સુદી	૨	સુધી	૬।।	૩	૭।	૬	”
ચઇતર	વદી	૨	સુધી	૬।	૬	૭	૯	”
વઇશાખ	સુદી	૨	સુધી	૬	૧૨	૭	૦	”
વઇશાખ	વદી	૨	સુધી	૬	૪	૬।।।	૭	”
જેઠ	સુદી	૨	સુધી	૬	૧	૬।।।	૪	”
જેઠ	વદી	૨	સુધી	૬	૨	૬।।।	૫	”
અષાડ	સુદી	૨	સુધી	૬	૫	૬।।।	૮	”
અષાડ	વદી	૨	સુધી	૬	૧	૬।।।	૪	”
શ્રાવણ	સુદી	૨	સુધી	૬।	૦	૭	૩	”
શ્રાવણ	વદી	૨	સુધી	૬।	૫	૭	૮	”
ભાદરવો	સુદી	૨	સુધી	૬	૮	૭	૧૧	”
ભાદરવો	વદી	૨	સુધી	૬।	૧૧	૭	૧૪	”
આસો	સુદી	૨	સુધી	૬।	૧૪	૭।	૨	”
આસો	વદી	૨	સુધી	૬।।	૨	૭।	૫	”
કારતક	સુદી	૨	સુધી	૬।।	૭	૭।	૧૦	”

શ્રી અક્ષયનિધિ તપ.

घटं संस्थाप्य देवाग्रे गन्ध पुष्पादिपूजितम् ।
तपो विधीयते पक्ष तदक्षयनिधि स्फुटम् ॥ १ ॥

આ તપ અક્ષયનિધિ (અખુટ ભંડાર) ની જેવો હોવાથી તેનું નામ અક્ષયનિધિ તપ છે. તે શ્રાવણ વદ ૪ ને દીવસે શરૂ કરવો તે દિવસે જિનેશ્વરની પ્રતિમાં આગળ ગાયના છાણથી ભૂમિલીંપીનેતેનાઉપરગહુંલીકરીનેતેનાઉપરકુંભસ્થાપનકરવોતેકુંભસુવર્ણનો રૂપાનો કે અન્ય ઉત્તમધાતુનો અથવાછેવટ માટીનો લેવો. તે કુંભ વિચિત્ર પ્રકારના ગંધ પુષ્પોથી પૂજવો તથા તેમાં સુવર્ણ મણિ, મુક્તાફળ, સોપારી વિગેરે નાખીને તેનું સ્થાપન કરવું. પછી પંદર દિવસ સુધી તેનું નિત્ય પૂજન કરવું જિનેશ્વરને ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરીને ઘટમાં અક્ષતની અંજળી દરરોજ નાંખવી (તે અંજળીમાં સોનાનાણું, રૂપાનાણું, સોપારી વિગેરે લેવું.) કુંભ પાસે નૈવેદ્ય ઢોકવું. દરરોજ એકાસણું કરવું હમેશાં કુંભ પાસે નૃત્ય ગીતાદિક ઉત્સવ કરવો એ રીતે પર્યુષણા પર્યંત આ તપ કરવો (સંવત્સરીને દિવસે એટલે છેલ્લે દિવસે ઉપવાસ કરવો.) આ રીતે ચાર વર્ષ પર્યંત આ તપ કરવો, ઉદ્યાપનમાં મોટી સ્નાત્ર વિધિ પૂર્વક નાના પ્રકારના પકવાન્ન, ફળ વિગેરે ઢોકવાં, સંઘવાત્સલ્ય સંઘપુંજા કરવી, આ તપ કરવાથી સર્વ પ્રકારની સંપત્તિ પ્રાપ્ત થાય છે.

બીજી રીતે અક્ષતની મુઠી હમેશાં કુંભમાં નાખવી જેટલા દિવસે તે ઘટ પૂર્ણ થાય તેટલા દિવસ પ્રતિદિન એકાસણાદિક તપ કરવો બીજો સર્વ વિધિ તથા ઉદ્યાપન ઉપર પ્રમાણે જાણવું આ શ્રાવકને કરવાનો આગાઢ તપ છે. ગરણું "નમો નાણસ્સ" એ પદનું નવકારવાળી વીશ પ્રમાણુ ગણવુ, સાથીયા વિગેરે ૫૧ એકાવન કરવા

અક્ષયનિધિ તપ ૨ જો

આ તપ શ્રાવણ વદ ૪ ને દિવસે શરૂ કરી સોળ દિવસે પૂરો કરવો તેમાં સુવર્ણનો રત્નજડીત કુંભ કરાવવો અથવા શકિત પ્રમાણે બીજી કોઇ રૂપા વિગેરે ધાતુનો કરાવવો. પછી તે કુંભ ઘરમાં દેરાસરમાં અથવા ઉપાશ્રયે પવિત્ર સ્થાને ડાંગરની ઢગલી કરી તે ઉપર પધરાવવો. (બનતા સુધી કુંભ પાસે અખંડદીવો ફાનશમાં યત્નપૂર્વક ૧૬ દિવશ સુધી રાખવો.)તેની સમીપે સ્વસ્તિક કરી તે ઉપર શ્રીકલ્પસૂત્ર પધરાવવું દરરોજ બે ટંક પડિક્કમણું કરવું. દેવવંદન પડિલેહણ કરવાં, ભૂમિ શયન કરવું, બ્રહ્મચર્ય પાળવું, એકાસણાનો તપ ૧૫ દિવસ પર્યંત કરવો છેલ્લે દિવસે એટલે ભાદ્રપદશુદિ ૪ થે (સંવચ્છરીએ) ઉપવાસ કરવો. આ પ્રમાણે ચાર વર્ષ પર્યંત કરવાથી ૬૪ દિવસે આ તપ પુર્ણ થાય છે. દરરોજ દેવપૂજા કરવી. પુંસ્તક ઉપર ચંદરવો બાંધવો. જ્ઞાનને ધુપ દીપ કરી હંમેશાં રૂપાનાણે પુજવું. (કયારે પુજવું તે વિધિમાં બતાવેલ છે. શકિત ન હોય તો પહેલે છેલ્લે દિવસે રૂપાનાણે પુજવું અને વચલા દિવસોમાં યથાશકિત દ્રવ્ય

વડે પૂજવું. "નમો નાણુસ્સ" એ પદની ૨૦ નવકારવાળી દરરોજ ગણવી. (કોઈ જગ્યાએ ૐ હ્રિં શ્રીં કલીં નમો નાણુસ્સ એમ કહેલ છે) ૨૦ લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરવો. નીચે બતાવેલી વિધિ મુજબ દરરોજ વિધિ કરવી. કુંભની ઉપર શ્રીફળ મુકી લીલા કે પીળા રેશમી વસ્ત્ર વડે બાંધી રાખવો દરરોજ તેની અંદર વિધિ ને અંતે એકેક પસલી અક્ષતની નાંખવી. સોળ દિવસે કુંભ ભરાઇ જાય તેમ કરવું. છેલ્લે દિવસે કુંભની સમીપે રાત્રિ જાગરણ કરવું. પૂજા પ્રભાવના કરવી. અક્ષયનિધિ તપનું સ્તવન દરરોજ ગાવુ સાંભળવું; પારણાને દિવસે (ભાદ્રપદ સુદિ ૫ મે) કુંભને કુલની માળા પહેરાવી સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીને માથે મુકવો સર્વ જાતિના પકવાન સુખડી વિગેરે યથાશકિત કરાવી, તેનો થાળ પણ સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીઓને માથે મુકવા. હાથી ઘોડા વાજીંત્રો વિગેરેથી મોટી ધામધૂંમ સાથે વરઘોડો ચઢાવી કુંભ લઇને દેરાસરે આવવું. કુંભવાળી સ્ત્રીઓએ ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરી પ્રભૂ પાસે કુંભ મુકવો, નૈવેદ્યના થાળ પણ પ્રભુપાસે ધરવા. જ્ઞાનનાં પુસ્તકને ગુરૂમહારાજ પાસે લઇ જઇ ત્યાં પધરાવી ગુરૂપુજા તથા જ્ઞાનપુજા રૂપાનાણાંથી કરવી. (ગુરૂપુજાનુ દ્રવ્ય ગુરૂ સમીપે ધરવુ) તે દિવસે યથાશકિત સ્વામી વાત્સલ્ય, પ્રભાવના વિગેરે કરવું. જેટલા સ્ત્રી કે પુરૂષ આતપ કરતા હોય તે દરેકને માટે કુંભ જૂદા જૂદા પધરાવવા. કલ્પસુત્ર એકજ પધરાવવું. આતપ શ્રાવકને કરવાનો છે આ ભવ પરભવમાં મહાન લાભ આપનાર આ તપ છે.

—:(✕):—

દરરોજ કરવાની વિધિ નીચે પ્રમાણે.

પ્રથમ ઇર્યાવહી પ્રતિક્રમવા, પછી ઇચ્છાકારેણ૦ અક્ષય નિધિ તપ આરાધન નિમિત્તે ચૈત્યવંદન કરૂં ? ઈચ્છં કહી નીચે પ્રમાણે ચૈત્યવંદન કરવું.

શાસન નાયક સુખકરણ, વર્ધમાન જીનભાણ । અહનિશ એહની શિર વહુ, આણા ગુણમણિ ખાણ ॥ ૧ ॥ તે જિનવરથી પામીયા, ત્રીપદિ શ્રી ગણધાર । આગમ રચના બહુ વિધ, અર્થ વિચાર અપાર ॥ ૨ ॥ તે શ્રી શ્રુતમાં ભાખિયાએ, તપ બહુ વિધસુખકાર । શ્રીજિન આગમ પામીને, સાધે મુનિ શિવ સાર ॥ ૩ ॥ સિદ્ધાંતવાણી સુણવા રસિક, શ્રાવક સમકિત ધાર । ઇષ્ટસિદ્ધિ અર્થે કરે, અક્ષયનિધિતપ સાર ॥ ૪ ॥ તપ તો સૂત્રમાં અતિઘણા, સાધે મુનિવર જેહ । અક્ષય નિધાનને કારણે, શ્રાવકને ગુણગેહ ॥ ૫ ॥ તે માટે ભવીતપ કરોએ, સર્વ ઋદ્ધિ મળે સાર । વિધિશું એહ આરાધતા; પામીજે ભવપાર ॥૬॥ શ્રી જિનવર પુજા કરો, ત્રિક શૂધ્ધે ત્રિકાળ । તેમ વળી શ્રુતજ્ઞાનની, ભક્તિ થઇ ઉજમાળ ॥ ૭ ॥ પડિકણાં બે ટંકના, બ્રહ્મચર્યને ધરીયે । જ્ઞાનીની સેવા કરી, સહેજે ભવજળ તરીએ ॥ ૮ ॥ ચૈત્યવંદન શુભ ભાવથીએ, સ્તવનથોઇ નવકારા શ્રુતદેવી ઉપાસના, ધીર વીજય હીતકાર ॥ ૯ ॥

પછી જંકિંચી કહીને નમુથ્થુણં કહેવું. પછી બે જાવંતી કહી નમોઽર્હત્ કહી, નીચે પ્રમાણે સ્તવન કહેવું.

(લાવો લાવોને રાજ મોંઘાં મૂલાં મોતી એ દેશી)

તપવર કીજેરે, અક્ષય નીધી અભીધાને; સુખભર લીજેરે,

દિન દિન ચડતે વાને, (એ આંકણી) પ્રર્વ પજૂસણ પર્વ શિરો-મણી, જે શ્રી પર્વ કહાય । માસ પાસ છઠ દસમ દુવાલસ, તપ પણ એ દિન થાય ॥ ૧ ॥ તપવર૦ પણ અક્ષયનિધિ પર્વ પજૂસણ કેરો કહે જિન ભાણુ । શ્રાવણ વદ ચોથે પ્રારંભી, સંવચ્છરી પરિમાણ ॥ ૨ ॥ તપવર ॥ એ તપ કરતાં સર્વરૂદ્ધિ વરે, પગ પગ પ્રગટે નિધાન । અનુક્રમે પામે તેહ પરમપદ, સાન્વયી નામ પ્રધાન ॥ ૩ ॥ તપવર૦ પર મત્સરથી કર્મ બ-ધાણું તેણે પામી દુઃખજાળ । એતપ કરતાં તે પુરવનું, કર્મ થયુ વિસરાળ ॥ ૪ ॥ તપવર૦ જ્ઞાન પુજા શ્રતદેવી કાઉસગ, સ્વસ્તિક અતિ સોહાવે । સોવન કુંભ જડિત નિજશક્તિ, સંપુર્ણ ક્રમે થાવે ॥ ૫ ॥ તપવર૦ જઘન્ય મધ્યમ ઉત્કૃષ્ટથી કરીએ, ઇગ દોય તિન વરીસ । વરસ ચોથે શ્રુતદેવી નિમિત્તે, એતપ વીશબાવીશ ॥ ૬ ॥ તપવર૦ એણે અનુસારે જ્ઞાન તણું વર, ગરણું ગણીએ ઉદાર । આવશ્યકાદિ કરણી સંયુત, કરતાં લહે ભવપાર ॥ ૭ ॥ તપવર ॥ ઇહભવ પરભવ દોષ આશંસા, રહિત કરો ભવિપ્રાણી જે પર પુદ્ગલ ગ્રહણ નકરવું, તેતપ કહેવરનાણી ॥ ૮ ॥ તપવર રાતિજગા પૂજા પરભાવના. હય ગય શણગારી જે । પારણા દિન પંચ શબ્દે વાજે. વાજંતે પધરાવીજે ॥૯॥ તપવર૦ ચૈત્ય વિશાળ હોય તિહાં આવી, પ્રદક્ષિણા વળી દીજે । કુભ વિવિધ નૈવેદ્ય સઘાતે, પ્રભુ આગળ ઢોઇજે ॥૧૦॥ તપવર૦ રાધનપુરે એતપ સુણી બહુ જણ, થયા ઉજમાળ તપ કાજ । એહ મુખ્ય મંડાણ ઓછવમાં, મસાલીયા દેવરાજ ॥૧૧॥ તપવર૦

સંવત અઢાર તેંતાલી વરસે, એ તપ બહુ ભવી કીધો । શ્રી જિન ઉત્તમ પાદ પસાયે, પદ્મવિજય ફલ લીધો ॥૧૨॥ તપવર૦

ત્યાર પછી જયવીયરાય૦ કહી "સુયદેવયાએ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગ" અન્નત્થ કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ કરી. નમોઽર્હત કહી "સુયદેવયા ભગવઇ, નાણાવરણીય કમ્મસંઘાય । તેસિં ખવેઉ સયય જેસિં સુયસાયરે ભત્તિ ॥૧॥" એ થોઇ કહેવી. પછી પચ્ચખ્ખાણ કરવું. પછી પૂજાની ઢાળ કહેવી તે નીચે પ્રમાણે

દુહા

સપ્તમ પદ શ્રી જ્ઞાનનો, સિદ્ધચક્ર પદમાંહી । આરાધીજે શુભ મને, દિન દિન અધીક ઉછાહિ ॥ ૧ ॥ અન્નાણસંમોહતમોહરસ્સ; નમો નમો નાણદિવાયરસ્સ । પંચપ્પયારસ્સુવગારગસ્સ સત્તાણ તવ્વત્થપયાસગસ્સ ॥ ૧ ॥ હવે જેહથી સવ અજ્ઞાન ગયો, જિનાધીશ્વર પ્રોક્ત અર્થાવબોધો । મતિ આદિ પંચ પ્રકાર પ્રસિદ્ધો જગદ્‌ભાસને અર્દ્દેવાવિરૂદ્ધો ॥ ૨ ॥ યદીય પ્રભાવે સુભક્ષં અભક્ષં, સુપેયં અપેયં સુકૃત્ય અકૃત્યં । જેણે જાણીએ લોકમધ્યે સુનાણં, સદા મે વિશુદ્ધં તદેવ પ્રમાણં ॥૩॥

ઢાલ

ભવ્ય નમો ગુણજ્ઞાનને, સ્વપર પ્રકાશક ભાવે જી ॥ પરજાય ધર્મ અનંતના, ભેદાભેદ સ્વભાવેજી ॥ ૧ ॥ (ચાલ) જે મુખ્ય પરિણતિ સકલ જ્ઞાયક, બોધ ભાવ વિલચ્છના । મતિ આદિ પંચ પ્રકાર નિર્મળ, સિદ્ધ સાધન લચ્છના ॥ સ્યાદ્વાદસંગી તત્ત્વરંગી, પ્રથમ ભેદા ભેદતા । સવિકલ્પ ને અવિકલ્પ વસ્તુ, સકલ સંશય છેદતા ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ બીજી ॥

ભક્ષ્ય અભક્ષ્ય ન જે વિણુ લહિયે, પેયઅપેય વિચાર । કૃત્ય અકૃત્ય ન જે વિણુ લહિયે, જ્ઞાન તે સકલ આધારરે ॥ ભવિકા, સિદ્ધચક્ર પદ વંદો ॥ ૧ ॥ પ્રથમ જ્ઞાન ને પછી અહિંસા, શ્રી સિદ્ધાંતે ભાખ્યું । જ્ઞાનનેવંદો જ્ઞાન મ નિંદો, જ્ઞાનિએ શિવસુખ ચાખ્યુંરે ॥ ભ ॥ ૨॥ સકલ ક્રિયાનું મૂલ જે શ્રદ્ધા, તેહનું મૂલ જે કહિયે । તેહ જ્ઞાન નિત્ય નિત્ય વંદી જે, તે વિણુ કહો કેમ રહીરે ॥ ભ ॥ ૩ ॥ પંચ જ્ઞાનમાંહિ જેહ સદાગમ, સ્વપર પ્રકાશક જેહ । દીપક પરે ત્રિભુવન ઉપકારી, વળી જેમ રવિ શશી મેહરે ॥ ભ ॥ ૪ ॥ લોક ઊર્ધ્વ અધો તિર્યગ જ્યોતિષ વૈમાનિક નેં સિદ્ધ । લોકાલોક પ્રગટ સવિ જેહથી, તેહ જ્ઞાને મુજ શુદ્ધરે ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ત્રીજી ॥

જ્ઞાનાવરણીય જે કર્મ છે; ક્ષય ઉપશમ તસ થાયરે । તો હુએ એહિજ આતમા, જ્ઞાન અબોધતા જાયરે ॥ મહાવીર જિનેશ્વર ઉપદેશે ॥ ૧ ॥ પછી ૐ હ્રીં પરમાત્મને નમ; જ્ઞાનપદેભ્ય કલશં યજામહે સ્વાહા ”

એ મંત્ર બોલીને જ્ઞાનની વાસક્ષેપવડે પૂજા કરવી અને પછી દ્રવ્યપૂજા કરવી એટલે સોના મહોર તથા રૂપામહોરથી જ્ઞાનની યથાશક્તિ પૂજા કરવી.

પછી નીચે પ્રમાણે દુહા બોલી શ્રુતજ્ઞાનના ૨૦ ભેદના ૨૦ ખમાસમણ દેવા.

પીઠીકાના દુહા.

સુખકર શંખેશ્વર નમી, શુણશ્યું શ્રી શ્રુત નાણ । ચઉ મુંગા શ્રુત એક છે, સ્વપર પ્રકાશક બાણ ॥ ૧ ॥ અભિલાપ્ય અનંતમેં ભાગે રચિયો જેહ । ગણધર દેવે પ્રણમીઓ. આગમ રયણ અછેહ ॥ ૨ ॥ ઇમ બહુલી વક્તવ્યતા, છ ઠાણ વડીયા ભાવ । ક્ષમાશ્રમણ ? ભાખ્યે કહ્યા. ગોપગ ઋષિ જમાવ ॥ ૩ ॥ લેશથકી શ્રુત વરણવું ભેદ ભલા તસ વીશ । અક્ષય નિધિ તપને દિને, ક્ષમાશ્રમણ તે વીશ ॥ ૪ ॥ સૂત્ર અનંત અર્થ મર્મ, અક્ષર અંશ લહાય ॥ શ્રુત કેવલી કેવળી પરે, ભાખે શ્રુત પરજાય ॥ ૫ ॥ (પ્રથમ ભેદ) શ્રી શ્રુતજ્ઞાનને નિત્ય નમો. ભાવ મંગલને કાજ । પૂજન અર્ચન દ્રવ્યથી, પામો અવિચલ રાજ ॥ ૬ ॥ (ખમાસમણ દેવું) (આ છઠ્ઠો દુહો દરેક ખમાસમણે કહેવો.) ઈગ સય અડવીસ સ્વરતણા. તિહાં અકાર અઢાર । શ્રુત પર્યાય સમાસમેં, અંશ અસંખ્ય વિચાર ॥ ૭ ॥ શ્રી શ્રુ૦ ૨ ॥ બત્રીસ વર્ણ સમાય છે. એક સિલોક મઝાર । તમાંહે એક અક્ષર ગ્રહે, તે અક્ષર શ્રુત સાર ॥ ૮ ॥ શ્રુ૦ ॥ ૩ ॥ ક્ષયોપશમ ભાવે કરી, બહુ અક્ષરનો જેહ ॥ જાણે ઠાણાંગ આગલે, તે શ્રુત નિધિ ગુણગેહ ॥ ૯ ॥ કોડિ એકાવન અડલખા અડસય એકાશી હજાર । ચાલીશ અક્ષર પદતણા, કરે અનુયોગ દુવાર ॥ ૧૦ ॥ શ્રી શ્રુ૦ ॥ ૪ ॥ અર્થાંતે જિહાં પદ કહ્યું જિહાં અધિકાર ઠરાય તે પદ શ્રુતને પ્રણામતા, જ્ઞાનાવરણી હઠાય ॥ ૧૧ ॥ શ્રી શ્રુ૦ ॥ ૫ ॥ અઢાર હજાર પદે કરી, અંગ પ્રથમ સુવિલાસ । દુગુણા સુત બહુ પદ; ગ્રહે, તે પદ શ્રુત સમાસ ॥ ૧૨ ॥ શ્રી શ્રુ૦ ॥

૬ ॥ પિંડપ્રકૃતિમાં એક પદે, જાણે બહુ અવદાત । ક્ષયોપશમની વિચત્રતા તેહજ શ્રુત સંઘાત ॥૧૩॥ શ્રી શ્રુ૦ ॥૭॥ પંચોતેર - ભેદે કરી, સ્થિતિબંધાદિ વિલાસ । કમ્મંપયડી પયડી અહે શ્રુત સંઘાત સમાસ ॥૧૪॥ શ્રી શ્રુ૦ ॥૮॥ ગત્યાદિક જે માર્ગણા, જાણે તેહમાં એક વિવરણ ગુણઠાણાદિકે તસ પ્રતિપત્તિ વિવેક ॥૧૫॥ શ્રી શ્રુ૦ ॥૯॥ જે બાસઠ્ઠિ માર્ગણાપદે, લેશ્યા આદે નિવાસ । સંઅહ તરતમ યોગથી,તે પ્રતિપતિ સમાસ ॥૧૬॥ શ્રી સુ૦૧૦ ॥ સંતપદાદિકદ્વારમાં જે જાણે શિવ લોગ ॥ એક દોય દ્વારે કરી, શ્રદ્ધા સુત અનુ- યોગ ॥ ૧૭ ॥ શ્રી સૂ૦ ॥ ૧૧ ॥ વલી સંતાદિક નવ પદે, તિહાં માર્ગણાભાસ । સીધ્ધતણી સ્તવનાં કરે; સુતઅનુયોગ સમાસ ॥૧૮॥ શ્રી સુ૦ ॥૧૨॥ પ્રાભૃત પ્રાભૃત શ્રત નમું પુરવના અધીકાર બુદ્ધિ પ્રબલ પ્રભાવથી જાણે એક અધીકાર ॥ ૧૯ ॥ શ્રી૦ શ્રુ૦ ॥ ૧૩ ॥ પ્રાભૃત પ્રાભૃત શ્રૃતં સમા, સાલીય, લબ્ધિ વીશેષ ॥ બહુ અધીકાર ઇસ્યા અહ, શ્રીગુરૂ ઉપદેશ ॥ ૨૦ ॥ શ્રી સુ૦ ॥ ૧૪ ॥ પુરવ ગત વસ્તુ છે, પ્રાભુત સુત તે નામ । એક પ્રભુત જાણે મુની, તાસ કરૂં પરીણા- મ ॥ ૨૧ ॥ શ્રી સુ૦ ॥ ૧૫ ॥ પુરવ લબ્ધિ પ્રભાવથી, પ્રાભુત સુત સમાસ । અધીકાર બહુલા અહે, પદ અનુસાર વિલાસ ॥ ૨૨ ॥ શ્રી સુ૦ ૧૬ ॥ આચારાદીક નામથી, વસ્તુ શ્રૃત સાર । અર્થ અનેક વીધે અહે; તે પણ એક અધીકાર ॥ ૨૩ ॥ સી૦ સુ૦ ॥ ૧૭ ॥ દૂગસય પણ વીસ વસ્તુ છે, ચઉદ પુરવની સાર । જાણે તેહને વંદના; એક શ્વાસે સોવાર ॥ ૨૪ ॥ શ્રી૦ સુ૦ ॥ ઉત્પાદાદી પૂરવ જે, સૂત્ર અર્થ એક સાર વીદ્યા મંત્રતણો કહયો

પુરવ સુને અઢાર ॥ રપે ॥ શ્રી૦ સુ૦ ॥ ૧૪ ॥ બિંદુસાર લગે ભણે; તેહીજ પુરવ સમાસ । શ્રી શુભ વીરને શાસને, હાલે જ્ઞાન પ્રકાશ ॥ ૨૬ ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૦ ॥

(પ્રથમનાં ૪ પીઠીકાના દુહા ૬ ઠો દરેક ભેદ કહેવાનો દુહો અને ૬ મો દુહો એટલા અમાસમણમાં ને ગણવા.)

પછી પથીલી (ઓબો) ભરી આધાગાધ સુપદપદ્વીઠ એ સ્તુ-તી બોલીને અર્થવી જ્ઞાન સમો કો ધન નહી; સમતા સમો નહી સુખ; જીવીત સમ આશા નહી; લોભ સમો નાહી દુઃખ" આ દુહો બોલીને તે પસ કુંભમાં નાંખવો. ઇતી વીધી સંપુર્ણ.

॥ ગહુંલી ॥

શ્રી વીરજીનવર જગ ઉપકારી, વંદો ઉલટ આણીજી!
સમોવસરણની રચના સારી, પર્ષદા બાર ભરાણીજી ॥ શ્રી ॥૧॥
ગૌતમ ગણધર શ્રી પ્રભુવીરને, પુછે ભવીહીત જાણીજી!
દ્વાદશાંગીનું સ્વરૂપ પ્રકાશો, અમપર કરૂણા આણીજી. ॥ શ્રી ॥ ૨ ॥
તવ ત્રીભુવનપતી ભવીજન હીતકર; ભાખે મધુરી વાણીજી.
ગણધર એહની રચના કરતા, સુત્રે જેહ ગુંથાણીજી. ॥ શ્રી ॥ ૩ ॥
એહની આજ્ઞાધારક પાલક; શ્રીગુરૂ સુધર્મા સ્વામીજી.
તસપટ્ટ પંકજ નિત્ય નામીજે. કરજોડી શીર નમીજી. ॥ શ્રી ॥ ૪ ॥
તેમની પાટે શોભીત સુંદર શ્રી ગચ્છપતી ગુરૂરાયાજી.
મનહર નામ મહેન્દ્રસૂરીશ્વર, પ્રણમીજે નિત્ય પાયાજી. ॥ શ્રી ॥ ૫ ॥
એમની પાટે પ્રથમ જે કહીજે; દીપે કીરીયા ઉદ્ધારજી

એ મોહન મુનીનામ જાણીજે, વંદીએ વારંવારજી. ॥ શ્રી ॥ ૬

મુનીવર વીર આણા શીરધારી, ખેલે જ્ઞાન તરંગેજી.
વિષય કષાયને દુર નીવારી, ક્ષમતા સમતા સંગેજી. ॥ શ્રી ॥ ૭

પંચ મહાવ્રત ગુરૂજી પાળે, દશ વિધ યતીનો ધર્મજી.
નવવાડે ગુરૂજી બ્રહ્મચારી; પ્રણમીજે નીત્ય ચરણજી. ॥ શ્રી ॥ ૮

સંવત ઓગણીસે એકત્રીસે, અજમેર શહેરે આવીજી.
શ્રી સંભવ જીનવર મંદિરમાં; ઉત્તમ ભાવના ભાવીજી. ॥ શ્રી ૯

મુંનીવર લીંચ કરે ત્યાં હાથે, ધરતા સંવેગવેશજી.
શ્રીવીર વાસંઠવે મુંની માથે, હરતા શાગને દ્વેશજી. ॥ શ્રી ॥ ૧૦

પ્રથમ ચોમાસું ગુરૂએ કીધું, આવી પાલી શહેરજી.
ભાખે હીતકર મધુરી વાણી, જાણે અમૃત લહેરજી. ॥ શ્રી ॥ ૧૧

મારવાડ દેશમાંહિ ગુરૂએ કીધા ચોમાસા બારજી.
શાજી રહ્યા કાંઇક સુધાર્યા, કીધા જૈન ઉપકારજી. ॥ શ્રી ॥ ૧૨

એમ વિહાર કરંતા, ગુરૂજી શોભાવે ગુજરાતજી.
પ્રથમ પાટણ શહેર બીરાજ્યા, શોભા અપરંપારજી. ॥ શ્રી ॥ ૧૩

મુનીવર શ્રી શ્રી મળાચળતિર્થે, જાત્રા કરવા આવેજી.
સંઘ સકળ છે ગુરૂજી સાથે, ઉત્તમ ભાવના ભાવેજી. ॥ શ્રી ॥ ૧૪

ત્રણ ભુવનના નાયક લાયક, સેવીત સુર નર વૃંદજી
શ્રી આદીજીન ભાવે ભેટ્યાં, અતી હ્રદયે આનંદજી ॥ શ્રી ॥ ૧૫

પુન્ય મુનીવર ભવીજન હીતકર, વાંચે નવલા વખાણજી.
સાચે હ્રદયે તે ભવી સુણતા, કરતા વ્રત પચ્ચખાણજી. ॥ શ્રી ॥ ૧૬

સખી સાંભળી શ્રી. ગુરૂ આગળ નિત્ય ગહુલી કરીએજી.
પાપ પડલ સૌ દુરે ભાગે, સ્હેજે શીવપદ વરીએજી ॥ શ્રી ॥ ૧૭

શ્રી જૈન જ્ઞાનવર્ધક મહુધાની, મંડળ ગુરૂગુણ ગાવેજી.
ગુ સન્મુખ શ્રી દ્વીકર જોડી, ત દે વિનયે પાયજી ॥ શ્રી ॥ ૧૮
સંવત ઓગણીસે એકાશીમાં, રૂડો આશો માસજી.
વાડીલાલ વીનયે ગુણ ગાવે, હેવા શીવ અભીલાસજી. ॥ શ્રી ॥ ૧૯

॥ ગહુંલી ॥

ગુરૂ ગુણ ગાઇએરે સાહીયરે ઉલટ આણી, ભવભય હરીએ રે વરી એશી પટરાણી, પંચમપદનિત્ય નિત્યનમીજે, સાહીયર સૌમલી સંગે ગુરૂ ગુણમાલા જાપજપીજે. હરનીશ ચડતે રંગે ગુરુ ॥ ૧॥ નવવાડે મુનિવર બ્રહ્મચારી, પાલે વંચાચાર, અષ્ટ પ્રવચનમાત દ્વીલધારે, ધન ધનજીન અનગાર ગુરૂ૦ ॥ ૨॥ સુંદરસત્તાવીસ ગુંણ ગુરૂના, જોતા મનડુલોલે, આગમવાણી નિત્ય સુણાવે, ભવીજન સ્થીર થઇ થોલો ગુરૂ૦ ॥ ૩ ॥ શ્યામ વરણપદ પંચમેરાજે, સાધુ સમાતાભરીયા, સદાયવીર શાસન અજવાલે, મુનીવર ગુણના દરીયા ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૪॥ આ ભવ સીંધુ પાર ઉતરવા, મુનીવર પ્રવહણજાણ, સખી સોએપદ દયાવો ભાવે, લઇએ વિચલઠાણ ॥ ગુરુ૦ ॥ ૫॥ પાઠક સુરીશ્વર ગણધર તીર્થપતી, મુનીપદથી હોવે અજરામર પદલે આનંદે, જન્મ મરણ ભય ખોવે ॥ ગુરુ૦ ॥ ૬॥ એવા ધર્મ ધુરંધર, ઉત્તમ શ્રી મોહન મુની રાયા, તસ ચરણે સૌ શિષ ઝુકાવે, સંઘ સકલ સમુદાયા ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૭॥ સૌ સોહાગણ ગહુંલી કરતી, શ્રી મુનીવરની આગે, આગમવાણી સ્નેહે સુણતી. ગુરૂને પાયલાગે ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૮॥ મહુધા શ્રી જૈન જ્ઞાન વર્ધક મંડળ. મુની પાયે લાગે. વાડીલાલ ગુરૂ વિનયકરતો. અવીચળ પદવી માગે ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૯॥ સમાપ્ત ॥

॥ ગહુંલી ॥ ગ.ડી.. થને અર્ધ દે. નીતથી એદેશી ॥ મલીસ્નેહ થકી સો સુંદરી. લઈ કુમકુમ અક્ષત હ.થ ગુ ને વધાવીએ ॥ ૧॥ સખી પંચમપદ બીરાજતા. જાણેજ જંગમ તીર્થનાથ. ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૨॥ સખી પંચમહા વ્રતપાલતા. ધારે દસવીધ શ્રી યતિધર્મ. ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૩॥ ગુણ સતાવીસ શુભ શોભતા મુનિમન પ્રભુ શ્રી વીરશર્ણ. ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૪॥ મુનીવીહાર કરતા પધારીયાં સખી સુરત શહેરની બાર ॥ ગુરૂં૦ ॥ ૫॥ સજી સામીયુ સંઘ ઉમંગથી: મળી માનુની મંગલ ગાય ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૬॥ સખી નગર સકલ સણુગારી યુ જાણે સુરપુરી સમજે સોહાય ॥ ગુરૂ ॥ ૭॥ એમ ભિકથી શ્રી ગુરુ આવીયા તવહરખે સકલ સહાય ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૮॥ એવા મુંનીવર પુંજ્ય પંનયાસજી શ્રી હરખ મુન મહારાજ ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૯ ॥ કેરશ્રાવીકા સોમળી ગહુંલી સખી સીજે સઘળાકાજ ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૧૦॥ ગાવે જ્ઞાન વર્ધક ગુણ હર્ષથી કરે દરશન વાડીલાલ ॥ ગુરુ૦ ॥ ૧૧ ॥ સમાપ્ત ॥ગહુલી॥સખીપડવેતે પંત પધાર્યારે એદેશી॥સખી મુનીવર જય જયકારીરે જે ભવીજનને સુખકારી અહો પંચમ પદ બલીહારીરે મુનીજીને વંદીએહીત જાણીરે એભવતરવાની નીશાની॥મુનીજીને ॥ ॥૧॥ મુનીપંચમહાવત પાલેરે અતીચાર ચારીત્રના ટાળેરે અષ્ટ પ્રવચનમાત સંભારે ॥ ॥ એ મુનીજીને ॥ ૨ ॥

રમેનાજ આતમમા ભાવેરે સવાજી ઉપર વરકરૂણા લાવેરે ઉપદેશ સજ્જને સુણાવે ॥ મુનીજીને ॥ ૩॥ જ્ઞાન દર્શન વરીચારી ત્રરે જૈનશાસનમા મુની તંત્રેરેકીજે વંદી જન્મપવીત્ર ॥ મુંનીજીને ॥ ૪॥ મુનીવર ગુણ સત્તાવીરે જાણો જંગમ તીર્થ એઈશરે નિત્યનમીએ નામી શીશ મુનીજી ॥ ૫॥ એવા હરખ મુંની પંન્યસરે મુનિ મોહનના શિષ્યતાસરે સખી વંદોધરી ઉલ્લા

શ્રા મુનીજીને ॥૬॥ મુની મુંબઇ શહેર પધાર્યારે હર્ષે સંઘ શાન્ના વધાર્યારે ભવીજનને ભુડતા તાર્યા ॥ મુનીજીને ॥ ૭ ॥ એ ગહુંલી ગુરૂની કરીએરે ભવજલના પાતીકહરીએરે શહેજે ભવ સીંધુ તરીએ ॥ મુંનીજીને ॥૮॥ મહુધાનગીરી મન ભાવેરે જૈન જ્ઞાન વર્ધક ગુણગાવેરે જશ વાડી ગાલ બહુ ગાવે ॥મુનીજીને ॥૯॥સમાપ્ત

॥ ગહુંલી, પથીડા સંદેશો કહેજો મારા નાથને એદેશી. ॥

સહીયર શ્રીમુનીપદ સૌ સ્નેહે શેવીએ, આ ભવતરવા જનમ નમુનીવી શ્રીમજો, આગમવીધિથી એપદ આરાધતા, એની લઇએ સહેજે શ્રી શીવધામજો ॥ સહીયર૦ ॥ ૧॥ મનહર મહાવ્રત પચંમુનીશ્વર પાલતા, એનીનીત્યે ધરતાનીરમળ ધ્યાનજો સુંદર સત્તાવીસ ગુણ બીરાજતા એમુનીવરચરણે કરી એ પરણામજો ॥ સહીયર૦ ॥ ૨ ॥ મુનીવર વીચરે સજની દેશવિદેશમા, ધરતાસ્થીરતા ચોમાસે એક સ્થાનજો રહતા ભમતા મુનીનીજઆત મભાવમાં કરતા નીત્યે શ્રીજીન આગમ પણજો સહીયર૦ ॥ ૩॥ ઉત્તમ ગુણ ભુપન મુની શ્રી ...... હરખે નમીએ હરપ મુની પંન્યાસજો, તસપદ શેવીતર સુંદર વર્ધમ મુનીશ્વરૂ સહીયર આનદે પ્રણમો પયજાસજો ॥ સહીયર૦ ॥ ૪॥ એમુનીવર શ્રી મુંબાઇ નગર પધારીઆ, સાથે શિષ્યાદિક બહુ છે પરીવારજો, ગુરૂ ભક્તિ કરે સંઘ સકલમળી સ્નેહથી, જોતાજેની શોભા અપર પારજો ॥ સહીયર૦॥૫॥ ભવીજન મનહ મધુર ધ્વની દીએ દેશના સ્નેહધરીનેસહુનેશ્રી મુનીરાજજો સહીયર સુણતા પતીકડા સઘળાટળે રહો અચળએ અમ શીરેશીર તાજજો સહીયર૦ ॥ ૬॥ સેહાગણ મળી ગુરૂ આગે ગહુંલી કરી; પ્રણમીપ્રીતે શ્રી મુનીવરના પાયજો મહુધાશ્રી જેમ જ્ઞાન વર્ધક ગુણ મંડળી, વાડીલાલ ધરી સ્નેહ ગુરૂ ગુણ ગાયજો ॥ સહીયર૦ ॥ ૭॥ સમાપ્ત.

॥ ઢુલી ॥ સારૂ સારૂ સુરત શહેર મુંબઈ ગલએલી એ દેશી ॥

સહીયર મળી સૌ સંઘાત ગુરૂવન્દન કરીએ વન્દન કરીએ પાવન થઈએ । હરીએ ભવભય આજરે, જે ગુરૂ ગુણ બલીહારી જાઈએ વીર શાસન શીરતાજ ॥ ગુરૂ વન્દન કરીએ ॥ ૧ ॥ પંચમહા વૃત સુધા પાળે, ટાળ્યા વિષય કષાયરે । પંચ સમિતિ ત્રીગુપ્તિ ધરતા, છકાય રક્ષણ હાર ॥ ગુરૂ૦ ૨ ॥ સમતા સંગે રમતા રંગે, ધરતા આતમ ધ્યાનરે । આગમ સંગે અતી ઉછરંગે, કરતા શ્રુત ગુણ જ્ઞાન ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૩ ॥ મહાવીરના શાસનની સાહે, જંગમ તીર્થ કહાવેરે । દેશ વિદેશ વીચરતાં આવે, જે ભવીજન મન ભાવે ॥ ગુ૦ ॥ ૪ ॥ સુરત શહેરમા ગુરૂ પધાર્યા, સંઘ સકળ હરખાયરે । વાણી અમૃત જેવી સુણુતા, ભવી તનમન ઉલસાય ॥ ગુ૦ ॥ ૫ ॥ પ્રથમ વ્યાખ્યાનમાં વંચાએ, ઉપદેશ પ્રાસાદ સ્થંભરે । ભાવના અધીકારે વાચે ગુરૂજી પાર્શ્વ ચરિત્ર ॥ ગુ૦ ॥ ૬ ॥ સખીએ સુહાતા હૃદયે ધરતા, પાપો સર્વ પલાયરે । વિવેક આણીને આદરત, અભાવના દુર જાય ॥ ગુ૦ ॥ ૭ ॥ ધર્મ ધુરંધર પુજ્ય મુનીશ્વર, શ્રી મોહન મુનીરાજરે । સખીસોં પ્રણમો પંકજ તેહના, આનંદ સૌ આજ ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૮ ॥ તેમના શીષ્ય પ્રથમ મુંનીશ્વર, હરખમુની પંન્યાસરે । તશ શીષ્ય પદમમુનીજી પ્રણમોં, તનમન થઇ ઉલ્હાશ ॥ ગુ૦ ॥ ૯ ॥ વીક્રમ સંવત ઓગનીસે એંશની શુભ શાલરે, ભાદરવા સુદી અષ્ટમી દીન રૂડોછે ગુરૂવાર ॥ ગુ ॥ ૧૦ ॥ સુદેવ સુગુરૂ સુધર્મ ઉપરજેને અતીશય વાલરે, કર જોડી નમન કરે છે વીનયે વાડીલાલ ॥ ગુરૂ૦ ॥ ૧૧ ॥ સમાપ્ત. ॥

(વાડીના ભમરા દરાક્ષ મીઠી ચાંપાનેરની એ રાગ)

સખી આજે આણંદ વધામણાં, સુરત શહેરે પધાર્યા મુની...રે,

ભાગ્યોદય આજ સાહેલી ચાલો વંદવા ॥ ૧ ॥
થયો પુન્ય ઉદય હવે આપણો, કરશું દર્શન હરશું પાપ રે,
લેશું સમ્યકત્વ છાપ, સાહેલી ચાલો વંદવા ॥ ૨ ॥
સખી વીરજીન આણા પાળતા, મુની ધરતા મન વઈરાગ રે,
કામીની ત્યાં કંચન ત્યાગ, સાહેલી ચાલો વંદવા ॥ ૩ ॥
સખી દોષ બેતાળીસ તાળતા, મુની લેતા નીરમળ અહારરે,
કરતા વિહાર, સાહેલી ચાલો વાંદવા ॥ ૪ ॥
દીયે મધુર ધ્વની મુંની દેશના જાણે વરસે અમરત જળધાર,
જીતે નરનાર, સાહેલી ચાલો વંદવા ॥ ૫ ॥
સખી તે સુણી કોઇક વ્રત આદરે, વળી કોઇક પામ્યા પ્રતિબોધરે
કરે ઇચ્છાનો રોધ, સાહેલી ચાલો વાંદવા ॥ ૮ ॥
એવા પુજય શ્રી મુની મોહનલાલજી, શીષ્ય હર્ષ મુની પન્યાસરે
પ્રણમોપયતાસ, સાહેલી ચાલો વંદવા ॥ ૭ ॥
સખી નમોતસ પદ પદમમુની શીષ્ય કનકમુની પન્યાસરે,
વંદો સહુ જાસ, સાહેલી ચાલો વંદવા ॥૮॥ રહો અખડ જોડી
સહાય એમની, કરો શાસન માંહી ઉદ્યોતરે લહીશુ ભયોગ,સાહેલી
ચાલો વાંદવા ॥ ૯ ॥ લહી શુભ અક્ષત કરો ગહુલી, સ્નેહે
વધાવે સૌમૂનીરાજરે, મંગલ દીન આજ સાહેલી ચાલો વંદવા॥૧૦॥
સખી સુ દેવ ગુરૂ સુપસાયથી, મહુંધા જ્ઞાન વર્ધકનો બાળરે
વીનવે વાડીલાલ, સાહેલી ચાલો વંદવા ॥ ૧૧ ॥

॥ ગહુલી, અછેલાલખ એ દેશી ॥

ધનધન જીન અનગાર, મુનીવરજગ હીતકાર, અછેલાલ; તસચરણે
નમીએ સદાજી ॥ ૧ ॥મુનીવર ગુણભંડાર, સેવો ભવી નરનાર,
અછેલાલ, સકલનીવારે આપદાજી ॥ ૨ ॥ મુનીજન મનવિશ્રામ,
જે પ્રવહણ ગુણધામ, અ છેલાલ,ભવીને ભવદધીતારતાજી ॥૩॥

મુનીવર મોટા ભુપ, આ સંસાર સ્વરૂપ. અછેલાલ, આગમ વચણુ સુણાવતાજી ॥ ૪ ॥ શેવો એ મુનીરાય, સ્થિર કરી મન વચકાય, અછેલાલ, ભવભ્રાંતી દુરે ટળેજી ॥ ૫ ॥ પુરવ પુણ્ય સંજોગ; પામીએ સદ્ગુરૂયોગ, અછેલાલ. ઇચ્છીતમનવાંચ્છીત ફળેજી ॥૬॥ એવામુની ગુણવાન; શ્રી મોહનમુનીજાણુ, અછેલાલ, શાસન જે શોભાવતાજી ॥ ૭ ॥ તસશિષ્ય નમીએખાસ, શ્રી હરખમુની પન્યાસ, અછેલાલ, જે ભવીજન મન ભાવતાજી ॥ ૮ ॥ તસપદ સેવે એહ, પદમમુની ગુણગેહ, અછેલાલ, જસભક્તિ હૃદયેધરોજી ॥ ૯ ॥ વદોતસ શિષ્યજાસ, કનકમુની પન્યાસ, અછેલાલ, એ મુની આણુાશીરધરોજી ॥ ૧૦ ॥ એ મુની મંગલકારકરો ગહુંલી મનોહાર, અછેલાલ; સૌસહીયરસંગે મળીજી ॥ ૧૧ ॥ જ્ઞાન વર્ધક ગુણપાવ. પ્રણમી ગુરૂપાવાય, અછેલાલ; વાડીલાલ નમે લળી લળીજી ॥ ૧૨ ॥ સમાપ્ત.

॥ શેત્રુંજેઋષભસમોસર્યાભલાગુણભર્યારે—એ દેશી. ॥

પંચમપદનીત્યપ્રમણુમીનેઆનંદીએરે શ્રીસાધુગુણવંતએમુનીવંદીએરે ॥૧॥ચરણનમીજેએહનાઆનંદીએરે, કીજેજન્મપવીત્રએમુનીવંદીએરે ॥૨॥પંચમહાવ્રતપાલતાઆનંદીએરે.કરતાઉગ્રવીહારએમુંનીવંદીએરે ॥૩॥સત્તાવીસગુણધારતાઆનંદીએરે, જેભવીજનહીતકારએમુંનીવંદીએરે. ॥૪॥ ભવીજનમનસુનીસુરતરૂઆનંદીએરે ભવદધીપ્રવહણમાન એમુનીવંદીએરે ॥૫॥ શાસનમાહિસુંહકરૂ આનંદીએરે, જંગમતીર્થસુજાણુએમુનીવંદીએરે. ॥૬॥ પૂજ્યપવીત્રપંન્યાસજીઆનંદીએરે. શ્રીક્ષાંતિમુનીરાયએમુનીવંદીએરે. ॥૭॥ સાચેકીરતીમુંનીશ્વરૂઆનંદીએરે, સર્વીપ્રાણીસંતાપએમુનીવંદીએરે ॥૮॥ મહૂવાનગરપધારીયાઆનંદીએરે, સંઘસકલહરખાયએમુંનીવંદીએરે ॥૯॥મધુરધ્વનીદીએદેશનાઆનંદીએરે ભવીજનમનઉલ્લસાયએમુંનીવંદીએરે ॥૧૦॥નવતેરપ-

ન્યાસજીઆનંદીએરે. ત્રણમુનીમહારાજએમુનીવંદીએરે ॥૧૧॥ કન
કમુનીશ્રીહીરમુનીઆનંદીએરે, ચંદ્રમુનીજીપાસએમુનીવંદીએરે॥૧૨॥
ભગવતીજોગકરાવતાઆંનંદીએરે. દેવાપદવીપંન્યાસએમુંનીવંદીએરે.
શ્રીમુનીવરને ખાસ એમુનીવંદીએરે ॥ ૧૪ ॥ રહોજીચોમાસુ
આટલું આનંદીએરે, ગમનમોટી ખાસ એ મુની વંદીએરે ॥૧૬॥
તપચ્ચખાનકરાવતા આનંદીએરે, વાંચે વીવીધ વખાણુ એ મુની
વંદીએરે ॥ ૧૭ ॥ પ્રભાવના સ્વામી વત્સલ આનંદીએરે, ગુરૂ
સદુબોધથી થાય એ મુની વંદીએરે ॥ ૧૮ ॥ અઠાઇ મહોત્સવ-
આદરે આનંદીએરે, ભવીજનમનઉત્સાહએમુનીવંદીએરે ॥ ૧૯ ॥
ગુરૂ આગે કરે ગહુંલી આનંદીએરે, સોહાગણસ્રીનારએ મુનીવંદી
એરે ॥ ૨૦ ॥ સખીમુનીપ્રણમોલળીલળીઆનંદીએરે; ભવ ભવના
દુ:ખ જાય એ મુનીવંદીએરે ॥ ૨૧ ॥ જ્ઞાન વર્ધક ગુણગાવતી
આનંદીએરે; મુનીવર મંગલ માલ એમુની વંદીએરે ॥ ૨૨ ॥
સુદેવગુરૂસુંપસાયથી આનંદીએરે, વંદેવાડીલાલએમૂનીવંદીએરે ॥૨૩॥
સહીયર સુખકારી જગ ઉપકારી વંદીએ શ્રી મૂનીરાજ,
દીએ શીક્ષા સારી હીત વીચારી વંદીએ શ્રી મુની રાજ,
શ્યામ વરણ તનુ શ્રીમુની શોભે પંચમ પદ ગુણવંત.
ભાવધરી સખી ભકિત કીજે આવે આ ભવ અંતરે॥ સહીઅરસુ૦
મોંઘામાં મોંઘા મોતી હીરા તેથી કોહીનુર,
તેથી મોંઘા શ્રી મુનીવર છે જર્મન ધરમનુંનુરે ॥ સયરસુખકારી ॥૨॥
શ્રી મૂનીરાજે સંજમ લીધો સોધવા શીવપુરપંથ,
વીજય ડંકો વીશ્વમાં દીધો આણુવા કર્મનો અંતરે ॥સયર સુ૦॥૩॥
ગામ નગર પુર પાવન કરતા વીચરે દેશ વીદેશ,
એ મુની પરગ્હો જગ જયવંતા ચાહીએ ચરણ હમેશરે ॥ સ૦ સુ૦

પંચ મહા વ્રત પ્રીતે શુણ સત્તા વીસસાર, સ્નેહ થકી [સખી
નમીએ નીત્યે એવા જીન અનગાર રે ॥ સ૦ સુ૦ ॥ ૫ ॥
શ્રીશીરછત્રછે પુજ્ય પવીત્ર શ્રી શાંતિ મુની પન્યાસ; તસ શીષ્ય
કીરતી મુનીજી પ્રણુ મોધશ્રી હૃદય ઉલાસરે ॥ સ૦ સુ૦ ॥ ૬ ॥
કનક મુની શ્રી હીરમુનીજી ચંદ્રમુનીમહારાજ, સયર સઉમંગી વંદન
કરીએ બ્હીકર જોડી આજરે ॥ સ૦ સુ૦ ॥ ૭ ॥
ચુણેલ ગામે શ્રી પન્યાસજી પધાંરતા ધરીભાવ, સંઘ સકલમલી
ભાવે ભેટે સેવા સારો લાવરે ॥ સ૦ સુ૦ ॥ ૮ ॥
કનકમુની શ્રી હીર મુનીજીને પન્યાસ પદવી દીધ, શાંતીમુનીજીએ
વાસહત્રીને કીધા જગમાં પ્રસીદ્ધરે ॥ સ૦ સુ૦ ॥ ૯ ॥
અઠાઈ મોહત્સવ એજ પ્રસંગે શાંતી સ્નાત્ર ભણાય, સ્વામી
વત્સલ થાયે રંગે જોતા મન હરખાયરે ॥ સ૦ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥
વીક્રમ સંવત ઓગણીસો ઈઠયોતેરની શૂભસાલ, ફાગણ માસ
વસંત રૂતુ રૂડી સુદી ત્રીજ રવીવારરે ॥ સ૦ સુ૦ ॥ ૧૧ ॥
શ્રી ગુરૂ આગે ગહુંલી કરીએ અક્ષત લઈ મનોહાર, સહીયર
સહુજેસમમકીતવરીએ તરીએઆ સંસારરે ॥ સ૦ સુ૦ ॥૧૨॥
શ્રી જઈન જ્ઞાન વર્ધક મ ધાની મંડળી ગુરૂ ગુણ ગાય, ભક્તી
કરતાં શ્રીમુનીરાજની વાડીલાલ હરખાય ॥ સ૦ સુ૦ ॥ ૧૩ ॥

॥ ગહુંલી ॥

॥ એવ્રતજગમા દીવો મેરે પ્યારે એવત જગમા દીવો એદેશી ॥
મુનીવરજગબહુજીવોહોસહીયરમુનીવરજગબહુજીવોશ્યામવરણ તનું શ્રી
મુનીશોહે પંચમે પદ ગુણવંત વંદતા આનંદ અધીકો હોવેસહીએ
આભવજંત ॥ હોશહીયર મુનીવર જગ બહુજીવો ॥ ૧ ॥ આં

ભવઅટવી માંજેન ભટક્યા શ્રી મુનીરાજ બચાવે કર્મશકલને દેવા ફટકા આગમ માર્ગ બતાવે હોશહીયર મુની ॥ ૨॥ સત્તાવીશ ગુણે ગુણવંતા પંચમહાવ્રત પાળે એ મુનીજીએ જગજશ વંતા ટાળી શકલ જંજાળ હોશહીયર મુની ॥ ૩॥ દેશવીદેશ વીચરતા મુંનીવર ભવીજનને પ્રતીબોધે નીજ આતમમાં અહોનીસીર મતા શીવપુર મારગશોધે ॥ હોશહીયર મુંની ॥ ૪॥ શ્રી મુની પદ આરાધનકરીએ અંગે હિલટઆણી રૂપીરોહીણી પેરે તરીએ વરીએશીવ પટરાણી ॥ હોસહીયર મુની ॥ ૫ ॥ જંગમતીરથ ભાવે ભજીએ લહીએ સમકીતસાર વીષય કષાયને વેગેનજીએ પામીજેભાવપાર ॥ હોસહીયર મુની ॥ ૬॥ ગુણના ધામીજન વિશ્રામી શ્રી મોહન મુનીરાયા જેહનીકીરતી વિશ્વેવ્યાપી પ્રણમીજે તસપાયા ॥ હોસહીયર મુની ॥ ૭॥ રાજનગરમાં રહીચોમાસુ શિષ્ય સકલ શમુદાય આગમવાણી નિત્ય સુણાવે શ્રી મુનીવર ધરીભાવ ॥ હોશહીયર મુની ॥ ૮॥ ગુરુસદ્બોધે સ્વામી વત્સલ નિત્ય પ્રભાવણા થાયે શાશન ઉન્નતી અધીકી હોવે જોતા મનહર ભાયે ॥ હોશહીયર મુની ॥ ૯॥ મુનીવર આગે ગહુંલી કરતી સોહાગણ મળી સંગે મુનીવર આશાશીરે ધરની પ્રણમીને મુની રંગે ॥ હોશહીયર મુની ॥૧૦॥ શ્રી જૈન જ્ઞાન વર્ધક મહુધાની મંડળી હૃદયે ઉમંગ ગુરૂ ગુણગાવા ઉત્તમ મળીયો આજે શુભ પ્રશંગ ॥ હોશહીયર મુની ॥ ૧૧॥ વિક્રમ શંવત ઓગણી ત્યા-સી, બેશતે નવીનવર્ષે, એકાદશ ગહુંલીની રચના પુરણકીધીમહુહર્ષે હોસ હીયર મૂની૦ ॥.૧૨ ॥ સુરત શહેર અતી આનંદે, પ્રણમી શ્રી મુની રાયા વિનેયધરીને વાડીલાલેરનેહેગુરૂગુણગાયા હીયર મુની ॥ ૧૩॥ શમાપ્ત